

Chambre des Représentants		Kamer der Volksvertegenwoordigers	
Session 1930-1931	N° 264		Zittingsjaar 1930-1931
	SÉANCE du 15 juillet 1931	VERGADERING van 15 Juli 1931	

PROJET DE LOI

approuvant la Convention pour l'amélioration du sort des blessés et des malades dans les armées en campagne et la Convention relative au traitement des prisonniers de guerre, signées à Genève le 27 juillet 1929.

EXPOSE DES MOTIFS

MADAME, MESSIEURS,

Depuis dix ans, les engagements solennels condamnant la guerre d'agression et tendant à remplacer le recours à la violence par la procédure de l'arbitrage ou par la décision d'un tribunal, sont entrés peu à peu dans les mœurs internationales.

La Société des Nations a, par son pacte, imposé à tous ses membres un système de règlement pacifique des conflits. Elle a créé une Cour Permanente de Justice qui dit le droit aux nations. De nombreux traités d'arbitrage, et un acte général ont rendu obligatoire le recours aux arbitres ou aux juges. Enfin, le pacte de Paris a interdit toute guerre comme moyen de politique nationale.

La guerre d'agression ne peut plus en aucun cas passer pour légitime, même si les règles de la guerre y sont scrupuleusement respectées. Aussi la troisième conférence diplomatique de la Croix-Rouge qui s'ouvrit à Genève le 1er juillet 1929, sur invitation du Gouvernement fédéral suisse, n'entendait-elle nullement, en se proposant de prescrire des mesures destinées à en adoucir les effets, reconnaître la légitimité de la guerre. Elle était consciente au contraire d'obéir strictement aux intentions des fondateurs du Pacte de la Société des Nations qui avaient consacré un article spécial aux organisations de la Croix-Rouge, pour les encourager à développer leur action dans la lutte contre la maladie et contre la souffrance.

Le Gouvernement belge a donné son adhésion et son concours sans réserve aux initiatives prises tant par la Société des Nations que par le Pacte de Paris pour rendre la guerre impossible; mais il ne se dissimule pas, malgré les progrès considérables réalisés dans les institutions et dans l'esprit des peuples que la paix n'est pas encore

WETSONTWERP

tot goedkeuring van de Overeenkomst tot verbetering van het lot der gekwetsten en zieken in de legers te velde en van de Overeenkomst betreffende de behandeling der krijgsgevangenen, ondertekend te Genève den 27e Juli 1929.

MEMORIE VAN TOELICHTING

MEVROUW, MIJNE HEEREN,

Sedert tien jaar zijn de plechtige verbintenissen, die den aanvalsoorlog veroordeelen en er naar streven de toevlucht tot het geweld te vervangen door de scheidsrechtelijke procedure of de uitspraak van een rechtbank, stilaan in de internationale gebruiken opgenomen.

Door het Pact heeft de Volkenbond aan al zijne leden een systeem van vreedzame regeling der geschillen opgelegd. Hij heeft een Permanent Hof van Justitie opgericht dat rechtsprekt voor de volkeren. Talrijke arbitrage-verdragen en een algemeene akte hebben de toevlucht tot de scheidsrechters of de rechters verplichtend gemaakt. Ten slotte verbiedt het Pact van Parijs elken oorlog als middel van nationale politiek.

De aanvalsoorlog kan in geen geval nog als wettig doorgaan, zelfs indien de regels van den oorlog nauwgezet worden in acht genomen. De derde diplomatieke conferentie van het Roode Kruis die den 1er Juli 1929 te Genève geopend werd, op uitnodiging van de Zwitsersche Bondsregering, wou dan ook geenszins de wettigheid van den oorlog erkennen, door het feit dat ze zich voornam maatregelen voor te schrijven, die bestemd zijn om er de uitwerking van te verzachten. Zij was er zich integendeel van bewust stipt de voornemens na te komen van de stichters van het Volkenbondspact, die een afzonderlijk artikel aan de organisaties van het Roode Kruis gewijd hadden om deze aan te zetten hunne actie in den strijd tegen de ziekte en het lijden uit te breiden.

De Belgische Regering heeft zonder voorbehoud hare goedkeuring en hare medewerking verleend aan de initiatieven genomen zoowel door den Volkenbond als door het Pact van Parijs om den oorlog onmogelijk te maken; maar zij ontveinst zich niet dat, ondanks den grooten vooruitgang in de instellingen en in den geest der volken verwe-

garantie d'une façon absolue. Aussi longtemps qu'il subsiste une possibilité, si minime qu'elle soit, d'une guerre d'agression, il est humain et légitime de circonscrire les droits et devoirs des belligérants pour en exclure toute cruauté inutile.

**

La Conférence diplomatique de la Croix-Rouge de 1906, en revisant l'œuvre de sa devancière, celle de 1864, nous avait donné déjà un instrument remarquable. La Convention de 1906 pour l'amélioration du sort des blessés et des malades dans les armées en campagne, était venue compléter opportunément et mettre au point les principes consacrés par l'ancienne Convention de 1864; elle avait élargi le cadre des obligations, principalement à l'égard des blessés et malades abandonnés à l'adversaire ou des morts, de même qu'à l'égard des sociétés de secours volontaires qui se trouvaient dès lors assimilées au personnel militaire.

La Convention de 1864 ainsi complétée en 1906 a subi l'épreuve du temps. Son efficacité n'a jamais été contestée. L'expérience de la dernière guerre l'a au contraire confirmée. Bien plus, elle a fait apparaître la nécessité de la perfectionner encore et de la compléter, soit pour accentuer l'œuvre de protection, soit pour tenir compte de nécessités nouvelles.

C'est sous l'empire de cette préoccupation que, dès la fin des hostilités, le Comité International de la Croix-Rouge proposa aux organisations nationales de la Croix-Rouge et aux Gouvernements de se réunir pour dégager ensemble les enseignements de la pratique. Comme problème nouveau, le traitement des prisonniers de guerre retint surtout l'attention. La matière était bien régie par les quelques articles constituant le chapitre II du Règlement concernant les lois et coutumes de la guerre sur terre, annexé à la IVe Convention de La Haye du 18 octobre 1907. Mais ces articles étaient manifestement insuffisants. Les blessés et les malades des forces armées qui tombent au pouvoir de l'adversaire sont prisonniers de guerre et par conséquent traités comme tels, sous la réserve des soins à leur accorder. Comme l'a fait remarquer le Gouvernement fédéral suisse, un code complet concernant les prisonniers de guerre apparaît bien comme le prolongement logique et naturel des engagements conventionnels assurant aux militaires blessés et malades protection et soins. Après avoir soigné les prisonniers malades ou blessés, il faut leur assurer un régime de captivité qui ne compromette pas leur guérison, par un manque de soins ou d'hygiène.

Le problème était toutefois complexe et délicat. Mais, pour le résoudre, on pouvait trouver une base déjà dans le Règlement de La Haye auquel il est fait allusion ci-dessus et s'inspirer aussi de plusieurs accords intervenus entre belligérants ou entre belligérants et neutres au cours de la guerre de 1914-1918.

zenlijkt, de vrede nog niet op besliste wijze verzekerd is. Zoolang er een mogelijkheid, hoe gering ook, van een aanvalsoorlog bestaat, is het menselijk en wettig de rechten en plichten der oorlogvoerenden te omschrijven ten einde er elke noodelooze wreedheid van uit te sluiten.

**

De Diplomatieke Conferentie van het Rode Kruis van 1906 had, door de herziening van het werk harer voorganger, die van 1864, reeds een merkwaardige akte tot stand gebracht. De Overeenkomst van 1906 tot verbetering van het lot der gekwetsten en zieken in de legers te velde, had door de oude Overeenkomst van 1864 gehuldigde beginselen op gepaste wijze aangevuld en uitgewerkt; zij had het kader der verplichtingen uitgebreid, inzonderheid ten opzichte der aan den vijand overgelaten gekwetsten en zieken of der dooden, evenals ten opzichte der verenigingen voor vrijwillige hulpverlening die van dan af gelijkgesteld werden met het militaire personeel.

De Overeenkomst van 1864 aldus aangevuld in 1906, heeft de proef van den tijd doorstaan. Hare doelmatigheid is nooit betwist geworden. De ondervinding van den jongsten oorlog heeft integendeel hare doeltreffendheid bevestigd. Meer nog, die oorlog heeft de noodzakelijkheid doen uitschijnen haar nog te verbeteren en aan te vullen, hetzij om het beschermingswerk te versterken, hetzij om rekening te houden met nieuwe mogelijkheden.

Gedreven door deze bezorgdheid, heeft het Internationaal Comité van het Rode Kruis dadelijk na de vijandelijkheden aan de nationale Rode-Kruis-organisaties en aan de Regeeringen voorgesteld bijeen te komen om samen de lessen uit de opgedane ondervinding af te leiden. Een nieuw vraagstuk, dat vooral de aandacht gaande maakte, was de behandeling der krijgsgevangenen. De aangelegenheid was wel geregeld door de enkele artikelen die het hoofdstuk II uitmaken van het Reglement betreffende de wetten en gebruiken van den oorlog te land, gevoegd bij de IVe Overeenkomst van 's Gravenhage van 18 October 1907. Maar deze artikelen waren klaarblijkelijk onvoldoende. De gekwetsten en de zieken der gewapende machten die in de handen van den tegenstander vallen zijn krijgsgevangenen en worden dienvolgens als zoodanig behandeld, onder voorbehoud der hun te verlenen zorgen. Zooals de Zwitsersche Bondsregering het deed opmerken, schijnt een volledige reeks voorschriften betreffende de krijgsgevangenen wel de logische en natuurlijke voortzetting te zijn van de bij overeenkomst aangegane verbintenissen die aan de gekwetste en zieke militairen bescherming en verzorging verzekeren. Na de zieke of gekwetste krijgsgevangenen verzorgd te hebben, moet men hun een gevangenschapregime verzekeren dat hun herstel niet in gevaar brengt door gebrek aan zorgen of hygiëne. Dit was echter een ingewikkeld en kiesch vraagstuk. Maar om het op te lossen kon men reeds een grondslag vinden in het Reglement van 's Gravenhage waarnaar hierboven verwezen wordt en tevens kon men zich laten leiden door de verschillende akkoorden gesloten tusschen oorlogvoerenden of tusschen oorlogvoerenden en neutralen in den loop van den oorlog 1914-1918.

Deux conférences préparatoires tenues à Genève en 1921 et 1923, à l'initiative du Comité International de la Croix-Rouge établirent entre les délégués gouvernementaux et les représentants de la Croix-Rouge une collaboration qui aboutit à l'élaboration de deux projets de convention, l'un ayant pour objet de perfectionner la convention de 1906 pour l'amélioration du sort des blessés et des malades dans les armées en campagne, l'autre appelé à constituer le Code des prisonniers de guerre. Ces deux projets firent l'objet, de la part des Gouvernements des différents pays, d'une étude approfondie. Quand celle-ci fut terminée, les Gouvernements furent invités à en faire connaître les résultats, avec leurs observations et contre-propositions. Cette consultation ayant permis d'entrevoir la possibilité de réaliser l'entente sur la base des projets en présence, le Gouvernement fédéral suisse jugea le moment venu de convoquer une Conférence diplomatique pour en délibérer et mettre au point les deux conventions. Cette Conférence se réunit à Genève du 1er au 27 juillet 1929, groupant, outre les plénipotentiaires et délégués de 47 Etats, des représentants du Comité International de la Croix-Rouge, de l'Ordre Souverain de Malte et de la Société des Nations. La Conférence se divisa en deux Commissions respectivement chargées de l'étude de chacune des deux conventions.

Au cours des séances plénières qui suivirent celles des Commissions, la Conférence adopta les textes qui lui furent soumis par ces dernières; ils portent la date du 27 juillet 1929.

Ce sont ces textes, Madame, Messieurs, que nous avons l'honneur de vous soumettre, persuadés que vous serez unanimes à les approuver et à mettre le Gouvernement belge en mesure de les ratifier.

Dans la nouvelle Convention pour l'amélioration du sort des blessés et malades dans les armées en campagne, nous retrouvons les principes de la Convention de 1906, mais précisés là où la pratique avait fait ressortir des difficultés d'interprétation et complétés là où des lacunes s'étaient révélées. C'est ainsi que des dispositions nouvelles y ont été introduites concernant l'aviation militaire; elles font l'objet de l'article 18. De même, aux articles 28 et 29, la protection de l'emblème de la Croix-Rouge a été renforcée, et la même protection a été accordée aux armoiries de la Confédération suisse, de façon à mettre fin à des abus regrettables dont elles sont fréquemment l'objet dans le même ordre d'idées.

Signalons aussi la disposition nouvelle que constitue l'article 30, aux termes duquel, à la demande d'un belligérant et selon le mode à fixer entre les parties intéressées, une enquête devra être ouverte au sujet de toute violation alléguée de la convention; une fois la violation constatée, les belligérants y mettront fin et la réprimeront le plus promptement possible. L'ancienne Convention est muette au sujet des sanctions que comporte semblable violation; la procédure ici instituée marque donc une amélioration intéressante.

Twee voorbereidende conferenties te Genève gehouden in 1921 en 1923, op voorstel van het Internationale Comité van het Rode Kruis, brachten tusschen de Regeeringsafgevaardigden en de vertegenwoordigers van het Rode Kruis een samenwerking tot stand, welke leidde tot het opmaken van twee ontwerpen van overeenkomst, waarvan het eene voor doel had de overeenkomst van 1906 tot verbetering van het lot der gekwetsten en zieken in de legers te velde te volmaken, terwijl het andere het Wetboek der krijgsgevangenen moest uitmaken. Deze twee ontwerpen waren van wege de Regeeringen der verschillende landen het voorwerp van een grondige studie. Toen deze geëindigd was, werden de Regeeringen uitgenoodigd er de uitslagen van te doen kennen, met hunne opmerkingen en tegenvoorstellen. Daar deze raadpleging de mogelijkheid had doen uitschijnen om een overeenstemming te bereiken op den grondslag der besproken ontwerpen, achtte de Zwitsersche Bondsregering het oogenblik gekomen om een Diplomatieke Conferentie bijeen te roepen ten einde daarover in beraadslaging te treden en aan beide overeenkomsten de laatste hand te leggen. Deze Conferentie vergaderde te Genève van 1 tot 27 Juli 1929; zij werd bijgewoond door de gevolmachtigden en afgevaardigden van 47 Staten en tevens door vertegenwoordigers van het Internationale Comité van het Rode Kruis, van de Souvereine Orde van Malta en van den Volkenbond. De Conferentie verdeelde zich in twee Commissies respectievelijk belast met de studie van elk van beide overeenkomsten.

Tijdens de algemeene vergaderingen die volgden op die der Commissies nam de Conferentie de teksten aan die haar door deze laatsten werden voorgelegd; zij dragen den datum van 27 Juli 1929.

Het zijn die teksten, Mijne Heeren, die wij de eer hebben U voor te leggen, in de overtuiging dat gij eensgezind zult zijn om ze goed te keuren en de Belgische Regering in staat te stellen ze te bekrachtigen.

In de nieuwe Overeenkomst tot verbetering van het lot der gekwetsten en zieken in de legers te velde vinden wij de beginselen der Overeenkomst van 1906 terug, maar nader omschreven daar waar de praktijk moeilijkheden van uitlegging had doen uitkomen en aangevuld daar waar leemten zich hadden doen voelen. Aldus werden nieuwe beschikkingen er in opgenomen betreffende de militaire luchtvaart; zij maken het voorwerp uit van artikel 18. Desgelijks werd in artikelen 28 en 29 de bescherming van het zinnebeeld van het Rode Kruis versterkt, en dezelfde bescherming werd verleend aan het wapen van den Zwitserschen Bond, om zoodoende een einde te stellen aan bedrevenswaardige misbruiken waarvan dit wapen dikwerf in soortgelijke omstandigheden het voorwerp is.

Wij vestigen ook de aandacht op de nieuwe bepaling uitgewerkt in artikel 30 luidens hetwelk op verzoek van een oorlogvoerende en op eene door de betrokken partijen onderling te bepalen wijze, een onderzoek geopend zal moeten worden aangaande elke beweerde schending der Overeenkomst; is de schending vastgesteld, dan zullen de oorlogvoerenden daar een eind aan stellen en ze ten spoedigste beteugelen. De vroegere Overeenkomst zegt niets aangaande de sancties die met een dergelijke schending gepaard gaan; de hier ingestelde procedure beteekent dus een opmerkelijke verbetering.

Quant à la Convention sur le traitement des prisonniers de guerre, elle constitue une œuvre aussi complète qu'il était possible, venant heureusement s'ajouter, sans les abolir, aux dispositions du chapitre II du Règlement annexé à la Convention de La Haye concernant les lois et coutumes de la guerre sur terre (article 89). Elle se compose de 97 articles répartis sous huit titrés, qui sont les suivants :

Titre I. — Règles générales.

Titre II. — De la capture.

Titre III. — De la captivité. — Ce titre traite successivement de l'évacuation des prisonniers, des camps de prisonniers, du travail des prisonniers, des relations des prisonniers avec l'extérieur, des rapports des prisonniers avec les autorités et notamment des sanctions pénales.

Titre IV. — De la fin de la captivité.

Titre V. — Du décès des prisonniers de guerre.

Titre VI. — Des Bureaux de Secours et de Renseignements concernant les Prisonniers.

Titres VII. — De l'application de la convention à certaines catégories de civils.

Titre VIII. — De l'exécution de la convention.

En ce qui concerne le domaine d'application de la Convention, il comprend non seulement, les opérations de guerre terrestre, mais également les opérations de guerre maritimes ou aériennes, sous réserve, toutefois, des dérogations inévitables tenant à la nature même de ces dernières opérations (article 1er). Le Règlement de La Haye ne s'appliquait, au contraire, qu'aux prisonniers capturés au cours d'une guerre terrestre.

Nous signalerons tout particulièrement à l'attention l'interdiction des mesures de représailles à l'égard des prisonniers de guerre; elle est inscrite à l'article 2. C'est là une garantie importante, qui caractérise bien l'esprit dont était animé la Conférence. Le principe avait sans doute déjà antérieurement été énoncé et le Comité International de la Croix-Rouge n'avait négligé aucune occasion de le défendre, mais en l'absence d'une disposition expresse, on sait que son application ne resta que trop souvent lettre morte.

Nous rapprochons de cette interdiction les garanties inscrites au Titre III concernant l'installation et l'hygiène des camps, la nourriture et l'habillement des prisonniers, leurs besoins intellectuels et moraux, la répression des actes d'indiscipline, qui doit rester humaine et ne pas dépasser les exigences du maintien de l'ordre, etc. etc.

Nous croyons pouvoir nous dispenser de commenter autrement les articles de la Convention qu'il suffira de lire pour en comprendre la portée hautement humanitaire et progressive.

Ajoutons encore qu'une série de vœux très intéressants ont été émis par la Conférence et inscrits dans un Acte final; ce sont les suivants :

Wat de overeenkomst op de behandeling der krijgsgevangenen betreft, zij is een werk dat zoo volledig is als het maar mogelijk was, en dat zich op gelukkige wijze komt aansluiten bij de beschikkingen van hoofdstuk II van het Reglement gevoegd bij de Overeenkomst van 's Gravenhage betreffende de wetten en gebruiken van den oorlog te land (artikel 89), zonder echter deze beschikkingen af te schaffen. De nieuwe Overeenkomst bestaat uit 97 artikelen verdeeld onder acht titels, die luiden als volgt :

Titel I. — Algemeene beschikkingen;

Titel II. — De gevangenneming;

Titel III. — De gevangenschap. Onder dezen titel worden achtereenvolgens behandeld : de wegvoering der krijgsgevangenen, de krijgsgevangenenkampen, het werk der krijgsgevangenen, de betrekkingen der krijgsgevangenen met het buitenland, de betrekkingen der krijgsgevangenen met de overheden en inzonderheid de strafmaatregelen;

Titel IV. — Het einde der gevangenschap;

Titel V. — Het overlijden der krijgsgevangenen;

Titel VI. — De hulp- en inlichtingskantoren betreffende de krijgsgevangenen;

Titel VII. — De toepassing der Overeenkomst op zekere categorieën burgers;

Titel VIII. — De uitvoering der Overeenkomst.

Wat het terrein van toepassing der Overeenkomst betreft, dit omvat niet alleen de oorlogsverrichtingen te land, maar eveneens de oorlogsverrichtingen te water of in de lucht, onder voorbehoud echter van de onvermijdelijke afwijkingen uit den aard zelf dezer laatste verrichtingen voortvloeiend (artikel 1). Het Reglement van 's Gravenhage daarentegen was slechts van toepassing op de in den loop van een oorlog te land gevangengenomen gevangenen.

Wij vestigen vooral de aandacht op het verbod van repraisaillemaatregelen ten opzichte van krijgsgevangenen, dat in artikel 2 opgenomen is. Dit is een belangrijke waarborg die wel den geest kenschetst waarmede de Conferentie bezielde was. Het beginsel was ongetwijfeld reeds vroeger uitgedrukt geworden en het Internationaal Comité van het Roode Kruis had geene enkele gelegenheid laten voorbijgaan om het te verdedigen, maar men weet dat bij gebrek aan een uitdrukkelijke bepaling de toepassing daarvan maar al te dikwijls een doode letter bleef.

Wij kunnen dit verbod in verband brengen met de waarborgen opgenomen in titel III betreffende de inrichting en de hygiëne der kampen, de voeding en de kleding der krijgsgevangenen, hunne intellectuele en zedelijke behoeften, de beteugeling der daden van tuchtelooheid, die steeds human moet blijven en niet verder mag gaan dan wat vereischt is voor de handhaving der orde, enz. enz.

Wij meenen dat wij kunnen afzien van een nadere bespreking van de artikelen der Overeenkomst; het zal voldoende zijn ze te lezen om er de bij uitstek menschlievende en vooruitstrevende draagwijdte van te begrijpen.

Zeggen wij nog dat een reeks zeer belanghebbende wenschen werden uitgedrukt door de Conferentie en opgenomen in een Slotakte; het zijn de volgende :

I. — La Conférence exprime le vœu que la question soit examinée si des garanties nouvelles ne pourraient être statuées en faveur des grands blessés et des malades graves tombés au pouvoir de l'ennemi, et ce jusqu'à la fin de leur hospitalisation.

II. — La Conférence, en présence d'une demande de l'Ordre Souverain et Militaire des Hospitaliers de Saint-Jean de Jérusalem dit de Malte, estime que les dispositions établies par la Convention et réglant la situation des Sociétés de secours auprès des armées en campagne sont applicables aux Organisations nationales de cet Ordre.

II- en est de même en ce qui concerne le Grand Prieuré de Saint-Jean de Jérusalem en Angleterre, les Ordres de Saint-Jean (Johanniter) et de Saint-Georges en Allemagne, et les Ordres Hospitaliers similaires en tous pays.

III. — La Conférence émet le vœu que les pays participant aux Conventions de Genève se réunissent en conférence dans un avenir rapproché en vue de régler, avec toute l'ampleur nécessaire, l'emploi de l'aviation sanitaire en temps de guerre.

IV. — La Conférence émet le vœu que soient renvoyés à la Commission Internationale de Standardisation du matériel sanitaire, dont le siège est à Genève, l'étude et l'établissement d'un modèle unique de certificat d'identité pour tous les sanitaires non revêtus d'un uniforme militaire.

V. — La Conférence, reconnaissant l'importance de la mission dévolue aux Sociétés Nationales de la Croix-Rouge et aux Sociétés de secours volontaires dans leur œuvre de solidarité entre les peuples, considère comme hautement désirable que toutes les facilités et franchises leur soient accordées, dans la plus large mesure admise par les législations nationales, pour l'exercice de leur activité en temps de paix, particulièrement en ce qui concerne leur installation, la circulation de leur personnel et de leur matériel et leurs opérations de secours.

VI. — La Conférence, faisant siennes les résolutions unanimes de ses deux Commissions Générales, exprime le vœu que des études approfondies soient entreprises en vue de la conclusion d'une Convention internationale concernant la condition et la protection des civils de nationalité ennemie qui se trouvent sur le territoire d'un belligérant ou sur un territoire occupé par lui.

Le Gouvernement belge est heureux de saisir l'occasion qui lui est ici offerte de rendre un légitime hommage à l'œuvre de la Croix-Rouge, aussi bien du Comité International que des Sociétés Nationales dont celui-là coordonne et guide les activités. La Croix-Rouge a vu, au cours de ces dernières années, son importance s'accroître dans des proportions remarquables et son action humanitaire se dé-

I. — De Conferentie drukt den wensch uit dat de kwestie onderzocht worde of geen nietwe waarborgen zouden vastgesteld kunnen worden ten voordeele van de zwaargewonden en de ernstig aangetaste zieken in handen van den vijand gevallen, en zulks tot het einde van hunne hospitalisatie.

II. — De Conferentie, rekening houdend met een verzoek van de Souvereine en Militaire Orde der Hospitaalridders van Sint-Jan van Jeruzalem gezegd van Malta, is van meening dat de door de Overeenkomst vastgestelde beschikkingen waarbij de toestand der Vereenigingen tot hulpverlening bij de te velde staande legers geregeld wordt, toepasselijk zijn op de nationale organisaties van deze Orde.

Hetzelfde geldt voor het Groot-Priaraat van Sint-Jan van Jeruzalem in Engeland, de Orden van Sint-Jan (Johanniter) en van Sint-Joris in Duitschland en de gelijkaartige Orden van Hospitaalridders in andere landen.

III. — De Conferentie drukt den wensch uit dat de bij de Overeenkomsten van Genève partij zijnde landen in conferentie zouden bijeenkomen in een nabije toekomst ten einde, met de noodige uitvoerigheid, het gebruik van de sanitaire luchtvaart in oorlogstijd te regelen.

IV. — De Conferentie drukt den wensch uit dat de studie en de instelling van een zelfde model van identiteitsbewijs voor al de leden van den geneeskundigen dienst die geen militair uniform dragen, verzonden zouden worden naar de Internationale Commissie tot Standardisatie van het sanitair materieel, waarvan de zetel te Genève is.

V. — De Conferentie, het belang erkennend van de taak toegewezen aan de nationale Vereenigingen van het Roode Kruis en aan de vereenigingen tot vrijwillige hulpverlening in hun werk van solidariteit onder de volken, beschouwt het als hoog wenschelijk dat hun, in de ruimste mate door de nationale wetgevingen toegelaten, alle faciliteiten en vrijstellingen worden verleend voor het uitoefenen hunner werkzaamheid in vredetijd, inzonderheid wat betreft hun installatie, het verkeer van hun personeel en van hun materieel, en hunne hulpverrichtingen.

VI. — De Conferentie maakt de eenparigè resoluties harer twee algemeene commissies tot de hare, en drukt den wensch uit dat grondige studies zouden ondernomen worden met het oog op het sluiten van een Internationale Overeenkomst betreffende den toestand en de bescherming der burgers van vijandelijke nationaliteit die zich op het grondgebied van een oorlogvoerende of op een door hem bezet grondgebied bevinden.

De Belgische Regeering is gelukkig de gelegenheid aan te grijpen die haar hier geboden wordt om een welverdiende hulde te brengen aan het werk van het Roode Kruis, zoowel van het Internationale Comité als van de Nationale Vereenigingen waarvan dit laatste de werkzaamheden samenordent en leidt. Het Roode Kruis heeft in den loop der laatste jaren zijne belangrijkheid in bewonderenswaar-

velopper harmonieusement dans tous les pays. On sait le rôle joué par elle pendant la guerre mondiale; ce rôle continue à s'affirmer en temps de paix, notamment lorsqu'il s'agit de soulager des détresses à l'occasion de catastrophes ou cataclysmes se produisant en un endroit quelconque du monde. Aussi, le Gouvernement belge ne manquera-t-il pas de réserver le meilleur accueil au vœu émis par la Conférence et reproduit ci-dessus, en ce qui concerne les facilités et franchises à accorder à la Croix-Rouge pour l'exercice de son activité en temps de paix.

Pour terminer cet exposé, qu'il nous soit permis de reproduire ci-dessous les paroles par lesquelles, M. le Professeur Werner, membre du Comité International de la Croix-Rouge et rapporteur de la Commission qui s'était consacrée à l'élaboration de la Convention concernant les prisonniers de guerre, termina son rapport à la Conférence :

« A la question qui vient naturellement sur les lèvres de » ceux qui ont participé à l'élaboration d'une Convention » Internationale : que vaut notre œuvre ? il n'y a qu'une » réponse : l'arbre sera jugé à ses fruits. Si à l'heure où » s'achèvent nos travaux, l'un de nous posait cette même » question, aucun des membres de cette assemblée ne vou- » drait donner cette même réponse. Car cette convention » est destinée à déployer ses effets pendant la guerre et, » tous, quel que soit le pays auquel nous appartenions, » nous voulons bannir la guerre. Puisse donc cette Conven- » tion, dans laquelle vous avez versé toute la pitié que vous » ont inspiré les souffrances des prisonniers pendant la » Grande-Guerre, demeurer à jamais ensevelie dans l'om- » bre des chancelleries et des bibliothèques. »

Nous ne pouvons, Madame, Messieurs, que faire nôtres ces éloquentes paroles.

Le Ministre des Affaires Etrangères,

P. HYMANS.

Le Ministre de la Défense Nationale,

L. DENS.

dige verhoudingen zien toenemen en zijne menschlievende werking zich in alle landen harmonisch zien ontwikkelen. Men kent de rol door dit werk in den wereldoorlog gespeeld; deze rol doet zich verder in vreedstijd gelden, inzonderheid wanneer het er om gaat nooden te verlichten bij gelegenheid van rampen of onheilen die zich in gelijk welke plaats der wereld voordoen. Ook zal de Belgische Regeering niet nalaten het beste onthaal te verleenen aan den door de Conferentie uitgedrukten en hierboven weergegeven wensch, wat betreft de faciliteiten en vrijdommen aan het Roode Kruis te verleenen voor die uitoefening zijner werkzaamheid in vreedstijd.

Als besluit dezêr uiteenzetting zij het ons veroorloofd hieronder de woorden weer te geven waarmede Professor Werner, lid van het Internationaal Comité van het Roode Kruis en verslaggever van de Commissie die zich gewijd had aan het opmaken der Overeenkomst betreffende de krijgsgevangenen, zijn verslag aan de Conferentie eindigde :

« Op de vraag die natuurlijk op de lippen komt dergenen » die deelgenomen hebben aan het opstellen van een inter- » nationale overeenkomst : wat is ons werk waard ? is er » slechts een antwoord : de boom zal beoordeeld worden » naar zijne vruchten. Moest een onzer, op het oogenblik » dat onze werkzaamheden hun einde bereiken, dezelfde » vraag stellen, dan zou geen der leden van deze vergade- » ring dit zelfde antwoord willen geven. Want deze over- » eenkomst is bestemd om tijdens den oorlog hare werking » te ontplooien en, allen, welk ook het land zij waartoe » wij behooren, willen wij den oorlog uitbannen. Moge » dus deze Overeenkomst, waarin gij al het medelijden » hebt uitgestort dat U werd ingegeven door het lijden der » gevangenen gedurende den grooten oorlog, voor immer » begraven blijven in den schaduw der kanselarijen en der » bibliotheken. »

Wij kunnen niet anders, Mevrouw, Mijne Heeren, dan deze welsprekende woorden tot de onze maken.

De Minister van Buitenlandsche Zaken,

P. HYMANS.

De Minister van Landsverdediging,

L. DENS.

PROJET DE LOI**ALBERT**

ROI DES BELGES,

A tous présents et à venir, SALUT !

Sur la proposition de Nos Ministres des Affaires Etrangères et de la Défense Nationale,

NOUS AVONS ARRÊTÉ ET ARRÊTONS :

Notre Ministre des Affaires Etrangères est chargé de présenter en Notre nom, aux Chambres législatives, le projet de loi dont la teneur suit :

ARTICLE UNIQUE.

La Convention pour l'amélioration du sort des blessés et des malades dans les armées en campagne et la Convention relative au traitement des prisonniers de guerre, signées le 27 juillet 1929, sortiront leur plein et entier effet.

à Genève,

Donné à Bruxelles, le 21 juin 1931.

ALBERT

PAR LE ROI :

Le Ministre des Affaires Etrangères,

P. HYMANS.

Le Ministre de la Défense nationale,

L. DENS.

WETSONTWERP**ALBERT,**

KONING DER BELGEN,

Aan allen, tegenwoordigen en toekomstenden, HEIL !

Op voorstel van Onze Ministers van Buitenlandsche Zaken en van Landsverdediging,

WIJ HEBBEN BESLOTEN EN WIJ BESLUITEN :

Onze Minister van Buitenlandsche Zaken is gelast in Onzen naam, aan de Wetgevende Kamers, het wetsontwerp voor te leggen waarvan de inhoud volgt :

EENIG ARTIKEL.

De Overeenkomst tot verbetering van het lot der gekwetsten en zieken in de legers te velde en de Overeenkomst betreffende de behandeling der krijgsgevangenen, ongeteekend te Genève den 27e Juli 1929, zullen hun geheel en volkomen uitwerksel hebben.

Gegeven te Brussel, den 21e Juni 1931.**ALBERT**

VAN 'S KONINGS WEGE :

De Minister van Buitenlandsche Zaken,

P. HYMANS.

De Minister van Landsverdediging

L. DENS.

CONVENTION DE GENEVE

**pour l'amélioration du sort des blessés
et des malades dans les armées de campagne
du 27 juillet 1929**

Le Président du Reich allemand, le Président des Etats-Unis d'Amérique, le Président Fédéral de la République d'Autriche, Sa Majesté le Roi des Belges, le Président de la République de Bolivie, le Président de la République des Etats-Unis du Brésil, Sa Majesté le Roi de Grande-Bretagne, d'Irlande et des Territoires britanniques au delà des Mers, Empereur des Indes, Sa Majesté le Roi des Bulgares, le Président de la République du Chili, le Président de la République de Chine, le Président de la République de Colombie, le Président de la République de Cuba, Sa Majesté le Roi de Danemark et d'Islande, le Président de la République Dominicaine, Sa Majesté le Roi d'Egypte, Sa Majesté le Roi d'Espagne, le Président de la République d'Estonie, le Président de la République de Finlande, le Président de la République Française, le Président de la République Hellénique, Son Altesse Sérénissime le Gouverneur de la Hongrie, Sa Majesté le Roi d'Italie, Sa Majesté l'Empereur du Japon, le Président de la République de Lettonie, Son Altesse Royale la Grande-Duchesse de Luxembourg, le Président des Etats-Unis du Mexique, le Président de la République de Nicaragua, Sa Majesté le Roi de Norvège, Sa Majesté la Reine des Pays-Bas, Sa Majesté Impériale le Shah de Perse, le Président de la République de Pologne, le Président de la République Portugaise, Sa Majesté le Roi de Roumanie, Sa Majesté le Roi des Serbes, Croates et Slovènes, Sa Majesté le Roi de Siam, Sa Majesté le Roi de Suède, le Conseil Fédéral Suisse, le Président de la République Tchécoslovaque, le Président de la République Turque, le Président de la République Orientale de l'Uruguay, le Président de la République des Etats-Unis de Vénézuéla,

Egalement animés du désir de diminuer, autant qu'il dépend d'eux, les maux inséparables de la guerre et voulant, dans ce but, perfectionner et compléter les dispositions convenues à Genève, le 22 août 1864 et le 6 juillet 1906, pour l'amélioration du sort des blessés et des malades dans les armées en campagne,

Ont résolu de conclure une nouvelle Convention à cet effet, et ont nommé pour leurs plénipotentiaires, savoir :

Le Président du Reich allemand :

S. Exc. M. Edmund Rhomberg, D^r en Droit, Ministre en disponibilité;

OVEREENKOMST VAN GENEVE

**tot verbetering van het lot der gekwetsten en zieken
in de legers te velde van 27 Juli 1929**

De President van het Duitsche Rijk, de President der Vereenigde Staten van Amerika, de Bondspresident der Oostenrijksche Republiek, Zijne Majesteit de Koning der Belgen, de President der Boliviaansche Republiek, de President der Republiek van de Vereenigde Staten van Brazilië, Zijne Majesteit de Koning van Groot-Brittannië, van Ierland en van de Britsche overzeesche Grondgebieden, Keizer van Indië, Zijne Majesteit de Koning der Bulgaren, de President der Chileensche Republiek, de President der Chineesche Republiek, de President der Columbiaansche Republiek, de President der Cubaansche Republiek, Zijne Majesteit de Koning van Denemarken en van Island, de President der Dominikaansche Republiek, Zijne Majesteit de Koning van Egypte, Zijne Majesteit de Koning van Spanje, de President der Estlandsche Republiek, de President der Finlandsche Republiek, de President der Fransche Republiek, de President der Grieksche Republiek, Zijne Doorluchtige Hoogheid de Gouverneur van Hongarije, Zijne Majesteit de Koning van Italië, Zijne Majesteit de Keizer van Japan, de President der Lettische Republiek, Hare Koninklijke Hoogheid de Groothertogin van Luxemburg, de President der Vereenigde Staten van Mexico, de President der Republiek Nicaragua, Zijne Majesteit de Koning van Noorwegen, Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden, Zijne Keizerlijke Majesteit de Sjah van Perzië, de President der Poolsche Republiek, de President der Portugeesche Republiek, Zijne Majesteit de Koning van Roemenië, Zijne Majesteit de Koning der Serviërs, Kroaten en Slovenen, Zijne Majesteit de Koning van Siam, Zijne Majesteit de Koning van Zweden, de Zwitserse Bondsraad, de President der Tsjechoslowaksche Republiek, de President der Turksche Republiek, de President der Oostelijke Republiek Uruguay, de President van de Republiek der Vereenigde Staten van Venezuela,

Evenzeer bezielde met den wensch om, voor zoover het van hen afhangt, de met den oorlog gepaard gaande rampen te verminderen en willende, met dit doel, de beschikkingen verbeteren en aanvullen waaromtrent te Genève, op 22 Augustus 1864 en 6 Juli 1906, overeengekomen werd voor de verbetering van het lot der gekwetsten en zieken in de legers te velde,

Hebben besloten te dien einde eene nieuwe Overeenkomst te sluiten, en hebben tot hunne Gevolmachtigden benoemd, te weten :

De President van het Duitsche Rijk :

Z. Exc. den heer Edmund Rhomberg, D^r in de Rechten, Minister in beschikbaarheid;

Le Président des Etats-Unis d'Amérique :

L'honorable Eliot Wadsworth, ancien secrétaire adjoint de la Trésorerie,

S. Exc. l'honorable Hugh R. Wilson, envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire des Etats-Unis d'Amérique, à Berne;

Le Président Fédéral de la République d'Autriche :

M. Marc Leitmaier, Dr en Droit, conseiller ministériel à la Chancellerie fédérale, Département des Affaires étrangères;

Sa Majesté le Roi des Belges :

M. Paul Demolder, général-major médecin, commandant du Service de Santé de la 1re Circonscription militaire,

M. Joseph de Ruelle, Jurisconsulte du Ministère des Affaires étrangères;

Le Président de la République de Bolivie :

S. Exc. M. Alberto Cortadellas, Ministre-Résident de Bolivie à Berne;

Le Président de la République des Etats-Unis du Brésil :

S. Exc. M. Raoul de Rio-Branco, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire du Brésil à Berne;

Sa Majesté le Roi de Grande-Bretagne, d'Irlande et des Territoires britanniques au-delà des Mers, Empereur des Indes :

Pour la Grande-Bretagne et l'Irlande du Nord, ainsi que toute partie de l'Empire britannique non membre séparé de la Société des Nations :

Le Très Honorable Sir Horace Rumbold, G. C. M. G., M. V. O., Ambassadeur de Sa Majesté Britannique à Berlin;

Pour le Dominion du Canada :

M. Walter Alexandre Riddell, Conseiller permanent du Gouvernement canadien auprès de la Société des Nations;

Pour le Commonwealth d'Australie :

S. Exc. M. Claud Russell, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire de Sa Majesté Britannique à Berne;

De President der Vereenigde Staten van Amerika :

Den Honorable Eliot Wadsworth, gewezen adjunct-secretaris der Thesaurie;

Z. Exc. den Honorable Hugh R. Wilson, Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister der Vereenigde Staten van Amerika te Bern;

De Bondspräsident der Oostenrijksche Republiek :

Den heer Marc Leitmaier, Dr in de Rechten, Ministerieel Adviseur bij de Federale Kanselarij, Departement van Buitenlandsche Zaken;

Zijne Majesteit de Koning der Belgen :

Den heer Paul Demolder, Generaal-Majoor Geneesheer, Bevelhebber van den Gezondheidsdienst der 1ste Militaire Omschrijving;

Den heer Joseph de Ruelle, Jurisconsult van het Ministerie van Buitenlandsche Zaken;

De President der Boliviaansche Republiek :

Z. Exc. den heer Alberto Cortadellas, Minister-Resident van Bolivia te Bern;

De President van de Republiek der Vereenigde Staten van Brazilië :

Z. Exc. den heer Raoul de Rio-Branco, Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister van Brazilië te Bern;

Zijne Majesteit de Koning van Groot-Brittannië, van Ierland en van de Britsche Overzeesche Grondgebieden, Keizer van Indië :

Voor Groot-Brittannië en Noord-Ierland, alsmede elk deel van het Britsche Rijk dat geen afzonderlijk lid van den Volkenbond is :

Den Zeer Honorable Sir Horace Rumbold, G. C. M. G., M. V. O., Ambassadeur van Zijne Britsche Majesteit te Berlin;

Voor het Dominion Canada :

Den heer Walter Alexander Riddell, Bestendig adviseur der Canadeesche Regeering bij den Volkenbond;

Voor het Commonwealth Australië :

Z. Exc. den heer Claud Russell, Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister van Zijne Britsche Majesteit te Bern;

Pour le Dominion de la Nouvelle-Zélande :

S. Exc. Claud Russell, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire de Sa Majesté Britannique à Berne;

Pour l'Union de l'Afrique du Sud :

M. Eric Hendrik Louw, Haut-Commissaire de l'Union de l'Afrique du Sud à Londres;

Pour l'Etat Libre d'Irlande :

M. Séan Lester, Représentant de l'Etat Libre d'Irlande auprès de la Société des Nations;

Pour l'Inde :

S. Exc. M. Claud Russell, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire de Sa Majesté Britannique à Berne;

Sa Majesté le Roi des Bulgares :

M. Dimitri Mikoff, Chargé d'Affaires de Bulgarie à Berne, Représentant permanent du Gouvernement bulgare auprès de la Société des Nations;

M. Stéphane N. Laftchieff, Membre du Conseil d'administration de la Croix-Rouge bulgare;

Le Président de la République du Chili :

M. Guillermo Novoa-Sepulveda, Colonel, Attaché militaire près la Légation du Chili à Berne;

M. Dario Pulgar-Arriagada, Capitaine du Service de Santé;

Le Président de la République de Chine :

M. Chi Yung Hsiao, Chargé d'Affaires p. i. de Chine à Berne;

Le Président de la République de Colombie :

S. Exc. M. Francisco José de Urrutia, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire de Colombie à Berne;

Le Président de la République de Cuba :

S. Exc. M. Carlos de Armenteros y de Cardenas, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire de Cuba à Berne;

M. Carlos Blanco y Sanchez, Secrétaire de Légation, adjoint à la Délégation de Cuba auprès de la Société des Nations;

Voor het Dominion Nieuw-Zeeland :

Z. Exc. den heer Claud Russell, Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister van Zijne Britsche Majesteit te Bern;

Voor de Zuid-Afrikaansche Unie :

Den heer Eric Hendrik Louw, Hoogcommissaris der Zuid-Afrikaansche Unie te Londen;

Voor den Ierschen Vrijstaat :

Den heer Sean Lester, Vertegenwoordiger van den Ierschen Vrijstaat bij den Volkenbond;

Voor Indië :

Z. Exc. den heer Claud Russell, Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister van Zijne Britsche Majesteit te Bern;

Zijne Majesteit de Koning der Bulgaren :

Den heer Dimitri Mikoff, Zaakgelastigde van Bulgarije te Bern, Bestendig Vertegenwoordiger der Bulgaarsche Regeering bij den Volkenbond;

Den heer Stéphane N. Laftchieff, Lid van den Beheerraad van het Bulgaarsche Roode Kruis;

De President der Chileensche Republiek :

Den heer Guillermo Novoa-Sepulveda, Kolonel, Militair Attaché bij het Gezantschap van Chili te Berlijn;

Den heer Dario Pulgar-Arriagada, Kapitein van den Gezondheidsdienst;

De President der Chineesche Republiek :

Den heer Chi Yung Hsiao, Zaakgelastigde a. i. van China te Bern;

De President der Columbiaansche Republiek :

Z. Exc. den heer Francisco José de Urrutia, Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister van Columbia te Bern;

De President der Cubaansche Republiek :

Z. Exc. den heer Carlos de Armenteros y de Cardenas, Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister van Cuba te Bern;

Den heer Carlos Blanco y Sanchez, Gezantschapssecretaris, toegevoegd aan de Afvaardiging van Cuba bij den Volkenbond;

Sa Majesté le Roi de Danemark et d'Islande :

Pour le Danemark :

S. Exc. M. Harald de Scavenius, Chambellan, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire de Danemark en Suisse et aux Pays-Bas, ancien Ministre des Affaires étrangères;

M. Gustave M. Rasmussen, Chargé d'Affaires p. i. de Danemark à Berne;

Le Président de la République Dominicaine :

M. Charles Ackermann, Consul de la République Dominicaine à Genève;

Sa Majesté le Roi d'Egypte :

M. Mohammed Abdel Moneim Riad, Avocat au Contentieux de l'Etat, Professeur de Droit international à l'Ecole Militaire du Caire,

M. Henri Wassif Simaika, Attaché de la Légation Royale d'Egypte à Rome;

Sa Majesté le Roi d'Espagne :

S. Exc. M. le Marquis de la Torrehermosa, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire d'Espagne à Berne;

Le Président de la République d'Estonie :

M. Hans Leesment, Dr en médecine, Président de la Croix-Rouge estonienne;

Le Président de la République de Finlande :

M. A. E. Martola, Lieutenant-colonel, Attaché militaire près la Légation de Finlande à Paris;

Le Président de la République Française :

S. Ex. M. Henri Chassain de Marcilly, Ambassadeur de France à Berne;

M. Jean Du Sault, Conseiller de l'Ambassade de France à Berne;

Le Président de la République Hellénique :

M. Raphaël Raphaël, Chargé d'affaires p. i. de Grèce à Berne;

M. Sophocle Venizelos, Lieutenant-colonel, Attaché militaire près la Légation de Grèce à Paris;

Son Altesse Sérénissime le Gouverneur de la Hongrie :

S. Exc. M. Paul de Hevesy, Ministre-Résident, Délégué

Zijne Majesteit de Koning van Denemarken en van IJsland :

Voor Denemarken :

Z. Exc. den heer Harald de Scavenius, Kamerheer, Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister van Denemarken in Zwitserland en in Nederland, gewezen Minister van Buitenlandse Zaken;

Den heer Gustave M. Rasmussen, Zaakgelastigde a. i. van Denemarken te Bern;

De President der Dominicaansche Republiek :

Den heer Charles Ackermann, Consul der Dominicaansche Republiek te Genève;

Zijne Majesteit de Koning van Egypte :

Den heer Mohammed Abdel Moneim Riad, Advocaat bij den Dienst der Betwiste Zaken van den Staat, Leraar in Internationaal Recht aan de Militaire School te Kaïro;

Den heer Henri Wassif Simaika, Attaché aan het Koninklijk Gezantschap van Egypte te Rome;

Zijne Majesteit de Koning van Spanje :

Z. Exc. den heer Markies de la Torrehermosa, Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister van Spanje te Bern;

De President der Estlandsche Republiek :

Den heer Hans Leesment, Dr in Geneeskunde, Voorzitter van het Estlandsche Roode Kruis;

De President der Finlandsche Republiek :

Den heer A. E. Martola, Luitenant-Kolonel, Militair Attaché bij het Gezantschap van Finland te Parijs;

De President der Fransche Republiek :

Z. Exc. den heer Henri Chassain de Marcilly, Ambassadeur van Frankrijk te Bern;

Den heer Jean Du Sault, Raad der Ambassade van Frankrijk te Bern;

De President der Grieksche Republiek :

Den heer Raphaël Raphaël, Zaakgelastigde a. i. van Griekenland te Bern;

Den heer Sophocle Venizelos, Luitenant-Kolonel, Militair attaché bij het Gezantschap van Griekenland te Parijs;

Zijne Doorluchtige Hoogheid de Gouverneur van Hongarije :

Z. Exc. den heer Paul de Hevesy, Minister-Resident,

permanent du Gouvernement Royal auprès de la Société des Nations;

Sa Majesté le Roi d'Italie :

M. Giovanni Ciralo, Sénateur du Royaume;

Sa Majesté l'Empereur du Japon :

S. Exc. M. Isaburo Yoshida, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire du Japon à Berne,

M. Sadamu Shimomura, Lieutenant-Colonel,

M. Seizo Miura, Capitaine de Frégate, Attaché naval près l'Ambassade du Japon à Paris;

Le Président de la République de Lettonie :

S. Exc. M. Charles Duzmans, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire de Lettonie près S. M. le Roi des Serbes, Croates et Slovènes, Délégué permanent auprès de la Société des Nations,

S. Exc. M. Oskar Voit, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire de Lettonie en Suisse, en Allemagne, en Hongrie et aux Pays-Bas;

Son Altesse Royale la Grande-Duchesse de Luxembourg :

M. Charles Vermaire, Consul du Grand-Duché à Genève;

Le Président des Etats-Unis du Mexique :

S. Exc. M. Francisco Castillo Najera, Général médecin, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire du Mexique à Bruxelles;

Le Président de la République de Nicaragua :

M. Antoine Sottile, D^r en Droit, Délégué permanent de Nicaragua auprès de la Société des Nations;

Sa Majesté le Roi de Norvège :

S. Exc. M. Johannes Irgens, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire de Norvège à Berne, Rome et Athènes;

M. Jens Christian Meinich, Commandant d'infanterie, Secrétaire général de la Croix-Rouge norvégienne;

Sa Majesté la Reine des Pays-Bas :

S. Exc. M. Willem Isaac Doude van Troostwijk, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire des Pays-Bas à Berne,

M. Johan Carl Diehl, Major-Général, Médecin Inspecteur général du Service de Santé de l'Armée, Vice-Président de la Croix-Rouge néerlandaise,

Bestendig Afgevaardigde der Koninklijke Regeering bij den Volkenbond;

Zijne Majesteit de Koning van Italië :

Den heer Giovanni Ciralo, Senator van het Koninkrijk;

Zijne Majesteit de Keizer van Japan :

Z. Exc. den heer Isaburo Yoshida, Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister van Japan te Bern;

Den heer Sadamu Shimomura, Luitenant-Kolonel;

Den heer Seizo Miura, Kapitein-luitenant ter zee, Marine-attaché bij de Ambassade van Japan te Parijs;

De President der Lettische Republiek :

Z. Exc. den heer Charles Duzmans, Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister van Letland bij Z. M. den Koning der Serviërs, Kroaten en Slovenen, Bestendig afgevaardigde bij den Volkenbond;

Z. Exc. den heer Oskar Voit, Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister van Letland in Zwitserland, in Duitschland, in Hongarije en in Nederland;

Hare Koninklijke Hoogheid de Groothertogin van Luxemburg :

Den heer Charles Vermaire, Consul van het Groothertogdom te Genève;

De President der Vereenigde Staten van Mexico :

Z. Exc. den heer Francisco Castillo Najera, Generaal-Geneesheer, Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister van Mexico te Brussel;

De President der Republiek Nicaragua :

Den heer Antoine Sottile, D^r in de rechten, Bestendig Afgevaardigde van Nicaragua bij den Volkenbond;

Zijne Majesteit de Koning van Noorwegen :

Z. Exc. den heer Johannes Irgens, Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister van Noorwegen te Bern, Rome en Athene;

Den heer Jens Christian Meinich, Infanterie-Commandant, Secretaris-Generaal van het Noorweegsche Roode Kruis;

Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden :

Z. Exc. den heer Willem Isaac Doude van Troostwijk, Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister der Nederlanden te Bern;

Den heer Johan Carl Diehl, Generaal-Majoor, Officier van Gezondheid, Inspecteur van den Geneeskundigen Dienst van het Leger, Ondervoorzitter van het Nederlandsche Roode Kruis;

M. Jacob Harberts, Commandant à l'Etat-Major général,
Professeur à l'Ecole Supérieure de Guerre;

Sa Majesté Impériale le Shah de Perse :

S. Exc. M. Anouchirevan Khan Sepahbodi, Envoyé ex-
traordinaire et Ministre plénipotentiaire de Perse à Berne;

Le Président de la République de Pologne :

M. Joseph Gabriel Pracki, Colonel médecin,
M. W. Jerzy Babecki, Lieutenant-colonel;

Le Président de la République Portugaise :

S. Exc. M. Vasco de Quevedo, Envoyé extraordinaire et
Ministre plénipotentiaire de Portugal à Berne;

M. Francisco de Calheiros e Menezes, Premier secrétaire
de légation;

Sa Majesté le Roi de Roumanie :

S. Exc. M. Michel B. Boeresco, Envoyé extraordinaire et
Ministre plénipotentiaire de Roumanie à Berne;

M. Eugène Vertejano, Colonel, Officier d'Etat-Major;

Sa Majesté le Roi des Serbes, Croates et Slovènes :

S. Exc. M. Ilija Choumenkovitch, Envoyé extraordinaire
et Ministre plénipotentiaire du Royaume des Serbes, Croa-
tes et Slovènes à Berne, Délégué permanent auprès de la
Société des Nations;

Sa Majesté le Roi de Siam :

S. A. S. le Prince Varnvaidya, Envoyé extraordinaire et
Ministre plénipotentiaire de Siam à Londres;

Sa Majesté le Roi de Suède :

S. Exc. M. Karl Ivan Westman, Envoyé extraordinaire
et Ministre plénipotentiaire de Suède à Berne;

Le Conseil Fédéral Suisse :

M. Paul Dinichert, Ministre plénipotentiaire, Chef de
la Division des Affaires étrangères du Département Poli-
tique fédéral,

M. Carl Hauser, Colonel des troupes sanitaires, Médecin
en chef de l'armée,

M. Anton Zublin, Colonel d'infanterie en disponibilité,
avocat,

M. Roger de la Harpe, Lieutenant-colonel des Troupes
sanitaires, médecin,

M. Dietrich Schindler, Major de la Justice militaire,
Professeur de Droit international à l'Université de Zurich;

Den heer Jacob Harberts, Kapitein van den Generalen
Staf, Leeraar aan de Hoogere Krijgsschool;

Zijne Keizerlijke Majesteit de Sjah van Perzië :

Z. Exc. den heer Anouchirevan Khan Sepahbodi, Buiten-
gewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister van Perzië te
Bern;

De President der Poolsche Republiek :

Den heer Joseph Gabriel Pracki, Kolonel Geneesheer;
Den heer W. Jerzy Babecki, Luitenant-Kolonel ;

De President der Portugeesche Republiek :

Z. Exc. den heer Vasco de Quevedo, Buitengewoon Ge-
zant en Gevolmachtigd Minister van Portugal te Bern;

Den heer Francisco de Calheiros e Menezes, Eerste Ge-
zantschapssecretaris;

Zijne Majesteit de Koning van Roemenië :

Z. Exc. den heer Michel B. Boeresco, Buitengewoon Ge-
zant en Gevolmachtigd Minister van Roemenië te Bern;

Den heer Eugène Vertejano, Kolonel, Stafofficier;

Zijne Majesteit de Koning der Serviërs, Kroaten en
Slovenen :

Z. Exc. den heer Ilija Choumenkovitch, Buitengewoon
Gezant en Gevolmachtigd Minister van het Koninkrijk der
Serviërs, Kroaten en Slovenen te Bern, Bestendig Afge-
vaardigde bij den Volkenbond;

Zijne Majesteit de Koning van Siam :

Z. D. H. Prins Varnvaidya, Buitengewoon Gezant en
Gevolmachtigd Minister van Siam te Londen;

Zijne Majesteit de Koning van Zweden :

Z. Exc. den heer Karl Ivan Westman, Buitengewoon Ge-
zant en Gevolmachtigd Minister van Zweden te Bern;

De Zwitsersche Bondsraad :

Den heer Paul Dinichert, Gevolmachtigd Minister, Hoofd
der Afdeeling van Buitenlandsche Zaken van het Politiek
Bondsdepartement;

Den heer Carl Hauser, Kolonel der Sanitaire Troepen,
Hoofdgeneesheer van het Leger;

Den heer Anton Zublin, Infanterie-Kolonel in beschik-
baarheid, Advocaat;

Den heer Roger de la Harpe, Luitenant-Kolonel der Sa-
nitaire Troepen, Geneesheer;

Den heer Dietrich Schindler, Majoor van het Militair
Gerecht, Leeraar in het Internationaal Recht aan de Hoo-
geschool te Zurich;

Le Président de la République Tchécoslovaque :

S. Exc. M. Zdenek Fierlinger, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire de Tchécoslovaquie à Berne;

Le Président de la République Turque :

S. Exc. Hassan Bey, Vice-Président de la Grande Assemblée de Turquie, Vice-Président du Croissant-Rouge turc,

S. Exc. Nusret Bey, Président du Conseil d'Etat de la République,

Le Professeur Akil Moukhtar Bey, D' en Médecine,

Le D' Abdulkadir Bey, Lieutenant-Colonel, Médecin militaire, Professeur à l'Ecole d'application et à l'Hôpital de Gulhane;

Le Président de la République Orientale de l'Uruguay :

S. Exc. M. Alfredo de Castro, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire d'Uruguay à Berne;

Le Président de la République des Etats-Unis de Vénézuéla :

S. Exc. M. Caracciola Parra-Perez, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire de Vénézuéla à Rome,

M. Ivan Manuel Hurtado-Machado, Chargé d'affaires p. i. de Vénézuéla à Berne;

Lesquels, après s'être communiqué leurs pleins pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus de ce qui suit :

CHAPITRE PREMIER.

Des blessés et des malades

ARTICLE PREMIER.

Les militaires et les autres personnes officiellement attachées aux armées qui seront blessés ou malades devront être respectés et protégés en toutes circonstances; ils seront traités avec humanité et soignés, sans distinction de nationalité, par le belligérant qui les aura en son pouvoir.

Toutefois, le belligérant, obligé d'abandonner des blessés ou des malades à son adversaire, laissera avec eux, autant que les exigences militaires le permettront, une partie de son personnel et de son matériel sanitaires pour contribuer à les soigner.

ART. 2.

Sous réserve des soins à leur fournir en vertu de l'article précédent, les blessés et les malades d'une armée tombés au pouvoir de l'autre belligérant seront prison-

De President der Tsjechoslowaksche Republiek :

Z. Exc. den heer Zdeněk Fierlinger, Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister van Tsjechoslowakije te Bern;

De President der Turksche Republiek :

Z. Exc. Hassan Bey, Ondervoorzitter der Groote Nationale Vergadering van Turkije, Ondervoorzitter van de Turksche Rode Halve Maan;

Z. Exc. Nusret Bey, Voorzitter van den Staatsraad der Republiek;

Professor Akil Moukhtar Bey, D' in de Geneeskunde;

D' Abdulkadir Bey, Luitenant-Kolonel, Militair geneesheer, Leeraar aan de Applicatie-School en aan het Hospitaal te Gulhane;

De President der Oostelijke Republiek Uruguay :

Z. Exc. den heer Alfredo de Castro, Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister van Uruguay te Bern;

De President van de Republiek der Vereenigde Staten van Venezuela :

Z. Exc. den heer Caracciolo Parra-Pérez, Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister van Venezuela te Rome;

Den heer Ivan Manuel Hurtado-Machado, Zaakgelastigde a. i. van Venezuela te Bern;

Die, na elkander hunne volmachten te hebben medege-deeld, welke in goeden en behoorlijken vorm werden bevonden, omtrent het volgende zijn overeengekomen :

HOOFDSTUK I

De gewonden en de zieken

EERSTE ARTIKEL.

De militairen en de andere officieel aan de legers toegevoegde personen die gewond of ziek zijn, zullen in alle omstandigheden geëerbiedigd en beschermd moeten worden; zij zullen met menschevriendheid behandeld en, zonder onderscheid van nationaliteit, verzorgd worden door den oorlogvoerende die hen in zijne macht zal hebben.

De oorlogvoerende, die verplicht is zijnen tegenstander zieken of gewonden achter te laten, zal echter met hen, voor zooverre de militaire vereischten het zullen toelaten, een deel van zijn sanitair personeel en materieel laten om hen te helpen verplegen.

ART. 2.

Onder voorbehoud van de zorgen die hun krachtens voorgaand artikel moeten verleend worden, zijn de gewonden en zieken van een leger die in de macht van den anderen

niers de guerre et les règles générales du droit des gens concernant les prisonniers leur seront applicables.

Cependant, les belligérants resteront libres de stipuler, en faveur des prisonniers blessés ou malades et au delà des obligations existantes, telles clauses qu'ils jugeront utiles.

ART. 3.

Après chaque combat, l'occupant du champ de bataille prendra des mesures pour rechercher les blessés et les morts et pour les protéger contre le pillage et les mauvais traitements.

Toutes les fois que les circonstances le permettront, un armistice local ou une interruption de feu seront convenus pour permettre l'enlèvement des blessés restés entre les lignes.

ART. 4.

Les belligérants se feront connaître réciproquement, dans le plus bref délai possible, les noms des blessés, des malades et des morts recueillis ou découverts, ainsi que tous les éléments propres à les identifier.

Ils établiront et se transmettront les actes de décès.

Ils recueilleront et s'enverront également tous les objets d'un usage personnel trouvés sur les champs de bataille ou sur les morts, notamment la moitié de leur plaque d'identité, l'autre moitié devant rester attachée au cadavre.

Ils veilleront à ce que l'inhumation ou l'incinération des morts soit précédée d'un examen attentif et, si possible, médical des corps, en vue de constater la mort, d'établir l'identité et de pouvoir en rendre compte.

Ils veilleront, en outre, à ce qu'ils soient enterrés honorablement, que leurs tombes soient respectées et puissent toujours être retrouvées.

A cet effet et au début des hostilités, ils organiseront officiellement un service des tombes en vue de rendre possibles des exhumations éventuelles et d'assurer l'identification des cadavres, quel que soit l'emplacement successif des tombes.

Dès la fin des hostilités, ils échangeront la liste des tombes et celle des morts ensevelis dans leurs cimetières et ailleurs.

ART. 5.

L'autorité militaire pourra faire appel au zèle charitable des habitants pour recueillir et soigner, sous son contrôle, des blessés ou des malades des armées, en accordant aux personnes ayant répondu à cet appel une protection spéciale et certaines facilités.

oorlogvoerende zijn gevallen, krijgsgevangenen, en de algemeene regelen van het volkenrecht betreffende de gevangenen zullen op hen toepasselijk zijn.

De oorlogvoerenden zullen echter vrij blijven, ten gunste van de gekwetste of zieke krijgsgevangenen en boven de bestaande verplichtingen, de bepalingen voor te schrijven die zij nuttig zullen oordeelen.

ART. 3.

Na elken veldslag zal de bezetter van het slagveld maatregelen nemen om de gekwetsten en dooden op te zoeken en om hen tegen plundering en slechte behandeling te beschermen.

Telkens als de omstandigheden het zullen toelaten, zal overeengekomen worden omtrent een plaatselijken wapenstilstand of vuuronderbreking om de wegvoering der tusschen de lijnen gebleven gekwetsten toe te laten.

ART. 4.

De oorlogvoerenden zullen elkaar zoo spoedig mogelijk de namen der opgenomen of ontdekte gekwetsten, zieken en dooden bekendmaken, alsmede al de gegevens die tot hunne identificatie kunnen dienen.

Zij zullen de sterfakten opmaken en ze aan elkaar verzenden.

Zij zullen eveneens al de voorwerpen tot persoonlijk gebruik gevonden op de slagvelden of op de dooden verzamelen en aan elkaar toezenden, inzonderheid de helft hunner identiteitsplaat, terwijl de andere helft aan het lijk moet gehecht blijven.

Zij zullen er zorg voor dragen, dat de begrafenis of de verbranding der dooden voorafgegaan zij van een nauwgezet onderzoek en, zoo mogelijk, van een geneeskundig onderzoek der lijken, ten einde den dood vast te stellen, de identiteit te bepalen en er rekenschap van te kunnen geven.

Zij zullen er bovendien zorg voor dragen, dat zij eervol begraven worden, dat hunne graven geëerbiedigd en steeds teruggevonden kunnen worden.

Te dien einde en in het begin der vijandelijkheden, zullen zij officieel een dienst der graven inrichten ten einde de eventuele opgravingen mogelijk te maken en de identificatie der lijken te verzekeren, welke ook de opeenvolgende plaats der graven zij.

Zoodra de vijandelijkheden geëindigd zijn, zullen zij de lijst der graven en die der dooden begraven op hunne kerkhoven en elders, uitwisselen.

ART. 5.

De militaire overheid zal beroep mogen doen op de liefdadige toewijding der inwoners om, onder haar toezicht, gewonden of zieken der legers op te nemen en te verplegen, mits verleening van een bijzondere bescherming en van zekere faciliteiten aan de personen die aan dezen oproep gevolg hebben gegeven.

CHAPITRE II.

Des formations et des établissements sanitaires

ART. 6.

Les formations sanitaires mobiles, c'est-à-dire celles qui sont destinées à accompagner les armées en campagne, et les établissements fixes du service de santé seront respectés et protégés par les belligérants.

ART. 7.

La protection due aux formations et établissements sanitaires cessera si l'on en use pour commettre des actes nuisibles à l'ennemi.

ART. 8.

Ne seront pas considérés comme étant de nature à priver une formation ou un établissement sanitaire de la protection assurée par l'article 6 :

1° le fait que le personnel de la formation ou de l'établissement est armé et qu'il use de ses armes pour sa propre défense ou celle de ses blessés et de ses malades ;

2° le fait qu'à défaut d'infirmiers armés, la formation ou l'établissement est gardé par un piquet ou des sentinelles ;

3° le fait qu'il est trouvé dans la formation ou l'établissement des armes portatives et des munitions retirées aux blessés et aux malades et n'ayant pas encore été versées au service compétent ;

4° le fait que du personnel et du matériel du service vétérinaire se trouvent dans la formation ou l'établissement, sans en faire partie intégrante.

CHAPITRE III.

Du personnel

ART. 9.

Le personnel exclusivement affecté à l'enlèvement, au transport et au traitement des blessés et des malades, ainsi qu'à l'administration des formations et des établissements sanitaires, les aumôniers attachés aux armées, seront respectés et protégés en toutes circonstances. S'ils tombent entre les mains de l'ennemi, ils ne seront pas traités comme prisonniers de guerre.

Les militaires spécialement instruits pour être, le cas échéant, employés comme infirmiers ou brancardiers auxiliaires à l'enlèvement, au transport et au traitement des blessés et des malades, et munis d'une pièce d'identité, seront au bénéfice du même régime que le personnel sanitaire permanent, s'ils sont capturés pendant qu'ils remplissent ces fonctions.

HOOFDSTUK II

De sanitaire formaties en inrichtingen

ART. 6.

De mobiele sanitaire formaties, d. w. z. die welke bestemd zijn om de legers te veld te vergezellen, en de vaste inrichtingen van den geneeskundigen dienst zullen door de oorlogvoerenden geëerbiedigd en beschermd worden.

ART. 7.

Aan de sanitaire formaties en inrichtingen is niet langer bescherming verschuldigd, indien er gebruik van wordt gemaakt om voor den vijand schadelijke daden te verrichten.

ART. 8.

Zullen niet beschouwd worden als zijnde van aard om aan eene sanitaire formatie of inrichting de door artikel 6 verzekerde bescherming te ontnemen :

1) Het feit dat het personeel der formatie of der inrichting gewapend is en dat het van zijne wapens gebruik maakt voor zijne eigene verdediging of die zijner gewonden of zieken ;

2) Het feit dat, bij ontstentenis van gewapende ziekenverplegers, de formatie of de inrichting bewaakt wordt door een piket of door schildwachters ;

3) Het feit dat in de formatie of inrichting draagbare wapens en ammunitie worden gevonden, welke aan gewonden en zieken ontnomen en nog niet aan den bevoegden dienst afgeleverd werden ;

4) Het feit dat personeel en materieel van den veterinaire dienst zich in de formatie of de inrichting bevinden zonder er een wezenlijk deel van uit te maken.

HOOFDSTUK III

Het personeel

ART. 9.

Het personeel dat uitsluitend dient om de gewonden en zieken op te nemen, te vervoeren en te verzorgen, alsmede om de sanitaire formaties en inrichtingen te besturen, de aan de legers toegevoegde aalmoezeniers, zullen in elke omstandigheid geëerbiedigd en beschermd worden. Indien zij in de handen van den vijand vallen, zullen zij niet als krijgsgevangenen worden behandeld.

De militairen die een bijzonder onderricht hebben ontvangen om, in voorkomend geval, als hulpverplegers of brancardiers gebezigd te worden voor het opnemen, vervoeren en verzorgen van gekwetsten en zieken, en die voorzien zijn van een identiteitsbewijs, zullen het voordeel van hetzelfde regime als het bestendige sanitaire personeel genieten, indien zij bij het vervullen hunner taak gevangen genomen worden.

ART. 10.

Est assimilé au personnel visé à l'alinéa 1er de l'article 9 le personnel des sociétés de secours volontaires, dûment reconnues et autorisées par leur Gouvernement qui sera employé aux mêmes fonctions que celles du personnel visé au dit alinéa, sous la réserve que le personnel de ces sociétés sera soumis aux lois et règlements militaires.

Chaque Haute Partie contractante notifiera à l'autre, soit dès le temps de paix, soit à l'ouverture ou au cours des hostilités, en tout cas avant tout emploi effectif, les noms des sociétés qu'elle aura autorisée à prêter leur concours, sous sa responsabilité, au service sanitaire officiel de ses armées.

ART. 11.

Une société reconnue d'un pays neutre ne pourra prêter le concours de son personnel et de ses formations sanitaires à un belligérant qu'avec l'assentiment préalable de son propre Gouvernement et l'autorisation du belligérant lui-même.

Le belligérant qui aura accepté le secours sera tenu, avant tout emploi, d'en faire la notification à l'ennemi.

ART. 12.

Les personnes désignées dans les articles 9, 10 et 11 ne pourront être retenues après qu'elles seront tombées au pouvoir de la partie adverse.

Sauf accord contraire, elles seront renvoyées au belligérant dont elles relèvent dès qu'une voie sera ouverte pour leur retour et que les exigences militaires le permettront.

En attendant leur renvoi, elles continueront à remplir leurs fonctions sous la direction de la partie adverse; elles seront de préférence affectées aux soins des blessés et des malades du belligérant dont elles relèvent.

A leur départ, elles emporteront les effets, les instruments, les armes et les moyens de transport qui leur appartiennent.

ART. 13.

Les belligérants assureront au personnel visé par les articles 9, 10 et 11, pendant qu'il sera en leur pouvoir, le même entretien, le même logement, les mêmes allocations et la même solde qu'au personnel correspondant de leur armée.

Dès le début des hostilités, ils s'entendront au sujet de la correspondance des grades de leur personnel sanitaire.

ART. 10.

Wordt met het personeel bedoeld in lid 1 van artikel 9 gelijkgesteld, het personeel der behoorlijk door hare Regeering erkende en gemachtigde vereenigingen tot vrijwillige hulpverlening, dat voor dezelfde taak zal gebezigd worden als die van het in gezegd lid bedoelde personeel, onder het voorbehoud dat het personeel dezer vereenigingen aan de militaire wetten en reglementen zal onderworpen zijn.

Elke Hooge Contracteerende Partij zal aan de andere, hetzij in vredetijd, hetzij bij den aanvang of in den loop der vijandelijkheden, in elk geval vóór elke werkelijke beziging, de namen opgeven van de vereenigingen die zij zal gemachtigd hebben om, onder hare verantwoordelijkheid, hunne medewerking aan den officieelen gezondheidsdienst harer legers te verleen.

ART. 11.

Een erkende vereeniging van een neutraal land zal de medewerking van haar personeel en van hare sanitaire formaties aan een oorlogvoerende slechts mogen verleen met de voorafgaande toestemming harer eigen Regeering en de toelating van den oorlogvoerende zelf.

De oorlogvoerende die de hulp zal aanvaard hebben, zal verplicht zijn daarvan, vóór elke beziging, aan den vijand kennis te geven.

ART. 12.

De in artikelen 9, 10 en 11 aangeduide personen zullen, nadat zij in de macht der tegenpartij gevallen zijn, niet mogen weerhouden worden.

Behoudens tegenovergesteld akkoord, zullen zij naar den oorlogvoerende waarvan zij afhangen, teruggezonden worden zoodra een weg voor hun terugkeer zal opeestaan en de militaire vereischten het zullen toelaten.

In afwachting van hunne terugzending, zullen zij voortgaan hunne taak onder de leiding der tegenpartij te vervullen; zij zullen bij voorkeur gebezigd worden voor het verplegen der gekwetsten en zieken van den oorlogvoerende waarvan zij afhangen.

Bij hun vertrek zullen zij de kleedren, instrumenten, wapens en vervoermiddelen die hun toebehooren, medenemen.

ART. 13.

De oorlogvoerenden zullen aan het door artikelen 9, 10 en 11 bedoelde personeel, zoolang het in hunne macht zal zijn, hetzelfde onderhoud, dezelfde inkwartiering, dezelfde toelagen en dezelfde soldij verschaffen als aan het overeenstemmend personeel van hun leger.

Dadelijk na het begin der vijandelijkheden zullen zij zich onderling verstaan betreffende de overeenstemming der graden van hun sanitair personeel.

CHAPITRE IV.

Des bâtiments et du matériel

ART. 14.

Les formations sanitaires mobiles, quelles qu'elles soient, conserveront, si elles tombent au pouvoir de la partie adverse, leur matériel, leurs moyens de transport et leur personnel conducteur.

Toutefois, l'autorité militaire compétente aura la faculté de s'en servir pour les soins des blessés et des malades; la restitution aura lieu dans les conditions prévues pour le personnel sanitaire et, autant que possible, en même temps.

ART. 15.

Les bâtiments et le matériel des établissements sanitaires fixes de l'armée demeureront soumis aux lois de la guerre, mais ne pourront être détournés de leur emploi tant qu'ils seront nécessaires aux blessés et aux malades.

Toutefois, les commandants des troupes d'opérations pourront en disposer, en cas de nécessités militaires urgentes, en assurant au préalable le sort des blessés et des malades qui y sont traités.

ART. 16.

Les bâtiments des sociétés de secours admises au bénéfice de la Convention seront considérés comme propriété privée.

Le matériel de ces sociétés, quel que soit le lieu où il pourra se trouver, sera également considéré comme propriété privée.

Le droit de réquisition reconnu aux belligérants par les lois et usages de la guerre ne s'exercera qu'en cas de nécessité urgente et une fois le sort des blessés et des malades assuré.

CHAPITRE V.

Des transports sanitaires

ART. 17.

Les véhicules aménagés pour les évacuations sanitaires circulant isolément ou en convoi seront traités comme les formations sanitaires mobiles, sauf les dispositions spéciales suivantes :

Le belligérant interceptant des véhicules de transport sanitaire, isolés ou en convoi, pourra, si les nécessités militaires l'exigent, les arrêter, disloquer le convoi, en se chargeant, dans tous les cas, des blessés et des malades qu'il contient. Il ne pourra les utiliser que dans le secteur où ils auront été interceptés et exclusivement pour des

HOOFDSTUK IV

De gebouwen en het materieel

ART. 14.

De mobiele sanitaire formaties van elken aard zullen, indien ze in de macht der tegenpartij vallen, hun materieel, hunne vervoermiddelen en hun leidend personeel behouden.

De bevoegde militaire overheid zal er zich echter van mogen bedienen voor het verzorgen der gekwetsten en zieken; de teruggave zal geschieden in de voorwaarden voorzien voor het sanitair personeel en, zooveel mogelijk, terzeldertijd.

ART. 15.

De gebouwen en het materieel der vaste sanitaire instellingen van het leger zullen aan de oorlogswetten onderworpen blijven, maar zij zullen tot geen andere doeleinden mogen gebruikt worden zolang ze voor de gekwetsten en zieken zullen noodig zijn.

De bevelhebbers der operatietroepen zullen er echter, in geval van dringende militaire noodwendigheden, over mogen beschikken, mits vooraf het lot te verzekeren van de gekwetsten en zieken die er verpleegd worden.

ART. 16.

De gebouwen der vereenigingen tot hulpverlening welke het voordeel der beschikkingen dezer Overeenkomst zullen genieten, zullen als particulier eigendom beschouwd worden.

Het materieel dezer vereenigingen, op welke plaats het zich ook bevindt, zal eveneens als particulier eigendom beschouwd worden.

Het recht van opeiseling toegestaan aan de oorlogvoerenden door de wetten en gebruiken van den oorlog zal slechts uitgeoefend worden in geval van dringende noodwendigheid en nadat het lot der gekwetsten en zieken zal verzekerd zijn.

HOOFDSTUK V

De sanitaire transporten

ART. 17.

De afzonderlijk of in konvooi rijdende voertuigen ingericht voor de sanitaire ontruimingen, zullen als mobiele sanitaire formaties behandeld worden, behoudens de volgende bijzondere beschikkingen :

De oorlogvoerende die afzonderlijk of in konvooi rijdende voertuigen voor sanitair vervoer onderschept, zal, indien de militaire noodwendigheden zulks vergen, ze mogen tegenhouden en het konvooi mogen doen uiteengaan, mits zich in alle gevallen met de gekwetsten en zieken die het meevoert te belasten. Hij zal ze slechts mogen gebruiken

besoins sanitaires. Ces véhicules, une fois leur mission locale terminée, devront être rendus dans les conditions prévues à l'article 14.

Le personnel militaire préposé au transport et muni à cet effet d'un mandat régulier sera renvoyé dans les conditions prévues à l'article 12 pour le personnel sanitaire, et sous réserve du dernier alinéa de l'article 18.

Tous les moyens de transport spécialement organisés pour les évacuations et le matériel d'aménagement de ces moyens de transport relevant du service de santé seront restitués conformément aux dispositions du chapitre IV.

Les moyens de transport militaires, autres que ceux du service de santé, pourront être capturés, avec leurs attelages.

Le personnel civil et tous les moyens de transport provenant de la réquisition seront soumis aux règles générales du droit des gens.

ART. 18.

Les appareils aériens utilisés comme moyens de transport sanitaire jouiront de la protection de la Convention pendant le temps où ils seront exclusivement réservés à l'évacuation des blessés et des malades, au transport du personnel et du matériel sanitaires.

Ils seront peints en blanc et porteront ostensiblement le signe distinctif prévu à l'article 19, à côté des couleurs nationales, sur leurs faces inférieure et supérieure.

Sauf licence spéciale et expresse, le survol de la ligne de feu et de la zone située en avant des grands postes médicaux de triage, ainsi que, d'une manière générale, de tout territoire ennemi ou occupé par l'ennemi sera interdit.

Les appareils sanitaires aériens devront obéir à toute sommation d'atterrir.

En cas d'atterrissage ainsi imposé ou fortuit sur territoire ennemi ou occupé par l'ennemi, les blessés et les malades, de même que le personnel et le matériel sanitaire, y compris l'appareil aérien, demeureront au bénéfice des dispositions de la présente Convention.

Le pilote, les manœuvres et les opérateurs de télégraphie sans fil (T. S. F.) capturés seront rendus, à la condition qu'ils ne soient plus utilisés, jusqu'à la fin des hostilités, que dans le service sanitaire.

CHAPITRE VI.

Du signe distinctif

ART. 19.

Par hommage pour la Suisse, le signe héraldique de la croix rouge sur fond blanc, formé par intervention des

in den sector waar ze onderschept werden en uitsluitend voor sanitaire behoeften. Zoodra deze voertuigen hunne plaatselijke zending zullen geëindigd hebben, zullen ze moeten teruggegeven worden onder de voorwaarden voorzien in artikel 14.

Het militair personeel aangesteld voor het vervoer en te dien einde voorzien van eene regelmatige opdracht, zal teruggezonden worden onder de voorwaarden voorzien in artikel 12 voor het sanitair personeel, en onder voorbehoud van het laatste lid van artikel 18.

Al de vervoermiddelen speciaal uitgerust voor de ontruimingen en het inrichtingsmaterieel dezer vervoermiddelen die van den gezondheidsdienst afhangen, zullen teruggegeven worden overeenkomstig de beschikkingen van hoofdstuk IV.

Andere militaire vervoermiddelen dan die van den geneeskundigen dienst zullen met hun gespan buitgemaakt mogen worden.

Het burgerlijk personeel en al de vervoermiddelen voortkomend van opeisching, zullen aan de algemeene regelen van het volkenrecht onderworpen worden.

ART. 18.

De luchtvaarttoestellen gebezigd als sanitaire vervoermiddelen zullen de bescherming der Overeenkomst genieten gedurende den tijd dat ze uitsluitend zullen bestemd zijn voor het ontruimen der gekwetsten en zieken en het vervoer van sanitair personeel en materieel.

Zij zullen in het wit geschilderd zijn en op zichtbare wijze op hun onderste en bovenste vlakken het in artikel 19 voorziene onderscheidingsteeken dragen, neven de nationale kleuren.

Het vliegen over de vuurlijn en de zone gelegen vóór de groote geneeskundige schiffingsposten, alsóók, over het algemeen, over elk vijandelijk of door den vijand bezet grondgebied zal, behoudens bijzondere en uitdrukkelijke toelating, verboden zijn.

De sanitaire luchtvaarttoestellen zullen aan elk bevel tot landen moeten gehoorzamen.

In geval van aldus opgelegde of toevallige landing op vijandelijk of door den vijand bezet grondgebied, zullen de gekwetsten en zieken, evenals het sanitair personeel en materieel, met inbegrip van het luchtvaarttoestel, het voordeel van de beschikkingen dezer Overeenkomst blijven genieten.

De gevangen genomen bestuurder, helpers en marconisten zullen uitgeleverd worden op voorwaarde dat zij, tot het einde der vijandelijkheden, niet meer zullen gebezigd worden dan in den sanitairdienst.

HOOFDSTUK VI

Het herkenningsteeken

ART. 19.

Als huldeblijk jegens Zwitserland blijft het heraldiek teeken rood kruis op witten grond, gevormd door omwis-

couleurs fédérales, est maintenu comme emblème et signe distinctif du service sanitaire des armées.

Toutefois, pour les pays qui emploient déjà, à la place de la croix rouge, le croissant rouge ou le lion et le soleil rouges sur fond blanc comme signe distinctif, ces emblèmes sont également admis dans le sens de la présente Convention.

ART. 20.

L'emblème figurera sur les drapeaux, les brassards, ainsi que sur tout le matériel se rattachant au service sanitaire, avec la permission de l'autorité militaire compétente.

ART. 21.

Le personnel protégé en vertu des articles 9, alinéa premier, 10 et 11 portera, fixé au bras gauche, un brassard muni du signe distinctif, délivré et timbré par une autorité militaire.

Le personnel visé à l'article 9, alinéas 1 et 2, sera pourvu d'une pièce d'identité consistant, soit en une inscription dans le livret militaire, soit en un document spécial.

Les personnes visées aux articles 10 et 11 qui n'ont pas d'uniforme militaire seront munies par l'autorité militaire compétente d'un certificat d'identité, avec photographie, attestant leur qualité de sanitaire.

Les pièces d'identité devront être uniformes et du même modèle dans chaque armée.

En aucun cas, le personnel sanitaire ne pourra être privé de ses insignes, ni des pièces d'identité qui lui sont propres.

En cas de perte, il aura le droit d'en obtenir des duplicata.

ART. 22.

Le drapeau distinctif de la Convention ne pourra être arboré que sur les formations et les établissements sanitaires qu'elle ordonne de respecter et avec le consentement de l'autorité militaire. Dans les établissements fixes, il devra et, dans les formations mobiles, il pourra être accompagné du drapeau national du belligérant dont relève la formation ou l'établissement.

Toutefois, les formations sanitaires tombées au pouvoir de l'ennemi n'arboreront que le drapeau de la Convention, aussi longtemps qu'elles se trouveront dans cette situation.

Les belligérants prendront, en tant que les exigences militaires le permettront, les mesures nécessaires pour rendre nettement visibles aux forces terrestres, aériennes et maritimes les emblèmes distinctifs signalant les formations et les établissements sanitaires, en vue d'écarter la possibilité de toute action agressive.

seling der bondskleuren, behouden als zinnebeeld en herkenningsteeken van den geneeskundigen dienst der legers.

Evenwel, voor de landen die reeds, in de plaats van het roode kruis, de roode halve maan of den rooden leeuw en de roode zon op witten grond als herkenningsteeken gebruiken, zijn deze zinnebeelden eveneens toegelaten in den zin dezer Overeenkomst.

ART. 20.

Het zinnebeeld zal voorkomen op de vlaggen, de armbanden, alsmede op al het materieel dat, met de toelating der bevoegde militaire overheid, tot den geneeskundigen dienst behoort.

ART. 21.

Het krachtens artikelen 9, eerste lid, 10 en 11 beschermde personeel zal om den linkerarm een armband met het herkenningsteeken dragen, afgeleverd en bestempeld door eene militaire overheid.

Het in artikel 9, alinea's 1 en 2, bedoelde personeel zal voorzien zijn van een identiteitsbewijs bestaande, hetzij uit eene inschrijving in het militair boekje, hetzij uit een afzonderlijk document.

De in artikelen 10 en 11 bedoelde personen die geen militaire uniform dragen, zullen door de bevoegde militaire overheid voorzien worden van een identiteitsbewijs, met fotografie, waarbij verklaard wordt dat zij tot den geneeskundigen dienst behooren.

De identiteitsbewijzen zullen eenvormig en van hetzelfde model moeten zijn in elk leger.

In geen enkel geval zal het sanitair personeel mogen beroofd worden van zijne herkenningsteeken, noch van de identiteitsstukken die dit personeel eigen zijn.

In geval van verlies zal gezegd personeel het recht hebben er duplicaten van te verkrijgen.

ART. 22.

De onderscheidingsvlag der Overeenkomst zal slechts mogen geheschen worden op de sanitaire formaties en inrichtingen welke de Overeenkomst beveelt te eerbiedigen, en met de toestemming der militaire overheid. In de vaste inrichtingen, zal zij moeten en, in de mobiele formaties, mogen vergezeld gaan van de nationale vlag van den oorlogvoerende waarvan de formatie of de inrichting afhangt.

Evenwel zullen de sanitaire formaties die in de macht van den vijand gevallen zijn, slechts de vlag der Overeenkomst hijschen, zoolang zij zich in dien toestand zullen bevinden.

Voor zooverre de militaire vereischten het zullen toelaten, zullen de oorlogvoerenden de noodige maatregelen nemen om de herkenningsteeken, die de sanitaire formaties en inrichtingen aanwijzen, duidelijk zichtbaar te maken voor de vijandelijke land-, lucht- en zeestrijdkrachten, ten einde de mogelijkheid van elken aanval uit te sluiten.

ART. 23.

Les formations sanitaires des pays neutres qui, dans les conditions prévues par l'article 11, auraient été autorisées à fournir leurs services devront arborer, avec le drapeau de la Convention, le drapeau national du belligérant dont elles relèvent.

Elles auront le droit, tant qu'elles prêteront leurs services à un belligérant, d'arborer également leur drapeau national.

Les dispositions du deuxième alinéa de l'article précédent leur seront applicables.

ART. 24.

L'emblème de la croix rouge sur fond blanc et les mots CROIX ROUGE ou CROIX DE GENEVE ne pourront être employés, soit en temps de paix, soit en temps de guerre, que pour protéger ou désigner les formations et les établissements sanitaires, le personnel et le matériel protégés par la Convention.

Il en sera de même, en ce qui concerne les emblèmes visés à l'article 19, alinéa 2, pour les pays qui les emploient.

D'autre part, les sociétés de secours volontaires visées à l'article 10 pourront faire usage, conformément à la législation nationale, de l'emblème distinctif pour leur activité humanitaire en temps de paix.

A titre exceptionnel et avec l'autorisation expresse de l'une des sociétés nationales de la Croix-Rouge (Croissant-Rouge, Lion et Soleil-Rouge), il pourra être fait usage de l'emblème de la Convention, en temps de paix, pour marquer l'emplacement de postes de secours exclusivement réservés à donner des soins gratuits à des blessés ou à des malades.

CHAPITRE VII.

De l'application et de l'exécution de la Convention

ART. 25.

Les dispositions de la présente Convention seront respectées par les Hautes Parties contractantes en toutes circonstances.

Au cas où, en temps de guerre, un belligérant ne serait pas partie à la Convention, ses dispositions demeureront néanmoins obligatoires entre tous les belligérants qui y participent.

ART. 26.

Les commandants en chef des armées belligérantes auront à pourvoir aux détails d'exécution des articles précédents, ainsi qu'aux cas non prévus, d'après les instruc-

ART. 23.

De sanitaire formaties der neutrale landen die, onder de bij artikel 11 voorziene voorwaarden, de toelating zouden verkregen hebben om hunne hulp te verleen, zullen, samen met de vlag der Overeenkomst, de nationale vlag moeten hijschen van den oorlogvoerende waarvan zij afhangen.

Zij zullen het recht hebben, zoolang zij hunne hulp aan een oorlogvoerende verleen, eveneens hunne nationale vlag te hijschen.

De bepalingen van het tweede lid van voorgaand artikel zullen op hen toepasselijk zijn.

ART. 24.

Het zinnebeeld van het roode kruis op witten grond en de woorden *rood kruis* of *kruis van Genève* zullen, hetzij in vredetijd, hetzij in oorlogstijd, enkel gebruikt mogen worden om de sanitaire formaties en inrichtingen, het personeel en het materieel, beschermd door deze Overeenkomst, te beschermen of aan te wijzen.

Dit zal ook het geval zijn wat betreft de in artikel 19, lid 2, bedoelde zinnebeelden voor de landen die ze gebruiken.

Anderzijds zullen de in artikel 10 bedoelde vereenigingen voor vrijwillige hulpverlening gebruik mogen maken, overeenkomstig de nationale wetgeving, van het herkenningsteeken voor hunne menschlievende werking in vredetijd.

Bij uitzondering en met de uitdrukkelijke toelating van eene der nationale maatschappijen van het Roode Kruis (Roode Halve Maan, Roode Leeuw en Roode Zon), zal er in vredetijd gebruik mogen gemaakt worden van het zinnebeeld der Overeenkomst om de plaats aan te wijzen van hulpposten die uitsluitend voorbehouden zijn om gekwetsen of zieken kosteloos te verzorgen.

HOOFDSTUK VII

Toepassing en uitvoering der Overeenkomst

ART. 25.

De beschikkingen dezer Overeenkomst zullen in alle omstandigheden door de Hooge Contracteerende Partijen geëerbiedigd worden.

Ingeval in oorlogstijd een oorlogvoerende geen partij bij deze Overeenkomst zou zijn, zullen hare beschikkingen niettemin verplichtend blijven tusschen al de oorlogvoerenden die er partij bij zijn.

ART. 26.

De opperbevelhebbers der oorlogvoerende legers zullen moeten voorzien in de bijzonderheden betreffende de uitvoering der voorgaande artikelen, alsook in de onvoorziene

tions de leurs Gouvernements respectifs et conformément aux principes généraux de la présente Convention.

ART. 27.

Les Hautes Parties contractantes prendront les mesures nécessaires pour instruire leurs troupes, et spécialement le personnel protégé, des dispositions de la présente Convention et pour les porter à la connaissance des populations.

CHAPITRE VIII.

De la répression des abus et des infractions

ART. 28.

Les Gouvernements des Hautes Parties contractantes, dont la législation ne serait pas dès à présent suffisante, prendront ou proposeront à leurs législatures les mesures nécessaires pour empêcher en tout temps :

a) l'emploi, par des particuliers ou par des sociétés autres que celles y ayant droit en vertu de la présente Convention, de l'emblème ou de la dénomination de CROIX-ROUGE ou CROIX DE GENEVE, de même que de tout signe et de toute dénomination constituant une imitation, que cet emploi ait lieu dans un but commercial ou dans tout autre but;

b) en raison de l'hommage rendu à la Suisse par l'adoption des couleurs fédérales interverties, l'emploi par des particuliers ou par des sociétés des armoiries de la Confédération Suisse ou de signes constituant une imitation, soit comme marques de fabrique ou de commerce ou comme éléments de ces marques, soit dans un but contraire à la loyauté commerciale, soit dans des conditions susceptibles de blesser le sentiment national suisse.

L'interdiction prévue sous lettre a) de l'emploi des signes ou dénominations constituant une imitation de l'emblème ou de la dénomination de CROIX-ROUGE ou de CROIX DE GENEVE, ainsi que l'interdiction prévue sous lettre b) de l'emploi des armoiries de la Confédération suisse ou de signes constituant une imitation produira son effet à partir de l'époque déterminée par chaque législation et, au plus tard, cinq ans après la mise en vigueur de la présente Convention. Dès cette mise en vigueur, il ne sera plus licite de prendre une marque de fabrique ou de commerce, contraire à ces interdictions.

ART. 29.

Les Gouvernements des Hautes Parties contractantes prendront ou proposeront également à leurs législatures, en cas d'insuffisance de leurs lois pénales, les mesures nécessaires pour réprimer, en temps de guerre, tout acte contraire aux dispositions de la présente Convention.

gevallen, volgens de onderrichtingen hunner respectieve Regeeringen en overeenkomstig de algemeene beginselen dezer Overeenkomst.

ART. 27.

De Hooge Contracteerende Partijen zullen de noodige maatregelen treffen om hunne troepen, en inzonderheid het beschermde personeel, te onderrichten omtrent de beschikkingen dezer Overeenkomst en om deze ter kennis van de bevolking te brengen.

HOOFDSTUK VIII

De beteugeling der misbruiken en overtredingen

ART. 28.

De Regeeringen der Hooge Contracteerende Partijen wier wetgeving thans niet voldoende zou zijn, zullen de noodige maatregelen treffen of aan hunne wetgevende macht voorstellen om te allen tijde te beletten :

a) Het gebruik door particulieren of andere vereenigingen dan die welke er krachtens deze Overeenkomst het recht toe hebben, van het zinnebeeld of van de benaming *rood kruis* of *kruis van Genève*, alsook van elk teeken of van elke benaming die eene imitatie uitmaakt, om het even of dit gebruik een commerciaal of een ander doeleinde beoogt;

b) Uit hoofde van het huldeblijk gegeven aan Zwitserland door de aanneming van de omgewisselde bondskleuren, het gebruik door particulieren of door vereenigingen van de wapenen van den Zwitserschen Bond of van teekens die eene imitatie uitmaken, hetzij als fabrieks- of handelsmerken of als bestanddeelen dezer merken, hetzij met een doeleinde strijdig met de commercieele eerlijkheid, hetzij in omstandigheden die het Zwitsersch nationaal gevoel zouden kunnen kwetsen.

Het onder letter a) voorziene verbod om teekens of benamingen te gebruiken die eene imitatie uitmaken van het zinnebeeld of van de benaming *rood kruis* of *kruis van Genève*, alsook het onder letter b) voorziene verbod om het wapen van den Zwitserschen Bond of van teekens die eene imitatie uitmaken, te gebruiken, zal zijne uitwerking hebben te beginnen van het door elke wetgeving bepaalde tijdstip en, ten laatste, vijf jaar na de inwerkingstelling dezer Overeenkomst. Van deze inwerkingstelling af, zal het niet meer toegelaten zijn een met deze verboden strijdig fabrieks- of handelsmerk aan te nemen.

ART. 29.

De Regeeringen der Hooge Contracteerende Partijen zullen eveneens de noodige maatregelen treffen of aan hunne wetgevende macht voorstellen, ingeval hunne straffen onvoldoende zouden zijn, om in oorlogstijd elke daad strijdig met de beschikkingen dezer Overeenkomst te beteugelen.

Il se communiqueront, par l'intermédiaire du Conseil fédéral suisse, les dispositions relatives à cette répression, au plus tard dans les cinq ans à dater de la ratification de la présente Convention.

ART. 30.

A la demande d'un belligérant, une enquête devra être ouverte, selon le mode à fixer entre les parties intéressées, au sujet de toute violation alléguée de la Convention; une fois la violation constatée, les belligérants y mettront fin et la réprimeront le plus promptement possible.

Dispositions finales**ART. 31.**

La présente Convention, qui portera la date de ce jour, pourra, jusqu'au premier février 1930, être signée au nom de tous les pays représentés à la Conférence qui s'est ouverte à Genève le 1er juillet 1929, ainsi que des pays non représentés à cette Conférence qui participent aux Conventions de Genève de 1864 ou de 1906.

ART. 32.

La présente Convention sera ratifiée aussitôt que possible.

Les ratifications seront déposées à Berne.

Il sera dressé du dépôt de chaque instrument de ratification un procès-verbal dont une copie, certifiée conforme, sera remise par le Conseil Fédéral suisse aux Gouvernements de tous les pays au nom de qui la Convention aura été signée ou l'adhésion notifiée.

ART. 33.

La présente Convention entrera en vigueur six mois après que deux instruments de ratification au moins auront été déposés.

Ultérieurement, elle entrera en vigueur pour chaque Haute Partie contractante six mois après le dépôt de son instrument de ratification.

ART. 34.

La présente Convention remplacera les Conventions du 22 août 1864 et du 6 juillet 1906 dans les rapports entre les Hautes Parties contractantes.

ART. 35.

A partir de la date de sa mise en vigueur, la présente Convention sera ouverte aux adhésions données au nom de tout pays au nom duquel cette Convention n'aura pas été signée.

Door bemiddeling van den Zwitserschen Bondsraad zullen zij elkander de beschikkingen betreffende deze betugeling mededeelen, ten laatste binnen de vijf jaren te rekenen van de bekrachtiging dezer Overeenkomst.

ART. 30.

Op verzoek van een oorlogvoerende zal een onderzoek moeten ingesteld worden, op de door de betrokken partijen onderling te bepalen wijze, betreffende elke beweerdte schending der Overeenkomst; zoodra de schending vastgesteld is, zullen de oorlogvoerenden er een einde aan stellen en ze zoo spoedig mogelijk beteugelen.

Slotbepalingen**ART. 31.**

Deze Overeenkomst die den datum van heden zal dragen, zal tot den eersten Februari 1930 mogen onderteekend worden in naam van al de landen vertegenwoordigd ter Conferentie die op 1 Juli 1929 te Genève geopend werd, alsook van al de niet op deze Conferentie vertegenwoordigde landen die partij zijn bij de Overeenkomsten van Genève van 1864 of van 1906.

ART. 32.

Deze Overeenkomst zal zoo spoedig mogelijk bekrachtigd worden.

De bekrachtigingen zullen te Bern nedergelegd worden.

Van de nederlegging van elke akte van bekrachtiging zal een proces-verbaal worden opgemaakt waarvan een eensluidend verklaard afschrift door den Zwitserschen Bondsraad zal overhandigd worden aan de Regeeringen van al de landen in wier naam de Overeenkomst onderteekend of de toetreding genotificeerd zal zijn.

ART. 33.

Deze Overeenkomst zal in werking treden zes maanden nadat ten minste twee akten van bekrachtiging zullen nedergelegd zijn.

Daarna zal ze voor elke Hooge Contracteerende Partij in werking treden zes maanden na de nederlegging van hare akte van bekrachtiging.

ART. 34.

Deze Overeenkomst zal de Overeenkomsten van 22 Augustus 1864 en van 6 Juli 1906 in de betrekkingen tusschen de Hooge Contracteerende Partijen vervangen.

ART. 35.

Te rekenen van den datum harer inwerkingstelling zal deze Overeenkomst openstaan voor de toetredingen gegeven in naam van elk land in welks naam deze Overeenkomst niet onderteekend werd.

ART. 36.

Les adhésions seront notifiées par écrit au Conseil Fédéral suisse et produiront leurs effets six mois après la date à laquelle elles lui seront parvenues.

Le Conseil Fédéral suisse communiquera les adhésions aux Gouvernements de tous les pays au nom de qui la Convention aura été signée ou l'adhésion notifiée.

ART. 37.

L'état de guerre donnera effet immédiat aux ratifications déposées et aux adhésions notifiées par les Puissances belligérantes avant ou après le début des hostilités. La communication des ratifications ou adhésions reçues des Puissances en état de guerre sera faite par le Conseil Fédéral suisse par la voie la plus rapide.

ART. 38.

Chacune des Hautes Parties contractantes aura la faculté de dénoncer la présente Convention. La dénonciation ne produira ses effets qu'un an après que la notification en aura été faite par écrit au Conseil Fédéral suisse. Celui-ci communiquera cette notification aux Gouvernements de toutes les Hautes Parties contractantes.

La dénonciation ne vaudra qu'à l'égard de la Haute Partie contractante qui l'aura notifiée.

En outre, cette dénonciation ne produira pas ses effets au cours d'une guerre dans laquelle serait impliquée la Puissance dénonçante. En ce cas, la présente Convention continuera à produire ses effets, au delà du délai d'un an, jusqu'à la conclusion de la paix.

ART. 39.

Une copie certifiée conforme de la présente Convention sera déposée aux archives de la Société des Nations par les soins du Conseil Fédéral suisse. De même, les ratifications, adhésions et dénonciations qui seront notifiées au Conseil Fédéral suisse seront communiquées par lui à la Société des Nations.

EN FOI DE QUOI les Plénipotentiaires susnommés ont signé la présente Convention.

FAIT à Genève, le vingt-sept juillet mil neuf cent vingt-neuf, en un seul exemplaire, qui restera déposé aux archives de la Confédération suisse et dont des copies, certifiées conformes, seront remises aux Gouvernements de tous les pays invités à la Conférence.

ART. 36.

De toetredingen zullen schriftelijk genotificeerd worden aan den Zwitserschen Bondsraad en hunne uitwerking hebben zes maanden na den datum waarop deze laatste ze zal ontvangen hebben.

De Zwitsersche Bondsraad zal de toetredingen mededeelen aan de Regeeringen van al de landen in wier naam de Overeenkomst onderteekeend of de toetreding genotificeerd zal zijn.

ART. 37.

De staat van oorlog zal onmiddellijke uitwerking geven aan de bekrachtigingen nedergelegd en aan de toetredingen genotificeerd door de oorlogvoerende Mogendheden vóór of na het begin der vijandelijkheden. De mededeeling der bekrachtigingen of toetredingen ontvangen van de Mogendheden in staat van oorlog zal door den Zwitserschen Bondsraad langs den spoedigsten weg gedaan worden.

ART. 38.

Elke der Hooge Contracteerende Partijen zal het recht hebben deze Overeenkomst op te zeggen. De opzegging zal slechts hare uitwerking hebben één jaar nadat de notificatie daarvan schriftelijk gericht werd aan den Zwitserschen Bondsraad. Deze laatste zal kennis geven van deze notificatie aan de Regeeringen van al de Hooge Contracteerende Partijen.

De opzegging zal slechts gelden ten opzichte van de Hooge Contracteerende Partij die ze zal genotificeerd hebben.

Bovendien zal deze opzegging hare uitwerking niet hebben in den loop van een oorlog waarin de opzeggende Mogendheid zou betrokken zijn. In dit geval zal deze Overeenkomst hare uitwerking blijven hebben, na den termijn van één jaar, tot aan het sluiten van den vrede.

ART. 39.

Een eensluidend verklaard afschrift dezer Overeenkomst zal door toedoen van den Zwitserschen Bondsraad in het archief van den Volkenbond nedergelegd worden. Evenzoo zullen de bekrachtigingen, toetredingen en opzeggingen die aan den Zwitserschen Bondsraad genotificeerd zullen worden, door dezen laatste aan den Volkenbond medege-deeld worden.

Ter oorkonde waarvan bovengenoemde Gevolmachtigden deze Overeenkomst onderteekeend hebben.

Gedaan te Genève den zeven-en-twintigsten Juli negentienhonderd negen-en-twintig, in een enkel exemplaar, dat in het archief van den Zwitserschen Bond nedergelegd zal blijven en waarvan eensluidend verklaarde afschriften aan de Regeeringen van al de ter Conferentie uitgenoodigde landen zullen overhandigd worden.

Pour l'Allemagne :

(s.) EDMUND RHOMBERG,

Pour les Etats-Unis d'Amérique :(s.) ELIOT WADSWORTH,
HUGH R. WILSON,**Pour l'Autriche :**

(s.) LEITMAIER,

Pour la Belgique :(s.) Dr DEMOLDER,
J. DE RUELLE,**Pour la Bolivie :**

(s.) A. CORTADELLAS,

Pour le Brésil :

(s.) RAUL DO RIO-BRANCO,

Pour la Grande-Bretagne et l'Irlande du Nord, ainsi que toute partie de l'Empire Britannique non membre séparé de la Société des Nations :

Je déclare que la signature que j'appose à cette Convention pour la *Grande-Bretagne et l'Irlande du Nord*, ainsi que *toute partie de l'Empire britannique non membre séparé de la Société des Nations* est donnée sous cette réserve que Sa Majesté Britannique entend interpréter l'article 28 de la Convention en ce sens que les mesures législatives visées par cet article pourront prévoir que les particuliers, associations, raisons sociales ou sociétés qui auront employé, avant l'entrée en vigueur de la présente Convention, les armoiries de la Confédération Suisse, ou des signes constituant une imitation des dites armoiries, dans tout but légal, ne devront pas être empêchés de continuer à employer ces armoiries ou signes dans le même but.

(s.) HORACE RUMBOLD,

Pour le Canada :

Je déclare que la signature que j'appose à cette Convention pour le *Canada* est donnée sous cette réserve que le Gouvernement du Dominion du Canada entend interpréter l'article 28 de la Convention en ce sens que les mesures législatives visées par cet article pourront prévoir que les particuliers, associations, raisons sociales et sociétés qui auront employé, avant l'entrée en vigueur de la présente Convention, les armoiries de la Confédération Suisse, ou des signes constituant une imitation des dites armoiries, dans tout but légal, ne devront pas être empê-

Voor Duitschland :

(get.) EDMUND RHOMBERG,

Voor de Vereenigde Staten van Amerika :(get.) ELIOT WADSWORTH,
HUGH R. WILSON,**Voor Oostenrijk :**

(get.) LEITMAIER,

Voor België :(get.) Dr DEMOLDER,
J. DE RUELLE,**Voor Bolivia :**

(get.) A. CORTADELLAS,

Voor Brazilië :

(get.) RAUL DO RIO-BRANCO,

Voor Groot-Brittannië en Noord-Ierland, alsook elk deel van het Britsche Rijk dat geen afzonderlijk lid van den Volkenbond is :

Ik verklaar dat de handteekening die ik onder deze Overeenkomst plaats voor *Groot-Brittannië en Noord-Ierland*, alsook voor *elk deel van het Britsche Rijk zijnde geen afzonderlijk lid van den Volkenbond*, gegeven wordt onder het voorbehoud dat Zijne Britsche Majesteit artikel 28 dezer Overeenkomst in dien zin wenschte te zien uitleggen dat de door dit artikel bedoelde wetgevende maatregelen zullen kunnen voorzien dat de particulieren, vereenigingen, firma's of maatschappijen die vóór de inwerkingtreding dezer Overeenkomst, het wapen van den Zwitserschen Bond, of teekens die eene imitatie van gezegd wapen uitmaken, zullen gebruikt hebben voor elk wettelijk doeleinde, niet belet zullen moeten worden dit wapen of deze teekens met hetzelfde doeleinde te blijven gebruiken.

(get.) HORACE RUMBOLD,

Voor Canada :

Ik verklaar dat de handteekening die ik voor *Canada* onder deze Overeenkomst plaats, gegeven wordt onder het voorbehoud dat de Regeering van het Dominion Canada artikel 28 der Overeenkomst in dien zin wenschte te zien uitleggen dat de door dit artikel bedoelde wetgevende maatregelen zullen mogen voorzien dat de particulieren, vereenigingen, firma's en maatschappijen die vóór de inwerkingtreding dezer Overeenkomst het wapen van den Zwitserschen Bond, of teekens die eene imitatie van gezegd wapen uitmaken, zullen gebruikt hebben tot elk wettelijk

chés de continuer à employer ces armoiries ou signes dans le même but.

(s.) W. A. RIDDELL,

Pour l'Australie :

Je déclare que la signature que j'appose à cette Convention pour l'*Australie* est donnée sous cette réserve que le Gouvernement du Commonwealth d'Australie entend interpréter l'article 28 de la Convention en ce sens que les mesures législatives visées par cet article pourront prévoir que les particuliers, associations, raisons sociales et sociétés qui auront employé, avant l'entrée en vigueur de la présente Convention, les armoiries de la Confédération Suisse, ou des signes constituant une imitation des dites armoiries, dans tout but légal, ne devront pas être empêchés de continuer à employer ces armoiries ou signes dans le même but.

(s.) CLAUD RUSSELL.

Pour la Nouvelle-Zélande :

Je déclare que la signature que j'appose à cette Convention pour la *Nouvelle-Zélande* est donnée sous cette réserve que le Gouvernement de la Nouvelle-Zélande entend interpréter l'article 28 de la Convention en ce sens que les mesures législatives visées par cet article pourront prévoir que les particuliers, associations, raisons sociales ou sociétés qui auront employé, avant l'entrée en vigueur de la présente Convention, les armoiries de la Confédération Suisse, ou des signes constituant une imitation des dites armoiries, dans tout but légal, ne devront pas être empêchés de continuer à employer ces armoiries ou signes dans le même but.

(s.) CLAUD RUSSELL.

Pour l'Afrique du Sud :

(s.) ERIC H. LOUW,

Pour l'Etat Libre d'Irlande :

Je déclare que la signature que j'appose à cette Convention pour l'*Etat Libre d'Irlande* est donnée sous cette réserve qu'il entend interpréter l'article 28 de la Convention en ce sens que les mesures législatives visées par cet article pourront prévoir que les particuliers, associations, raisons sociales ou sociétés qui auront employé, avant l'entrée en vigueur de la présente Convention, les armoiries de la Confédération Suisse, ou des signes constituant une imitation des dites armoiries, dans tout but légal, ne devront pas être empêchés de continuer à employer ces armoiries ou signes dans le même but.

(s.) SEAN LESTER,

doeleinde, niet zullen moeten belet worden dit wapen of deze teekens met hetzelfde doeleinde te blijven gebruiken.

(get.) W. A. RIDDELL,

Voor Australië :

Ik verklaar dat de handteekening die ik voor *Australië* onder deze Overeenkomst plaats, gegeven is onder het voorbehoud dat de Regeering van het Commonwealth Australië artikel 28 der Overeenkomst in dien zin wenscht te zien uitleggen dat de door dit artikel bedoelde wetgevende maatregelen zullen mogen voorzien dat de particulieren, vereenigingen, firma's en maatschappijen die vóór de inwerkingtreding dezer Overeenkomst het wapen van den Zwitserschen Bond, of teekens die eene imitatie van gezegd wapen uitmaken, zullen gebruikt hebben tot elk wettelijk doeleinde, niet zullen moeten belet worden dit wapen of deze teekens met hetzelfde doeleinde te blijven gebruiken.

(get.) CLAUD RUSSELL.

Voor Nieuw-Zeeland :

Ik verklaar dat de handteekening die ik voor *Nieuw-Zeeland* onder deze Overeenkomst plaats, gegeven is onder het voorbehoud dat de Regeering van Nieuw-Zeeland artikel 28 der Overeenkomst in dien zin wenscht te zien uitleggen dat de door dit artikel bedoelde wetgevende maatregelen zullen mogen voorzien dat de particulieren, vereenigingen, firma's en maatschappijen die vóór de inwerkingtreding dezer Overeenkomst het wapen van den Zwitserschen Bond, of teekens die eene imitatie van gezegd wapen uitmaken, zullen gebruikt hebben tot elk wettelijk doeleinde, niet zullen moeten belet worden dit wapen of deze teekens met hetzelfde doeleinde te blijven gebruiken.

(get.) CLAUD RUSSELL.

Voor Zuid-Afrika :

(get.) ERIC H. LOUW,

Voor den Ierschen Vrijstaat :

Ik verklaar dat de handteekening die ik voor den *Ierschen Vrijstaat* onder deze Overeenkomst plaats, gegeven is onder het voorbehoud dat deze Staat artikel 28 der Overeenkomst in dien zin wenscht te zien uitleggen dat de door dit artikel bedoelde wetgevende maatregelen zullen mogen voorzien dat de particulieren, vereenigingen, firma's en maatschappijen die vóór de inwerkingtreding dezer Overeenkomst het wapen van den Zwitserschen Bond, of teekens die eene imitatie van gezegd wapen uitmaken, zullen gebruikt hebben tot elk wettelijk doeleinde, niet zullen moeten belet worden dit wapen of deze teekens met hetzelfde doeleinde te blijven gebruiken.

(get.) SEAN LESTER,

Pour l'Inde :

Je déclare que la signature que j'appose à cette Convention pour le Gouvernement de l'Inde est donnée sous cette réserve que le Gouvernement de l'Inde entend interpréter l'article 28 de la Convention en ce sens que les mesures législatives visées par cet article pourront prévoir que les particuliers, associations, raisons sociales ou sociétés qui auront employé, avant l'entrée en vigueur de la présente Convention les armoiries de la Confédération Suisse, ou des signes constituant une imitation des dites armoiries, dans tout but légal, ne devront pas être empêchés de continuer à employer ces armoiries ou signes dans le même but.

(s.) CLAUD RUSSELL.

Pour la Bulgarie :(s.) D. MIKOFF,
Stephan N. LAFTCHIEFF,**Pour le Chili :**(s.) Gmo NOVOA,
D. PULGAR,**Pour la Chine :**

(s.) C. Y. HSIAO,

Pour la Colombie :

(s.) Francisco José URRUTIA,

Pour Cuba :(s.) Carlos de ARMENTEROS,
Carlos BLANCO,**Pour le Danemark :**(s.) Harald SCAVENIUS,
Gustav RASMUSSEN,**Pour la République Dominicaine :**

(s.) Ch. ACKERMANN,

Pour l'Egypte :(s.) Mohammed Abdel Moneim RIAD,
H. W. M. SIMAIKA,**Pour l'Espagne :***Ad Referendum*(s.) Mauricio LOPEZ ROBERTS Y TERRY,
Marqués de la Torrehermosa,**Voor Indië :**

Ik verklaar dat de handteekening die ik voor de Regeering van Indië onder deze Overeenkomst plaats, gegeven is onder het voorbehoud dat de Regeering van Indië artikel 28 der Overeenkomst in dien zin wenscht te zien uitleggen dat de door dit artikel bedoelde wetgevende maatregelen zullen mogen voorzien dat de particulieren, vereenigingen, firma's en maatschappijen die vóór de inwerkingtreding dezer Overeenkomst het wapen van den Zwitserschen Bond, of teekens die eene imitatie van gezegd wapen uitmaken, zullen gebruikt hebben tot elk wettelijk doeleinde, niet zullen moeten belet worden dit wapen of deze teekens met hetzelfde doeleinde te blijven gebruiken.

(get.) CLAUD RUSSELL.

Voor Bulgarije :(get.) D. MIKOFF,
Stephan N. LAFTCHIEFF,**Voor Chili :**(get.) Gmo NOVOA,
D. PULGAR,**Voor China :**

(get.) C. Y. HSIAO,

Voor Columbia :

(get.) Francisco José URRUTIA,

Voor Cuba :(get.) Carlos de ARMENTEROS,
Carlos BLANCO,**Voor Denemarken :**(get.) Harald SCAVENIUS,
Gustav RASMUSSEN,**Voor de Dominikaansche Republiek :**

(get.) Ch. ACKERMANN,

Voor Egypte :(get.) Mohammed Abdel Moneim RIAD,
H. W. M. SIMAIKA,**Voor Spanje :***Ad Referendum*(get.) Mauricio LOPEZ ROBERTS Y TERRY,
Marqués de la Torrehermosa,

Pour l'Estonie :(s.) Dr LEESMENT,**Pour la Finlande :**

(s.) A. E. MARTOLA,

Pour la France :(s.) H. de MARCILLY,
J. du SAULT,**Pour la Grèce :**(s.) R. RAPHAËL,
S. VENIZELOS,**Pour la Hongrie :**

(s.) Paul de HEVESY,

Pour l'Italie :

(s.) Giovanni CIRAOLO,

Pour le Japon :

Tout en acceptant en principe les dispositions de l'article 28 le Japon fait des réserves quant à la date de mise en vigueur de l'interdiction prévue sous lettre b du dit article.

Le Japon entend que cette interdiction ne s'applique pas aux armoiries et signes qui auraient été en usage ou enregistrés avant son entrée en vigueur.

Les délégués du Japon signent la présente Convention moyennant les réserves susmentionnées.

(s.) Isaburo YOSHIDA,
S. SHIMOMURA,
S. MIURA,**Pour la Lettonie :**(s.) Charles DUZMANS,
Dr Oskar VOIT,**Pour le Luxembourg :**

(s.) Ch. G. VERMAIRE,

Pour le Mexique :

(s.) Fr. Castillo NAJERA,

Pour le Nicaragua :

(s.) A. SOTTILE,

Voor Estland :(get.) Dr LEESMENT,**Voor Finland :**

(get.) A. E. MARTOLA,

Voor Frankrijk :(get.) H. de MARCILLY,
J. du SAULT,**Voor Griekenland :**(get.) R. RAPHAËL,
S. VENIZELOS,**Voor Hongarije :**

(get.) Paul de HEVESY,

Voor Italië :

(get.) Giovanni CIRAOLO,

Voor Japan :

Alhoewel het in beginsel de beschikkingen van artikel 28 aanneemt,

maakt Japan voorbehoud wat betreft den datum der inwerkingstelling van het onder letter b) van gezegd artikel voorziede verbod.

Japan is van oordeel dat dit verbod niet van toepassing is op het wapen en de teekens die vóór zijn inwerkingtreding in gebruik of geregistreerd zouden geweest zijn.

De afgevaardigden van Japan teekenen deze Overeenkomst onder bovenvermelde voorbehouden.

(get.) Isaburo YOSHIDA,
S. SHIMOMURA,
S. MIURA,**Voor Letland :**(get.) Charles DUZMANS,
Dr Oskar VOIT,**Voor Luxemburg :**

(get.) Ch. G. VERMAIRE,

Voor Mexico :

(get.) Fr. Castillo NAJERA,

Voor Nicaragua :

(get.) A. SOTTILE,

Pour la Norvège :

(s.) J. IRGENS,
Jens MEINICH,

Pour les Pays-Bas :

(s.) W. DOUDE VAN TROOSTWIJK,
Dr DIEHL,
J. HARBERTS,

Pour la Perse :

(s.) ANOUCHIREVAN SEPAHBODI,

Pour la Pologne :

(s.) Józef G. PRACKI,
W. Jerzy BABECKI,

Pour le Portugal :

(s.) Vasco de QUEVEDO,
F. de CALHEIROS E MENEZES,

Pour la Roumanie :

(s.) M. B. BOERESCO,
Colonel E. VERTEJANO,

Pour le Royaume des Serbes, Croates et Slovènes :

(s.) I. CHOUMENKOVITCH,

Pour le Siam :

(s.) VARNVAIDYA,

Pour la Suède :

(s.) K. I. WESTMAN,

Pour la Suisse :

(s.) Paul DINICHERT,
HAUSER,
ZUBLIN,
de la HARPE,
SCHINDLER,

Pour la Tchécoslovaquie :

(s.) Zd. FIERLINGER,

Pour la Turquie :

(s.) HASSAN,
Dr ABDULKADIR,
M. NUSRET,
Dr AKIL MOUKHTAR,

Voor Noorwegen :

(get.) J. IRGENS,
Jens MEINICH,

Voor Nederland :

(get.) W. Doude van TROOSTWIJK,
Dr DIEHL,
J. HARBERTS,

Voor Perzië :

(get.) Anouchirevan SEPAHBODI,

Voor Polen :

(get.) Józef G. PRACKI,
W. Jerzy BABECKI,

Voor Portugal :

(get.) Vasco de QUEVEDO,
F. de CALHEIROS E MENEZES,

Voor Roemenië :

(get.) M. B. BOERESCO,
Colonel E. VERTEJANO,

Voor het Koninkrijk der Serviërs, Kroaten en Slovenen :

(get.) I. CHOUMENKOVITCH,

Voor Siam :

(get.) VARNVAIDYA,

Voor Zweden :

(get.) K. I. WESTMAN,

Voor Zwitserland :

(get.) Paul DINICHERT,
HAUSER,
ZUBLIN,
de la HARPE,
SCHINDLER,

Voor Tsjechoslowakije :

(get.) Zd. FIERLINGER,

Voor Turkije :

(get.) HASSAN,
Dr ABDULKADIR,
M. NUSRET,
Dr AKIL MOUKHTAR,

Pour l'Uruguay :

(s.) Alfredo de CASTRO,

Pour le Vénézuëla :(s.) C. PARRA-PÉREZ,
I. M. HURTADO-MACHADO,**CONVENTION****relative au traitement des prisonniers de guerre
du 27 juillet 1929**

Le Président du Reich allemand, le Président des Etats-Unis d'Amérique, le Président Fédéral de la République d'Autriche, Sa Majesté le Roi des Belges, le Président de la République de Bolivie, le Président de la République des Etats-Unis du Brésil, Sa Majesté le Roi de Grande-Bretagne, d'Irlande et des Territoires Britanniques au delà des Mers, Empereur des Indes, Sa Majesté le Roi des Bulgares, le Président de la République du Chili, le Président de la République de Chine, le Président de la République de Colombie, le Président de la République de Cuba, Sa Majesté le Roi de Danemark et d'Islande, le Président de la République Dominicaine, Sa Majesté le Roi d'Egypte, Sa Majesté le Roi d'Espagne, le Président de la République d'Estonie, le Président de la République de Finlande, le Président de la République Française, le Président de la République Hellénique, Son Altesse Sérénissime le Gouverneur de la Hongrie, Sa Majesté le Roi d'Italie, Sa Majesté l'Empereur du Japon, le Président de la République de Lettonie, Son Altesse Royale la Grande-Duchesse de Luxembourg, le Président des Etats-Unis du Mexique, le Président de la République de Nicaragua, Sa Majesté le Roi de Norvège, Sa Majesté la Reine des Pays-Bas, Sa Majesté Impériale le Shah de Perse, le Président de la République de Pologne, le Président de la République Portugaise, Sa Majesté le Roi de Roumanie, Sa Majesté le Roi des Serbes, Croates et Slovènes, Sa Majesté le Roi de Siam, Sa Majesté le Roi de Suède, le Conseil Fédéral Suisse, le Président de la République Tchécoslovaque, le Président de la République Turque, le Président de la République Orientale de l'Uruguay, le Président de la République des Etats-Unis de Vénézuëla,

Reconnaissant que, dans le cas extrême d'une guerre, il sera du devoir de toute Puissance d'en atténuer, dans la mesure du possible, les rigueurs inévitables et d'adoucir le sort des prisonniers de guerre;

Désireux de développer les principes qui ont inspiré les Conventions Internationales de La Haye, en particulier la

Voor Uruguay :

(get.) Alfredo de CASTRO,

Voor Venezuela :(get.) C. PARRA-PÉREZ,
I. M. HURTADO-MACHADO,**OVEREENKOMST****betreffende de behandeling der krijgsgevangenen
van 27 Juli 1929.**

De President van het Duitse Rijk, de President der Vereenigde Staten van Amerika, de Bondspräsident der Oostenrijksche Republiek, Zijne Majesteit de Koning der Belgen, de President der Boliviaansche Republiek, de President der Vereenigde Staten van Brazilië, Zijne Majesteit de Koning van Groot-Brittannië, van Ierland en van de overzeesche Britsche gebieden, Keizer van Indië, Zijne Majesteit de Koning der Bulgaren, de President der Chileensche Republiek, de President der Chineesche Republiek, de President der Columbiaansche Republiek, de President der Cubaansche Republiek, Zijne Majesteit de Koning van Denemarken en van IJsland, de President der Dominicaansche Republiek, Zijne Majesteit de Koning van Egypte, Zijne Majesteit de Koning van Spanje, de President der Estlandsche Republiek, de President der Finlandsche Republiek, de President der Fransche Republiek, de President der Grieksche Republiek, Zijne Doorluchtige Hoogheid de Gouverneur van Hongarije, Zijne Majesteit de Koning van Italië, Zijne Majesteit de Keizer van Japan, de President der Lettische Republiek, Hare Koninklijke Hoogheid de Groothertogin van Luxemburg, de President der Vereenigde Staten van Mexico, de President der Republiek Nicaragua, Zijne Majesteit de Koning van Noorwegen, Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden, Zijne Keizerlijke Majesteit de Sjah van Perzië, de President der Poolse Republiek, de President der Portugeesche Republiek, Zijne Majesteit de Koning van Roemenië, Zijne Majesteit de Koning der Serviërs, Croaten en Slovenen, Zijne Majesteit de Koning van Siam, Zijne Majesteit de Koning van Zweden, de Zwitserse Bondsraad, de President der Tsjechoslowaksche Republiek, de President der Turksche Republiek, de President der Oostelijke Republiek Uruguay, de President van de Republiek der Vereenigde Staten van Venezuela, erkennende dat, in het uiterste geval van oorlog, elke Mogendheid als plicht zal hebben er in de mate van het mogelijke de onvermijdelijke hardheid van te verminderen en het lot der krijgsgevangenen te verzachten;

Wenschende de beginselen te ontwikkelen welke aanleiding hebben gegeven tot de internationale overeenkomsten

Convention concernant les lois et coutumes de la guerre et le Règlement qui y est annexé;

Ont résolu de conclure une Convention à cet effet, et ont nommé pour leurs Plénipotentiaires, savoir :

Le Président du Reich allemand :

S. Exc. M. Edmund Rhomberg, Dr en Droit, Ministre en disponibilité;

Le Président des Etats-Unis d'Amérique :

L'Honorable Eliot Wadsworth, ancien Secrétaire-adjoint de la Trésorerie;

S. Exc. l'Honorable Hugh R. Wilson, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire des Etats-Unis d'Amérique à Berne;

Le Président Fédéral de la République d'Autriche :

M. Marc Leitmaier, Dr en Droit, Conseiller ministériel à la Chancellerie fédérale, Département des Affaires Etrangères;

Sa Majesté le Roi des Belges :

M. Paul Demolder, Général Major Médecin, Commandant du Service de Santé de la 1re Circonscription Militaire;

M. Joseph de Ruelle, Jurisconsulte du Ministère des Affaires Etrangères;

Le Président de la République de Bolivie :

S. Exc. M. Alberto Cortadellas, Ministre-Résident de Bolivie à Berne;

Le Président de la République des Etats-Unis du Brésil :

S. Exc. M. Raoul de Rio-Branco, Envoyé extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire du Brésil à Berne;

Sa Majesté le Roi de Grande-Bretagne, d'Irlande et des Territoires britanniques au delà des Mers, Empereur des Indes :

Pour la Grande-Bretagne et l'Irlande du Nord, ainsi que toute partie de l'Empire Britannique non membre séparé de la Société des Nations :

Le Très Honorable Sir Horace Rumbold, G. C. M. G., M. V. O., Ambassadeur de Sa Majesté Britannique à Berlin;

van 's Gravenhage, inzonderheid het Verdrag nopens de wetten en gebruiken van den oorlog en het daaraan toegevoegde Reglement;

Hebben besloten te dien einde eene Overeenkomst te sluiten en hebben tot hunne Gevolmachtigden benoemd, te weten :

De President van het Duitsche Rijk :

Z. Exc. den heer Edmund Rhomberg, Dr in de rechten, Minister in beschikbaarheid;

De President der Vereenigde Staten van Amerika :

Den Honorable Eliot Wadsworth, gewezen adjunct-secretaris der Thesaurie,

Z. Exc. den Honorable Hugh R. Wilson, Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister der Vereenigde Staten van Amerika te Bern;

De Bondspresident der Oostenrijksche Republiek :

Den heer Marc Leitmaier, Dr in de Rechten, Ministerieel Adviseur bij de Federale Kanselarij, Departement van Buitenlandsche Zaken;

Zijne Majesteit de Koning der Belgen :

Den heer Paul Demolder, Generaal-Majoor-Geneesheer, Bevelhebber van den Gezondheidsdienst der 1° Militaire Omschrijving,

Den heer Joseph De Ruelle, Jurisconsult van het Ministerie van Buitenlandsche Zaken;

De President der Boliviaansche Republiek :

Z. Exc. den heer Alberto Cortadellas, Minister-Resident van Bolivia te Bern;

De President van de Republiek der Vereenigde Staten van Brazilië :

Z. Exc. den heer Raoul de Rio-Branco, Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister van Brazilië te Bern;

Zijne Majesteit de Koning van Groot-Brittannië, van Ierland en van de Britsche overzeesche Grondgebieden, Keizer van Indië :

Voor Groot-Brittannië en Noord-Ierland, alsmede elk deel van het Britsche Rijk dat geen afzonderlijk lid van den Volkenbond is :

Den Zeer Honorable Sir Horace Rumbold, G. C. M. G., M. V. O., Ambassadeur van Zijne Britsche Majesteit te Berlijn;

Pour le Dominion du Canada :

M. Walter Alexandre Riddell, Conseiller permanent du Gouvernement canadien auprès de la Société des Nations;

Pour le Commonwealth d'Australie :

S. Exc. M. Claud Russell, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire de Sa Majesté Britannique à Berne;

Pour le Dominion de la Nouvelle-Zélande :

S. Exc. M. Claud Russell, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire de Sa Majesté Britannique, à Berne;

Pour l'Union de l'Afrique du Sud :

M. Eric Hendrik Louw, Haut-Commissaire de l'Union de l'Afrique du Sud à Londres;

Pour l'Etat libre d'Irlande :

M. Sean Lester, Représentant de l'Etat Libre d'Irlande auprès de la Société des Nations;

Pour l'Inde :

S. Exc. M. Claud Russell, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire de Sa Majesté Britannique à Berne;

Sa Majesté le Roi des Bulgares :

M. Dimitri Mikoff, Chargé d'Affaires de Bulgarie à Berne, Représentant permanent du Gouvernement bulgare, auprès de la Société des Nations;

M. Stéphane N. Laftchieff, Membre du Conseil d'Administration de la Croix-Rouge bulgare;

Le Président de la République du Chili :

M. Guillermo Novoa-Sepulveda, Colonel, Attaché militaire près la Légation du Chili à Berlin;

M. Dario Pulgar-Arriagada, Capitaine du Service de Santé;

Le Président de la République de Chine :

M. Chi Yung Hsiao, Chargé d'Affaires p. i. de Chine à Berne;

Le Président de la République de Colombie :

S. Exc. M. Francisco José de Urrutia, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire de Colombie à Berne;

Voor het Dominion Canada :

Den heer Walter Alexandre Riddell, Bestendig Adviseur der Canadeesche Regeering bij den Volkenbond;

Voor het Commonwealth Australië :

Z. Exc. den heer Claud Russell, Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister van Zijne Britsche Majesteit te Bern;

Voor het Dominion Nieuw-Zeeland :

Z. Exc. den heer Claud Russell, Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister van Zijne Britsche Majesteit te Bern;

Voor de Zuid-Afrikaansche Unie :

Den heer Eric Hendrik Louw, Hoogcommissaris der Zuid-Afrikaansche Unie te Londen;

Voor den Ierschen Vrijstaat :

Den heer Sean Lester, Vertegenwoordiger van den Ierschen Vrijstaat bij den Volkenbond;

Voor Indië :

Z. Exc. den heer Claud Russell, Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister van Zijne Britsche Majesteit te Bern;

Zijne Majesteit de Koning der Bulgaren :

Den heer Dimitri Mikoff, Zaakgelastigde van Bulgarije te Bern, Bestendig Vertegenwoordiger der Bulgaarsche Regeering bij den Volkenbond,

Den heer Stéphane N. Laftchieff, Lid van den Beheerraad van het Bulgaarsche Roode Kruis;

De President der Chileensche Republiek :

Den heer Guillermo Novoa-Sepulveda, Kolonel, Militair attaché bij het Gezantschap van Chili te Berlijn,

Den heer Dario Pulgar-Arriagada, Kapitein van den Gezondheidsdienst;

De President der Chineesche Republiek :

Den heer Chi Yung Hsiao, Zaakgelastigde a. i. van China te Bern;

De President der Columbiaansche Republiek :

Z. Exc. den heer Francisco José de Urrutia, Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister van Columbia te Bern;

Le Président de la République de Cuba :

S. Exc. M. Carlos de Armenteros y de Cardenas, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire de Cuba à Berne;

M. Carlos Blanco y Sanchez, Secrétaire de Légation, adjoint à la Délégation de Cuba auprès de la Société des Nations;

Sa Majesté le Roi de Danemark et d'Islande :

Pour le Danemark :

S. Exc. M. Harald de Scavenius, Chambellan, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire de Danemark en Suisse et au Pays-Bas, ancien Ministre des Affaires Etrangères;

M. Gustave M. Rasmussen, Chargé d'Affaires p. i. de Danemark à Berne;

Le Président de la République Dominicaine :

M. Charles Ackermann, Consul de la République Dominicaine à Genève;

Sa Majesté le Roi d'Egypte :

M. Mohammed Abdel Moneim Riad, Avocat au Contentieux de l'Etat, Professeur de Droit International à l'Ecole Militaire du Caire;

M. Henri Wassif Simaika, Attaché de la Légation royale d'Egypte à Rome;

Sa Majesté le Roi d'Espagne :

S. Exc. le Marquis de la Torrehermosa, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire d'Espagne à Berne;

Le Président de la République d'Estonie :

M. Hans Leesment, Dr en Médecine, Président de la Croix-Rouge estonienne;

Le Président de la République de Finlande :

M. A. E. Martola, Lieutenant-Colonel, Attaché militaire près la Légation de Finlande à Paris;

Le Président de la République Française :

S. Exc. M. Henri Chassin de Marcilly, Ambassadeur de France à Berne;

M. Jean Du Sault, Conseiller de l'Ambassade de France à Berne;

De President der Cubaansche Republiek :

Z. Exc. den heer Carlos de Armenteros y de Cardenas, Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister van Cuba te Bern,

Den heer Carlos Blanco y Sanchez, Gezantschaps-secretaris, toegevoegd aan de Afvaardiging van Cuba bij den Volkenbond;

Zijne Majesteit de Koning van Denemarken en van IJsland :

Voor Denemarken :

Z. Exc. den heer M. Harald de Scavenius, Kamerheer, Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister van Denemarken in Zwitserland en in Nederland, gewezen Minister van Buitenlandsche Zaken,

Den heer Gustave M. Rasmussen, Zaakgelastigde a. i. van Denemarken te Bern;

De President der Dominicaansche Republiek :

Den heer Charles Ackermann, Consul der Dominicaansche Republiek te Genève;

Zijne Majesteit de Koning van Egypte :

Den heer Mohammed Abdel Moneim Riad, Advokaat bij den Dienst van Betwiste Zaken van den Staat, Leeraar in Internationaal Recht aan de Militaire School te Kaïro,

Den heer Henri Wassif Simaika, Attaché bij het Koninklijk Gezantschap van Egypte te Rome;

Zijne Majesteit de Koning van Spanje :

Z. Exc. den heer Markies de la Torrehermosa, Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister van Spanje te Bern;

De President der Estlandsche Republiek :

Den heer Hans Leesment, Dr in de geneeskunde, Voorzitter van het Estlandsche Roode Kruis;

De President der Finlandsche Republiek :

Den heer A. E. Martola, Luitenant-Kolonel, Militair Attaché bij het Gezantschap van Finland te Parijs;

De President der Fransche Republiek :

Z. Exc. den heer Henri Chassin de Marcilly, Ambassadeur van Frankrijk te Bern;

Den heer Jean Du Sault, Raad der Ambassade van Frankrijk te Bern;

Le Président de la République Hellénique :

M. Raphaël Raphaël, Chargé d'Affaire p. i. de Grèce à Berne;

M. Sophocle Venizélos, Lieutenant-Colonel, Attaché militaire près la Légation de Grèce à Paris;

Son Altesse Sérénissime, le Gouverneur de la Hongrie :

S. Exc. M. Paul de Hevesy, Ministre-Résident, Délégué permanent du Gouvernement Royal auprès de la Société des Nations;

Sa Majesté le Roi d'Italie :

M. Giovanni Ciraolo, Sénateur du Royaume;

Sa Majesté l'Empereur du Japon :

S. Exc. M. Isaburo Yoshida, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire du Japon à Berne;

M. Sadamu Shimomura, Lieutenant-Colonel;

M. Seizo Miura, Capitaine de Frégate, Attaché naval près l'Ambassade du Japon à Paris;

Le Président de la République de Lettonie :

S. Exc. M. Charles Duzmans, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire de Lettonie près S. M. le Roi des Serbes, Croates et Slovènes, Délégué permanent auprès de la Société des Nations;

S. Exc. M. Oskar Voit, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire de Lettonie en Suisse, en Allemagne, en Hongrie et aux Pays-Bas;

Son Altesse Royale la Grande-Duchesse de Luxembourg :

M. Charles Vermaire, Consul du Grand-Duché à Genève;

Le Président des Etats-Unis du Mexique :

S. Exc. M. Francisco Castillo Najera, Général Médecin, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire du Mexique à Bruxelles;

Le Président de la République de Nicaragua :

M. Antoine Sottile, Dr en Droit, Délégué permanent de Nicaragua auprès de la Société des Nations;

Sa Majesté le Roi de Norvège :

S. Exc. M. Johannes Irgens, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire de Norvège à Berne, Rome et Athènes;

De President der Grieksche Republiek :

Den heer Raphaël Raphaël, Zaakgelastigde a. i. van Griekenland te Bern,

Den heer Sophocle Venizelos, Luitenant-Kolonel, Militair Attaché bij het Gezantschap Van Griekenland te Parijs;

Zijne Doorluchtige Hoogheid de Gouverneur van Hongarije :

Z. Exc. den heer Paul de Hevesy, Minister-Resident, Bestendig Afgevaardigde der Koninklijke Regeering bij den Volkenbond;

Zijne Majesteit de Koning van Italië :

Den heer Giovanni Ciraolo, Senator van het Koninkrijk;

Zijne Majesteit de Keizer van Japan :

Z. Exc. den heer Isaburo Yoshida, Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister van Japan te Bern,

Den heer Sadamu Shimomura, Luitenant-Kolonel,

Den heer Seizo Miura, Kapitein-Luitenant ter zee, Marine-attaché bij de Ambassade van Japan te Parijs;

De President der Lettische Republiek :

Z. Exc. den heer Charles Duzmans, Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister van Letland bij Z. M. den Koning der Serviërs, Kroaten en Slovenen, Bestendig Afgevaardigde bij den Voikenbond,

Z. Exc. den heer Oskar Voit, Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigden Minister van Letland in Zwitserland, in Duitschland, in Hongarije en in Nederland;

Hare Koninklijke Hoogheid de Groothertogin van Luxemburg :

Den heer Charles Vermaire, Consul van het Groothertogdom te Genève;

De President der Vereenigde Staten van Mexico :

Z. Exc. den heer Francisco Castillo Najera, Generaal-Geneesheer, Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister van Mexico te Brussel;

De President der Republiek Nicaragua :

Den heer Antoine Sottile, D' in de rechten, Bestendig Afgevaardigde van Nicaragua bij den Volkenbond;

Zijne Majesteit de Koning van Noorwegen :

Z. Exc. den heer Johannes Irgens, Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigden Minister van Noorwegen te Bern, Rome en Athene,

M. Jens Christian Meinich, Commandant d'Infanterie, Secrétaire Général de la Croix-Rouge norvégienne;

Sa Majesté la Reine des Pays-Bas :

S. Exc. Willem Isaac Doude van Troostwijk, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire des Pays-Bas à Berne;

M. Johan Carl Diehl, Major-Général, Médecin Inspecteur Général du Service de Santé de l'Armée. Vice-Président de la Croix-Rouge néerlandaise;

M. Jacob Harberts, Commandant à l'Etat-Major, Général, Professeur à l'Ecole Supérieure de Guerre;

Sa Majesté Impériale le Shah de Perse :

S. Exc. M. Anouchirevan Khan Sepahbodi, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire de Perse à Berne;

Le Président de la République de Pologne :

M. Joseph Gabriel Pracki, Colonel Médecin;

M. W. Jerzy Babecki, Lieutenant-Colonel;

Le Président de la République Portugaise :

S. Exc. M. Vasco de Quevedo, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire de Portugal à Berne;

M. Francisco de Calheiros e Menezes, Premier Secrétaire de Légation;

Sa Majesté le Roi de Roumanie :

S. Exc. M. Michel B. Boeresco, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire de Roumanie à Berne;

M. Eugène Vertejano, Colonel, Officier d'Etat-Major;

Sa Majesté le Roi des Serbes, Croates et Slovènes :

S. Exc. M. Ilija Choumenkovitch, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire du Royaume des Serbes, Croates et Slovènes à Berne, Délégué permanent auprès de la Société des Nations;

Sa Majesté le Roi de Siam :

S. A. S. le Prince Varnvaidya, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire de Siam à Londres;

Sa Majesté le Roi de Suède :

S. Exc. M. Karl Ivan Westman, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire de Suède à Berne;

Den heer Jens Christian Meinich, Infanterie-Commandant, Secretaris-Generaal van het Noorweegsche Roode Kruis;

Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden:

Z. Exc. den heer Willem Isaac Doude van Troostwijk, Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister der Nederlanden te Bern,

Den heer Johan Carl Diehl, Generaal-Majoor, Officier van Gezondheid, Inspecteur van den Geneeskundigen Dienst van het Leger, Ondervoorzitter van het Nederlandsche Roode Kruis;

Den heer Jacob Harberts, Kapitein van den Generalen Staf, Leraar aan de Hoogere Krijgsschool;

Zijne Keizerlijke Majesteit de Sjah van Perzië :

Z. Exc. den heer Anouchirevan Khan Sepahbodi, Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister van Perzië te Bern;

De President der Poolsche Republiek :

Den heer Joseph Gabriel Pracki, Kolonel-Geneesheer,

Den heer W. Jerzy Babecki, Luitenant-Kolonel;

De President der Portugeesche Republiek :

Z. Exc. den heer Vasco de Quevedo, Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister van Portugal te Bern, Den heer Francisco de Calheiros e Menezes, Eersten Gezantschapssecretaris;

Zijne Majesteit de Koning van Roemenië :

Z. Exc. den heer Michel B. Boeresco, Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister van Roemenië te Bern, Den heer Eugène Vertejano, Kolonel, Stafofficier,

Zijne Majesteit de Koning der Serviërs, Kroaten en Slovenen :

Z. Exc. den heer Ilija Choumenkovitch, Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister van het Koninkrijk der Serviërs, Kroaten en Slovenen te Bern, Bestendig Afgevaardigde bij den Volkenbond;

Zijne Majesteit de Koning van Siam :

Z. D. H. Prins Varnvaidya, Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister van Siam te Londen;

Zijne Majesteit de Koning van Zweden :

Z. Exc. den heer Karl Ivan Westman, Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister van Zweden te Bern;

Le Conseil Fédéral Suisse :

M. Paul Dinichert, Ministre plénipotentiaire, Chef de la Division des Affaires Etrangères du Département Politique Fédéral;

M. Carl Hauser, Colonel des Troupes Sanitaires, Médecin en Chef de l'Armée;

M. Anton Zublin, Colonel d'Infanterie en disponibilité, Avocat;

M. Roger de la Harpe, Lieutenant-Colonel des Troupes Sanitaires, Médecin;

M. Dietrich Schindler, Major de la Justice Militaire, Professeur de Droit International à l'Université de Zurich;

Le Président de la République Tchécoslovaque :

S. Exc. M. Zdenek Fierlingér, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire de Tchécoslovaquie à Berne;

Le Président de la République Turque :

S. Exc. Hassan Bey, Vice-Président de la Grande Assemblée Nationale de Turquie, Vice-Président du Croissant-Rouge turc;

S. Exc. Nusret Bey, Président du Conseil d'Etat de la République;

Le Professeur Akil Moukhtar Bey, Dr en Médecine;

Le Dr Abdulkadir Bey, Lieutenant-Colonel, Médecin militaire, Professeur à l'Ecole d'Application et à l'Hôpital de Gulhane;

Le Président de la République Orientale de l'Uruguay :

S. Exc. M. Alfred de Castro, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire d'Uruguay à Berne;

Le Président de la République des Etats-Unis de Vénézuéla :

S. Exc. M. Caracciolo Parra-Perez, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire de Vénézuéla à Rome;

M. Ivan Manuel Hurtado-Machado, Chargé d'Affaires p. i. de Vénézuéla, à Berne;

Lesquels, après s'être communiqué leurs pleins pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus de ce qui suit :

TITRE I

Dispositions générales.

ARTICLE PREMIER.

La présente Convention s'appliquera, sans préjudice des stipulations du Titre VII :

De Zwitsersche Bondsraad :

Den heer Paul Dinichert, Gevolmachtigd Minister, Hoofd der Afdeeling der Buitenlandsche Zaken van het Politiek Bondsdepartement,

Den heer Carl Hauser, Kolonel der Sanitaire Troepen, Hoofdgeneesheer van het Leger,

Den heer Anton Züblin, Infanterie-Kolonel in beschikbaarheid, Advokaat,

Den heer Roger de la Harpe, Luitenant-Kolonel der Sanitaire Troepen, Geneesheer,

Den heer Dietrich Schindler, Majoor van het Militair Gerecht, Leeraar in het Internationaal Recht aan de Hoogeschool te Zurich;

De President der Tsjecho-Slowaksche Republiek :

Z. Exc. den heer Zdenek Fierlinger, Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister van Tsjechoslowakije te Bern;

De President der Turksche Republiek :

Z. Exc. Hassan Bey, Ondervoorzitter der Groote Nationale Vergadering van Turkije, Ondervoorzitter van de Turksche Roode Halve Maan,

Z. Exc. Nusret Bey, Voorzitter van den Staatsraad der Republiek,

Professor Akil Moukhtar Bey, Dr in de Geneeskunde,

Dr Abdulkadir Bey, Luitenant-Kolonel, Militair Geneesheer, Leeraar aan de Applicatie-School en aan het Hospitaal te Gulhane;

De President der Oostelijke Republiek Uruguay :

Z. Exc. den heer Alfredo de Castro, Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister van Uruguay te Bern;

De President van de Republiek der Vereenigde Staten van Venezuela :

Z. Exc. den heer Caracciolo Parra-Pérez, Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister van Venezuela te Rome,

Den heer Iwan Manuel Hurtado-Malchado, Zaakgelastigde a. i. van Venezuela te Bern;

Dewelke, na elkander hunne volmachten te hebben medegedeeld, die in goeden en behoorlijken vorm werden bevonden, omtrent het volgende zijn overeengekomen :

TITEL I

Algemeene beschikkingen

ARTIKEL EÉN.

Deze Overeenkomst zal onverminderd de bepalingen van Titel VII, toepasselijk zijn :

1°) à toutes les personnes visées par les articles 1, 2 et 3 du Règlement annexé à la Convention de La Haye concernant les lois et coutumes de la guerre sur terre, du 18 octobre 1907, et capturées par l'ennemi (1);

2°) à toutes les personnes appartenant aux forces armées des parties belligérantes, capturées par l'ennemi au cours d'opérations de guerre maritimes ou aériennes, sous réserve des dérogations que les conditions de cette capture rendraient inévitables. Toutefois, ces dérogations ne devront pas porter atteinte aux principes fondamentaux de la présente Convention; elles prendront fin dès le moment où les personnes capturées auront rejoint un camp de prisonniers de guerre.

ART. 2.

Les prisonniers de guerre sont au pouvoir de la Puissance ennemie, mais non des individus ou des corps de troupe qui les ont capturés.

Ils doivent être traités, en tout temps, avec humanité et être protégés notamment contre les actes de violence, les insultes et la curiosité publique.

Les mesures de représailles à leur égard sont interdites.

ART. 3.

Les prisonniers de guerre ont droit au respect de leur personnalité et de leur honneur. Les femmes seront traitées avec tous les égards dus à leur sexe.

(1) *Règlement annexé* : Art. 1er. — Les lois, les droits et les devoirs de la guerre ne s'appliquent pas seulement à l'armée, mais encore aux milices et aux corps de volontaires réunissant les conditions suivantes :

1° d'avoir à leur tête une personne responsable pour ses subordonnés;

2° d'avoir un signe distinctif fixe et reconnaissable à distance;

3° de porter les armes ouvertement et

4° de se conformer dans leurs opérations aux lois et aux coutumes de la guerre.

Dans les pays où les milices ou des corps de volontaires constituent l'armée ou en font partie, ils sont compris sous la dénomination d'*armée*.

Art. 2. — La population d'un territoire non occupé qui, à l'approche de l'ennemi, prend spontanément les armes pour combattre les troupes d'invasion, sans avoir eu le temps de s'organiser conformément à l'article premier, sera considérée comme belligérante si elle porte les armes ouvertement et si elle respecte les lois et coutumes de la guerre.

Art. 3. — Les forces armées des parties belligérantes peuvent se composer de combattants et de non-combattants. En cas de capture par l'ennemi les uns et les autres ont droit au traitement des prisonniers de guerre.

1° Op al de personen bedoeld door artikelen 1, 2 en 3 van het Reglement gevoegd bij de Overeenkomst van 's Gravenhage betreffende de wetten en gebruiken van den oorlog te land, van 18 October 1907, en door den vijand gevangengenomen (1);

2° Op al de personen behorend tot de gewapende macht der oorlogvoerende partijen, door den vijand gevangengenomen in den loop van krijgsverrichtingen te water of in de lucht, onder voorbehoud der afwijkingen welke door de voorwaarden dezer gevangenneming onvermijdelijk zouden worden gemaakt. Echter zullen deze afwijkingen geen afbreuk mogen doen aan de grondbeginselen van deze Overeenkomst; zij zullen een einde nemen van het oogenblik af waarop de gevangengenomen personen een krijgsgevangenenkamp zullen vervoegd hebben.

ART. 2.

De krijgsgevangenen staan onder de macht van de vijandelijke mogendheid, maar niet van de personen of legerafdeelingen, die hen hebben gevangengenomen.

Zij moeten te allen tijde met menschlievendheid behandeld worden en inzonderheid tegen geweld daden, beschimpingen en nieuwsgierigheid van het publiek beschermd worden.

Représaille-maatregelen te hunnen opzichte zijn verboden.

ART. 3.

De krijgsgevangenen hebben recht op eerbied voor hun persoon en hunne eer. De vrouwen zullen met al de aan hun geslacht verschuldigde achting behandeld worden.

(1) Bijgevoegd reglement. — Art. 1. — De wetten, rechten en plichten van den oorlog zijn niet enkel toepasselijk op het leger, maar tevens op militietroepen en vrijwilligerskorpsen, die aan de volgende voorwaarden voldoen :

1° Dat zij aangevoerd worden door eenen persoon, die voor de daden zijner ondergeschikten verantwoordelijk is;

2° Dat zij een vast en van verre herkenbaar onderscheidings-teeken hebben;

3° Dat zij de wapens openlijk dragen en

4° Dat zij zich in hunne verrichtingen gedragen naar de wetten en gebruiken van den oorlog.

In de landen waar het leger geheel of gedeeltelijk bestaat uit militietroepen of vrijwilligerskorpsen, worden deze mede onder de benaming leger begrepen.

Art. 2. — De bevolking van een niet bezet grondgebied die, bij het naderen van den vijand, uit eigen beweging de wapens opneemt om invallende troepen te bestrijden, doch niet den tijd heeft gehad om zich overeenkomstig artikel één in te richten, wordt als oorlogvoerende beschouwd zoo zij de wapens openlijk draagt en zoo zij de wetten en gebruiken van den oorlog opvolgt.

Art. 3. — De gewapende machten der oorlogvoerende partijen kunnen bestaan uit strijdenden en niet-strijdenden. Worden zij door den vijand gevangen genomen, zoo hebben de eenen en de anderen recht op de behandeling als krijgsgevangene.

Les prisonniers conservent leur pleine capacité civile.

ART. 4.

La Puissance détentrice des prisonniers de guerre est tenue de pourvoir à leur entretien.

Des différences de traitement entre les prisonniers ne sont licites que si elles se basent sur le grade militaire, l'état de santé physique ou psychique, les aptitudes professionnelles ou le sexe de ceux qui en bénéficient.

TITRE II

De la capture.

ART. 5.

Chaque prisonnier de guerre est tenu de déclarer, s'il est interrogé à ce sujet, ses véritables noms et grade, ou bien son numéro matricule.

Dans le cas où il enfreindrait cette règle, il s'exposerait à une restriction des avantages accordés aux prisonniers de sa catégorie.

Aucune contrainte ne pourra être exercée sur les prisonniers pour obtenir des renseignements relatifs à la situation de leur armée ou de leur pays. Les prisonniers qui refuseront de répondre ne pourront être ni menacés, ni insultés, ni exposés à des désagréments ou désavantages de quelque nature que ce soit.

Si, en raison de son état physique ou mental, un prisonnier est dans l'incapacité d'indiquer son identité, il sera confié au service de santé.

ART. 6.

Tous les effets et objets d'usage personnel — sauf les armes, les chevaux, l'équipement militaire et les papiers militaires — resteront en la possession des prisonniers de guerre, ainsi que les casques métalliques et les masques contre les gaz.

Les sommes dont sont porteurs les prisonniers ne pourront leur être enlevées que sur l'ordre d'un officier et après que leur montant aura été constaté. Un reçu en sera délivré. Les sommes ainsi enlevées devront être portées au compte de chaque prisonnier.

Les pièces d'identité, les insignes de grade, les décorations et les objets de valeur ne pourront être enlevés aux prisonniers.

De krijgsgevangenen behouden hunne volledige burgerlijke bevoegdheid.

ART. 4.

De Mogendheid die de krijgsgevangenen gevangen houdt, is verplicht in hun onderhoud te voorzien.

Verschillen in de behandeling van de gevangenen zijn slechts geoorloofd indien zij gegrond zijn op den militairen graad, den lichamelijken of geestelijken gezondheidstoestand, de beroepsbekwaamheid of het geslacht dergenen die er het voordeel van genieten.

TITEL II

De gevangenneming

ART. 5.

Elke krijgsgevangene is verplicht, zoo hij daaromtrent ondervraagd wordt, zijn ware namen en graad ofwel zijn stamboeknummer op te geven.

Zoo hij in strijd met dezen regel zou handelen, zal hij zich blootstellen aan een beperking van de voordeelen toegestaan aan de krijgsgevangenen zijner categorie.

Op de krijgsgevangenen zal geen dwang mogen worden uitgeoefend om inlichtingen te verkrijgen aangaande den toestand van hun leger of van hun land. De krijgsgevangenen die weigeren te antwoorden, zullen noch bedreigd, noch beledigd mogen worden, noch blootgesteld aan onaanvaardigheden of benadeelingen van welken aard het ook zij.

Indien een gevangene uit hoofde van zijn lichaams- of geestestoestand niet in staat is zijne identiteit op te geven, zal hij aan den gezondheidsdienst worden toevertrouwd.

ART. 6.

Al de klederen en voorwerpen voor persoonlijk gebruik — behalve de wapenen, de paarden, de militaire uitrusting en de militaire papieren — zullen in het bezit blijven van de krijgsgevangenen, zoowel als de metalen helmen en de gasmaskers.

De sommen welke de krijgsgevangenen bij zich hebben, zullen hun slechts afgenomen mogen worden op bevel van een officier en nadat het bedrag er van zal vastgesteld zijn. Een kwijtschrift zal er van worden afgegeven. De aldus afgenomen sommen dienen op de rekening van elken krijgsgevangene te worden gebracht.

De identiteitsbewijzen, de kentekenen van den graad, de decoraties en de voorwerpen van waarde zullen van de krijgsgevangenen niet mogen worden afgenomen.

TITRE III

De la captivité.

SECTION I

De l'évacuation des prisonniers de guerre

ART. 7.

Dans le plus bref délai possible après leur capture, les prisonniers de guerre seront évacués sur des dépôts situés dans une région assez éloignée de la zone de combat pour qu'ils se trouvent hors de danger.

Ne pourront être maintenus, temporairement, dans une zone dangereuse que les prisonniers qui, en raison de leurs blessures ou de leurs maladies, courraient de plus grands risques à être évacués qu'à rester sur place.

Les prisonniers ne seront pas inutilement exposés au danger, en attendant leur évacuation d'une zone de combat.

L'évacuation à pied des prisonniers ne pourra se faire normalement que par étape de 20 kilomètres par jour, à moins que la nécessité d'atteindre les dépôts d'eau et de nourriture n'exige de plus longues étapes.

ART. 8

Les belligérants sont tenus de se notifier réciproquement toute capture de prisonniers dans le plus bref délai possible, par l'intermédiaire des bureaux de renseignements, tels qu'ils sont organisés à l'article 77. Ils sont également tenus de s'indiquer mutuellement les adresses officielles auxquelles les correspondances des familles peuvent être adressées aux prisonniers de guerre.

Aussitôt que faire se pourra, tout prisonnier devra être mis en mesure de correspondre lui-même avec sa famille, dans les conditions prévues aux articles 36 et suivants.

En ce qui concerne les prisonniers capturés sur mer, les dispositions du présent article seront observées aussitôt que possible après l'arrivée au port.

SECTION II

Des camps de prisonniers de guerre

ART. 9.

Les prisonniers de guerre pourront être internés dans une ville, forteresse ou localité quelconque, avec l'obligation de ne pas s'en éloigner au delà de certaines limites déterminées. Ils pourront également être internés dans des camps clôturés; ils ne pourront être enfermés ou consignés que par mesure indispensable de sûreté ou d'hygiène,

TITEL III

De gevangenschap

AFDEELING I

De wegvoering der krijgsgevangenen

ART. 7.

Binnen den kortst mogelijken tijd na hunne gevangenneming zullen de krijgsgevangenen weggevoerd worden naar verzamelplaatsen gelegen in eene van de gevechtszone genoeg verwijderde streek opdat zij zich buiten gevaar zouden bevinden.

Zullen slechts tijdelijk in een gevaarlijke zone mogen gehouden worden de krijgsgevangenen, die uit hoofde van hunne kwetsuren of ziekten grooter gevaar zouden lopen indien zij weggevoerd werden dan indien zij ter plaatse bleven.

De krijgsgevangenen zullen niet onnoodig aan gevaar worden blootgesteld, in afwachting van hunne wegvoering uit de gevechtszone.

De wegvoering te voet van krijgsgevangenen zal normaal slechts met dagmarschen van 20 kilometer mogen gebeuren, tenzij de noodzakelijkheid om de water- en voedselvoorraden te bereiken langere marschen zou vereischen.

ART. 8

De oorlogvoerenden zijn gehouden elkander binnen den kortst mogelijken tijd kennis te geven van elke gevangenneming van krijgsgevangenen, door bemiddeling der inlichtingskantoren zooals deze volgens artikel 77 ingericht zijn. Zij zijn eveneens gehouden elkander de officieele adressen op te geven waaraan de brieven der families aan de krijgsgevangenen gericht kunnen worden.

Zoodra het mogelijk is, zal elke krijgsgevangene in staat moeten gesteld worden zelf met zijn familie in briefwisseling te treden, onder de voorwaarden voorzien in artikelen 36 en volgende.

Wat de op zee gevangen gemaakte krijgsgevangenen betreft, zullen de beschikkingen van dit artikel zoodra mogelijk na de aankomst in de haven worden nageleefd.

AFDEELING II

De krijgsgevangenenkampen

ART. 9.

De krijgsgevangenen zullen kunnen geïnterneerd worden in een stad, vesting of welke andere plaats ook, met verplichting er zich niet buiten zekere bepaalde grenzen van te verwijderen. Zij zullen eveneens in afgesloten kampen kunnen geïnterneerd worden; zij zullen niet opgesloten noch geconsigneerd mogen worden dan bij wijze van noodzakelijken veiligheids- of gezondheidsmaatregel, en alleen-

et seulement pendant la durée des circonstances qui nécessitent cette mesure.

Les prisonniers capturés dans des régions malsaines ou dont le climat est pernicieux pour les personnes venant des régions tempérées seront transportés, aussitôt que possible, sous un climat plus favorable.

Les belligérants éviteront, autant que possible, de réunir dans un même camp des prisonniers de races ou de nationalités différentes.

Aucun prisonnier ne pourra, à quelque moment que ce soit, être renvoyé dans une région où il serait exposé au feu de la zone de combat, ni être utilisé pour mettre par sa présence certains points ou certaines régions à l'abri du bombardement.

CHAPITRE PREMIER.

De l'installation des camps

ART. 10.

Les prisonniers de guerre seront logés dans des bâtiments ou dans des baraquements présentant toutes garanties possibles d'hygiène et de salubrité.

Les locaux devront être entièrement à l'abri de l'humidité, suffisamment chauffés et éclairés. Toutes les précautions devront être prises contre les dangers d'incendie.

Quant aux dortoirs : surface totale, cube d'air minimum, aménagement et matériel de couchage, les conditions seront les mêmes que pour les troupes de dépôt de la Puissance détentrice.

CHAPITRE II.

De la nourriture et de l'habillement des prisonniers de guerre

ART. 11.

La ration alimentaire des prisonniers de guerre sera équivalente en quantité et qualité à celle des troupes de dépôt.

Les prisonniers recevront, en outre, les moyens de préparer eux-mêmes les suppléments dont ils disposeraient.

De l'eau potable en suffisance leur sera fournie. L'usage du tabac sera autorisé. Les prisonniers pourront être employés aux cuisines.

Toutes mesures disciplinaires collectives portant sur la nourriture sont interdites.

ART. 12.

L'habillement, le linge et les chaussures seront fournis aux prisonniers de guerre par la Puissance détentrice. Le remplacement et les réparations de ces effets devront être

lijk tijdens den duur der omstandigheden die dezen maatregel noodig maken.

De krijgsgevangenen gevangengenomen in ongezonde streken of in streken waarvan het klimaat nadeelig is voor personen komende uit de gematigde streken zullen zoodra mogelijk naar een gunstiger klimaat vervoerd worden.

De oorlogvoerenden zullen zooveel mogelijk vermijden dat krijgsgevangenen van verschillende rassen of nationaliteiten in een zelfde kamp vereenigd worden.

Geen krijgsgevangene mag, op welk oogenblik ook, teruggedonden worden naar een streek waar hij blootgesteld zou zijn aan het vuur der gevechtszone, noch gebruikt worden om door zijne tegenwoordigheid zekere punten of zekere streken tegen bombardementen te beschermen.

HOOFDSTUK EÉN

Inrichting der kampen

ART. 10.

De krijgsgevangenen worden ondergebracht in gebouwen of barakken die alle mogelijke waarborgen voor de gezondheid bieden.

De lokalen dienen volkomen tegen vochtigheid beschermd en voldoende verwarmd en verlicht te zijn. Alle voorzorgen zullen genomen moeten worden tegen brandgevaar.

Wat de slaappleaatsen betreft (totale oppervlakte, minimum luchtruimte, inrichting en slaapmaterieel) de voorwaarden zullen dezelfde zijn als die voor de depottroepen der detineerende Mogendheid.

HOOFDSTUK II

De voeding en de kleeding der krijgsgevangenen

ART. 11.

Het rantsoen voedsel der krijgsgevangenen zal gelijkwaardig zijn in hoeveelheid en hoedanigheid aan dat der depottroepen.

De krijgsgevangenen zullen bovendien de middelen krijgen om de supplementen waarover zij zouden beschikken, zelf toe te bereiden.

Drinkbaar water zal hun in voldoende hoeveelheid verschaft worden. Het gebruik van tabak zal worden toegelaten. De krijgsgevangenen zullen in de keukens gebruikt mogen worden.

Alle collectieve tuchtmaatregelen met betrekking op de voeding zijn verboden.

ART. 12.

De kleederen, het linnengoed en de schoeiselzullen aan de krijgsgevangenen door de detineerende Mogendheid verstrekt worden. Voor de vervanging en het verstellen dezer

assurés régulièrement. En outre, les travailleurs devront recevoir une tenue de travail partout où la nature du travail l'exigera.

Dans tous les camps seront installées des cantines où les prisonniers pourront se procurer, aux prix du commerce local, des denrées alimentaires et des objets usuels.

Les bénéfices procurés par les cantines aux administrations des camps seront utilisés au profit des prisonniers.

CHAPITRE III.

De l'hygiène dans les camps

ART. 13.

Les belligérants seront tenus de prendre toutes les mesures d'hygiène nécessaires pour assurer la propreté et la salubrité des camps et pour prévenir les épidémies.

Les prisonniers de guerre disposeront, jour et nuit, d'installations conformes aux règles de l'hygiène et maintenues en état constant de propreté.

En outre, et sans préjudice des bains et douches dont les camps seront pourvus dans la mesure du possible, il sera fourni aux prisonniers pour leurs soins de propreté corporelle une quantité d'eau suffisante.

Ils devront avoir la possibilité de se livrer à des exercices physiques et de bénéficier du plein air.

ART. 14.

Chaque camp possédera une infirmerie, où les prisonniers de guerre recevront les soins de toute nature dont ils pourront avoir besoin. Le cas échéant, des locaux d'isolement seront réservés aux malades atteints d'affections contagieuses.

Les frais de traitement, y compris ceux des appareils provisoires de prothèse, seront à la charge de la Puissance détentrice.

Les belligérants seront tenus de remettre, sur demande, à tout prisonnier traité une déclaration officielle indiquant la nature et la durée de sa maladie, ainsi que les soins reçus.

Il sera loisible aux belligérants de s'autoriser mutuellement, par voie d'arrangements particuliers, à retenir dans les camps des médecins et infirmiers chargés de soigner leurs compatriotes prisonniers.

Les prisonniers atteints d'une maladie grave ou dont l'état nécessite une intervention chirurgicale importante, devront être admis, aux frais de la Puissance détentrice, dans toute formation militaire ou civile qualifiée pour les traiter.

voorwerpen zal regelmatig gezorgd moeten worden. Bovendien zullen de werkers een werkpak ontvangen overal waar de aard van het werk dit zal vergen.

In alle kampen zullen cantines worden ingericht waar de krijgsgevangenen zich eetwaren en gebruiksvoorwerpen zullen kunnen aanschaffen aan de prijzen van den plaatselijken handel.

De winsten door de besturen der kampen uit de cantines getrokken, zullen ten behoeve der krijgsgevangenen gebruikt worden.

HOOFDSTUK III

De hygiëne in de kampen

ART. 13

De oorlogvoerenden zijn gehouden alle noodige hygienische maatregelen te nemen om de reinheid en de gezondheid der kampen te verzekeren en om de besmettelijke ziekten te voorkomen.

De krijgsgevangenen zullen dag en nacht beschikken over inrichtingen die aan de regels der hygiëne beantwoorden en voortdurend rein worden gehouden.

Bovendien, en afgezien van de baden en stortbaden waarvan de kampen in de mate van het mogelijke zullen voorzien zijn, zal er aan de krijgsgevangenen met het oog op de zorgen voor hunne lichamelijke reinheid een voldoende hoeveelheid water verstrekt worden.

Het zal hun mogelijk moeten zijn lichaams oefeningen te verrichten en van de volle lucht te genieten.

ART. 14.

Elk kamp zal een ziekeninrichting hebben, waar de krijgsgevangenen de zorgen van elken aard zullen ontvangen die zij noodig zouden kunnen hebben. In voorkomend geval zullen isoleerlokalen worden voorbehouden aan de zieken die aan besmettelijke aandoeningen lijden.

De kosten van behandeling, met inbegrip van die voor de voorloopige kunstmatige ledematen, zullen ten laste van de detineerende Mogendheid vallen.

De oorlogvoerenden zullen gehouden zijn aan elken behandelde gevangene op verzoek een officieele verklaring af te geven waarbij de aard en de duur der ziekte alsmede de ontvangen zorgen vermeld worden.

Het zal den oorlogvoerenden vrijstaan aan elkander, door middel van afzonderlijke schikkingen, toe te laten in de kampen geneesheeren en ziekenverplegers belast met het verzorgen hunner gevangengemaakte landgenooten terug te houden.

De krijgsgevangenen aangetast door een ernstige ziekte of wier toestand een belangrijke chirurgische behandeling noodig maakt, zullen op kosten der detineerende Mogendheid moeten worden opgenomen in elke militaire of burgerlijke inrichting die geschikt is om ze te behandelen.

ART. 15.

Des inspections médicales des prisonniers de guerre seront organisées au moins une fois par mois. Elles auront pour objet le contrôle de l'état général de santé et de l'état de propreté, ainsi que le dépistage des maladies contagieuses, notamment de la tuberculose et des affections vénériennes.

CHAPITRE IV.

Des besoins intellectuels et moraux
des prisonniers de guerre

ART. 16.

Toute latitude sera laissée aux prisonniers de guerre pour l'exercice de leur religion, y compris l'assistance aux offices de leur culte, à la seule condition de se conformer aux mesures d'ordre et de police prescrites par l'autorité militaire.

Les ministres d'un culte, prisonniers de guerre, quelle que soit la dénomination de ce culte, seront autorisés à exercer pleinement leur ministère parmi leurs coreligionnaires.

ART. 17.

Les belligérants encourageront le plus possible les distractions intellectuelles et sportives organisées par les prisonniers de guerre.

CHAPITRE V.

De la discipline intérieure des camps

ART. 18.

Chaque camp de prisonniers de guerre sera placé sous l'autorité d'un officier responsable.

Outre les marques extérieures de respects prévues par les règlements en vigueur dans leurs armées à l'égard de leurs nationaux, les prisonniers de guerre devront le salut à tous les officiers de la Puissance détentrice.

Les officiers prisonniers de guerre ne seront tenus de saluer que les officiers de grade supérieur ou égal de cette Puissance.

ART. 19.

Le port des insignes de grade et des décorations sera autorisé.

ART. 15.

Medische inspecties der krijgsgevangenen zullen minstens eenmaal per maand worden ingericht. Zij zullen voor doel hebben het toezicht over den algemeenen gezondheids-toestand en den staat van reinheid, alsmede het opsporen der besmettelijke ziekten, inzonderheid de tering en de geslachtsziekten.

HOOFDSTUK IV

De verstandelijke en zedelijke behoeften
der krijgsgevangenen

ART. 16.

Volkomen vrijheid zal aan de krijgsgevangenen worden gelaten voor de beoefening van hun godsdienst, met inbegrip van het bijwonen der plechtigheden van hun eeredienst, enkel op voorwaarde zich te gedragen naar de door de militaire overheid voorgeschreven orde- en politiematregelen.

Aan de krijgsgevangen bedienaars van een eeredienst, welke ook de benaming van dezen eeredienst weze, zal het toegelaten zijn hun ambt ten volle onder hunne geloofsgenooten uit te oefenen.

ART. 17.

De oorlogvoerenden zullen zooveel mogelijk de door de krijgsgevangenen ingerichte verstandelijke en sportieve ontspanningen aanmoedigen.

HOOFDSTUK V

De inwendige discipline in de kampen

ART. 18.

Elk krijgsgevangenkamp zal geplaatst worden onder het gezag van een verantwoordelijken officier.

Afgezien van de uiterlijke eerbiedsbewijzen voorzien door de in hunne legers van kracht zijnde reglementen ten opzichte hunner landgenooten, zullen de krijgsgevangenen den groot verschuldigd zijn aan al de officieren der detinerende Mogendheid.

De krijgsgevangen officieren zullen slechts verplicht zijn de officieren van hooger en of gelijken graad dezer Mogendheid te groeten.

ART. 19.

Het dragen der kenteekenen van den graad en der decoraties zal toegelaten zijn.

ART. 20.

Les règlements, ordres, avertissements et publications de toute nature devront être communiqués aux prisonniers de guerre dans une langue qu'ils comprennent. Le même principe sera appliqué aux interrogatoires.

CHAPITRE VI.

Dispositions spéciales concernant les officiers assimilés

ART. 21.

Dès le début des hostilités, les belligérants seront tenus de se communiquer réciproquement les titres et les grades en usage dans leurs armées respectives, en vue d'assurer l'égalité de traitement entre les officiers et assimilés de grades équivalents.

Les officiers et assimilés prisonniers de guerre seront traités avec les égards dus à leur grade et à leur âge.

ART. 22.

En vue d'assurer le service des camps d'officiers, des soldats prisonniers de guerre de la même armée, et autant que possible parlant la même langue, y seront détachés, en nombre suffisant, en tenant compte du grade des officiers et assimilés.

Ceux-ci se procureront leur nourriture et leurs vêtements sur la solde qui leur sera versée par la Puissance détentriche. La gestion de l'ordinaire par les officiers eux-mêmes devra être favorisée de toute manière.

CHAPITRE VII.

Des ressources pécuniaires des prisonniers de guerre

ART. 23.

Sous réserve d'arrangements particuliers entre les Puissances belligérantes, et notamment de ceux prévus à l'article 24, les officiers et assimilés prisonniers de guerre recevront de la Puissance détentriche la même solde que les officiers de grade correspondant dans les armées de cette Puissance, sous condition, toutefois, que cette solde ne dépasse pas celle à laquelle ils ont droit dans les armées du pays qu'ils ont servi. Cette solde leur sera versée intégralement, une fois par mois si possible, et sans qu'il puisse être fait aucune déduction pour des dépenses incombant à la Puissance détentriche, alors même qu'elles seraient en leur faveur.

ART. 20.

De reglementen, bevelen, waarschuwingen en bekendmakingen van elken aard zullen aan de krijgsgevangenen medegedeeld moeten worden in een taal die zij verstaan. Hetzelfde beginsel zal toegepast worden op de ondervragingen.

HOOFDSTUK VI

Bijzondere schikkingen
betreffende de officieren en geassimileerden

ART. 21.

Dadelijk na het begin der vijandelijkheden zullen de oorlogvoerenden gehouden zijn elkander de titels en de graden mede te deelen die in hunne respectieve legers gebruikt worden, ten einde de gelijkheid van behandeling tussehen de officieren en geassimileerden van gelijkwaardige graden te verzekeren.

De krijgsgevangen officieren en geassimileerden zullen met al de aan hun rang en ouderdom verschuldigde achting behandeld worden.

ART. 22.

Ten einde den dienst der officierenkampen te verzekeren zullen krijgsgevangen soldaten van hetzelfde leger, en zoo veel mogelijk dezelfde taal sprekend, aldaar in voldoende aantal gedetacheerd worden, rekening houdend met den graad der officieren en geassimileerden.

Deze laatsten zullen zich hun voedsel en hunne kleederen aanschaffen op de soldij die hun zal worden uitbetaald door de detineerende Mogendheid. Het beheer van de menage door de officieren zelf zal in alle geval bevorderd moeten worden.

HOOFDSTUK VII

De geldelijke middelen der krijgsgevangenen

ART. 23.

Onder voorbehoud van afzonderlijke schikkingen tussehen de oorlogvoerende Mogendheden, en inzonderheid van die voorzien in artikel 24, zullen de krijgsgevangen officieren en geassimileerden van de detineerende Mogendheid dezelfde soldij ontvangen als de officieren van overeenstemmenden graad in de legers dezer Mogendheid, op voorwaarde echter dat deze soldij niet degene overtreft waarop zij recht hebben in de legers van het land dat zij gediend hebben. Deze soldij zal hun volledig worden uitbetaald, zoo mogelijk eens per maand, en zonder dat er eenige afhouding op moge gedaan worden voor uitgaven die ten laste vallen van de detineerende Mogendheid, zelfs wanneer zij te hunnen behoeve zouden gedaan zijn.

Un accord entre les belligérants fixera le taux du change applicable à ce paiement; à défaut de pareil accord, le taux adopté sera celui en vigueur au moment de l'ouverture des hostilités.

Tous les versements effectués aux prisonniers de guerre à titre de solde devront être remboursés, à la fin des hostilités, par la Puissance qu'ils ont servie.

ART. 24.

Dès le début des hostilités, les belligérants fixeront d'un commun accord le montant maximum d'argent comptant que les prisonniers de guerre des divers grades et catégories seront autorisés à conserver par devers eux. Tout excédent retiré ou retenu à un prisonnier sera, de même que tout dépôt d'argent effectué par lui, porté à son compte, et ne pourra être converti en une autre monnaie sans son assentiment.

Les soldes créditeurs de leurs comptes seront versés aux prisonniers de guerre à la fin de leur captivité.

Pendant la durée de celle-ci, des facilités leur seront accordées pour le transfert de ces sommes, en tout ou partie, à des banques ou à des particuliers dans leur pays d'origine.

CHAPITRE VIII.

Du transfert des prisonniers de guerre

ART. 25.

A moins que la marche des opérations militaires ne l'exige, les prisonniers de guerre malades et blessés ne seront pas transférés tant que leur guérison pourrait être compromise par le voyage.

ART. 26.

En cas de transfert, les prisonniers de guerre seront avisés au préalable officiellement de leur nouvelle destination; ils seront autorisés à emporter leurs effets personnels, leur correspondance et les colis arrivés à leur adresse.

Toutes dispositions utiles seront prises pour que la correspondance et les colis adressés à leur ancien camp leur soient transmis sans délai.

Les sommes déposées au compte des prisonniers transférés seront transmises à l'autorité compétente du lieu de leur nouvelle résidence.

Les frais causés par les transferts seront à la charge de la Puissance détentrice.

Een akkoord tusschen de oorlogvoerenden zal den op deze betaling toepasselijken wisselkoers vaststellen; bij gebrek aan een dergelijk akkoord zal de aangenomen koers degene zijn die van kracht was bij het begin der vijandelijkheden.

Alle betalingen gedaan aan de krijgsgevangenen bij wijze van soldij zullen aan het einde der vijandelijkheden terugbetaald moeten worden door de Mogendheid die zij geëind hebben.

ART. 24.

Zoodra de vijandelijkheden begonnen zijn, zullen de oorlogvoerenden in gemeen overleg het maximum bedrag in baar geld vaststellen dat het aan de krijgsgevangenen der verschillende graden en categorieën toegelaten zal zijn bij zich te houden. Elk overschot dat van een krijgsgevangene wordt afgenomen of hem niet wordt overhandigd, evenals elke door hem verrichte bewaargeving van geld, zal op zijne rekening worden gebracht en niet in een andere munt mogen worden omgezet zonder zijne toelating.

De credit-saldi van hunne rekeningen zullen aan de krijgsgevangenen worden uitbetaald aan het einde hunner gevangenschap.

Tijdens den duur dezer laatste zullen hun faciliteiten verleend worden voor de overdracht van deze sommen, geheel of gedeeltelijk, aan banken of particulieren in hun land van oorsprong.

HOOFDSTUK VIII

De overbrenging der krijgsgevangenen

ART. 25.

Tenzij de loop der krijgsverrichtingen het vereischt, zullen de zieke en gekwetste krijgsgevangenen niet naar elders overgebracht worden zoolang hunne genezing door de reis in gevaar zou kunnen gebracht worden.

ART. 26.

In geval van overbrenging zullen de krijgsgevangenen vooraf officieel verwittigd worden van hunne nieuwe bestemming; het zal hun toegelaten zijn hun persoonlijk goed, hunne correspondentie en de aan hun adres aangekomen colli mede te nemen.

Alle nuttige schikkingen zullen genomen worden opdat de aan hun oud kamp geadresseerde brieven en colli hun onverwijld zouden worden toegezonden.

De sommen gestort op de rekening van de overgebrachte krijgsgevangenen zullen overgemaakt worden aan de bevoegde overheid der plaats van hun nieuw verblijf.

De kosten door de overbrengingen veroorzaakt zullen ten laste zijn van de detineerende Mogendheid.

SECTION III

Du travail des prisonniers de guerre

CHAPITRE PREMIER.

Généralités

ART. 27.

Les belligérants pourront employer comme travailleurs les prisonniers de guerre valides, selon leur grade et leurs aptitudes, à l'exception des officiers et assimilés.

Toutefois, si des officiers ou assimilés demandent un travail qui leur convienne, celui-ci leur sera procuré dans la mesure du possible.

Les sous-officiers prisonniers de guerre ne pourront être astreints qu'à des travaux de surveillance, à moins qu'ils ne fassent la demande expresse d'une occupation rémunératrice.

Les belligérants seront tenus de mettre, pendant toute la durée de la captivité, les prisonniers de guerre victimes d'accidents du travail au bénéfice des dispositions applicables aux travailleurs de même catégorie selon la législation de la Puissance détentricée. En ce qui concerne les prisonniers de guerre auxquels ces dispositions légales ne pourraient être appliquées en raison de la législation de cette Puissance, celle-ci s'engage à recommander à son corps législatif toutes mesures propres à indemniser équitablement les victimes.

CHAPITRE II.

De l'organisation du travail

ART. 28.

La Puissance détentricée assumera l'entière responsabilité de l'entretien, des soins, du traitement et du paiement des salaires des prisonniers de guerre travaillant pour le compte de particuliers.

ART. 29.

Aucun prisonnier de guerre ne pourra être employé à des travaux auxquels il est physiquement inapte.

ART. 30

La durée du travail journalier des prisonniers de guerre, y compris celle du trajet d'aller et de retour, ne sera pas excessive et ne devra, en aucun cas, dépasser celle admise pour les ouvriers civils de la région employés au même travail. Il sera accordé à chaque prisonnier un repos de vingt-quatre heures consécutives chaque semaine, de préférence le dimanche.

AFDEELING III

Het werk der krijgsgevangenen

HOOFDSTUK EÉN

Algemeenheden

ART. 27.

De oorlogvoerenden zullen de gezonde krijgsgevangenen als arbeiders kunnen gebruiken, volgens hun graad en hun bekwaamheden, met uitzondering van de officieren en geassimileerden.

Indien officieren of geassimileerden echter een werk vragen dat hun past, zal hun dit in de mate van het mogelijke verschaft worden.

De krijgsgevangenen onderofficieren zullen slechts tot toezichtswerkzaamheden verplicht kunnen worden, tenzij zij uitdrukkelijk een betaalde bezigheid vragen.

De oorlogvoerenden zullen verplicht zijn aan de krijgsgevangenen, slachtoffers van arbeidsongevallen, tijdens den ganschen duur der gevangenschap het voordeel te laten genieten van de beschikkingen toepasselijk op de arbeiders van dezelfde categorie volgens de wetgeving der detineerende Mogendheid. Wat de krijgsgevangenen betreft waarop deze wetsbepalingen niet toegepast zouden kunnen worden uit hoofde van de wetten dezer Mogendheid, verplicht deze zich aan haar wetgevend lichaam alle maatregelen aan te bevelen die geschikt zijn om de slachtoffers op billijke wijze schadeloos te stellen.

HOOFDSTUK II

De organisatie van den arbeid

ART. 28.

De detineerende Mogendheid zal de volledige verantwoordelijkheid op zich nemen voor het onderhoud, de verzorging, de behandeling en de betaling der salarissen der krijgsgevangenen die voor rekening van particulieren arbeiden.

ART. 29.

Geen krijgsgevangene mag gebruikt worden voor het verrichten van werkzaamheden waarvoor hij fysisch ongeschikt is.

ART. 30

De duur van den dagelijkschen arbeid der krijgsgevangenen, met inbegrip van de heen- en weerreis, mag niet overdreven en, in ieder geval niet langer zijn dan de duur die aangenomen is voor de burgerlijke arbeiders der streek die hetzelfde werk verrichten. Er zal aan ieder gevangene, iedere week, bij voorkeur des Zondags, een rusttijd van vier en twintig opeenvolgende uren verleend worden.

CHAPITRE III.

Du travail prohibé

ART. 31.

Les travaux fournis par les prisonniers de guerre n'auront aucun rapport direct avec les opérations de la guerre. En particulier, il est interdit d'employer des prisonniers à la fabrication et au transport d'armes ou de munitions de toute nature, ainsi qu'au transport de matériel destiné à des unités combattantes.

En cas de violation des dispositions de l'alinéa précédent, les prisonniers ont la latitude, après exécution ou commencement d'exécution de l'ordre, de faire présenter leurs réclamations par l'intermédiaire des hommes de confiance dont les fonctions sont prévues aux articles 43 et 44, ou, à défaut d'hommes de confiance, par l'intermédiaire des représentants de la Puissance protectrice.

ART. 32.

Il est interdit d'employer des prisonniers de guerre à des travaux insalubres ou dangereux.

Toute aggravation des conditions du travail par mesure disciplinaire est interdite.

CHAPITRE IV.

Des détachements de travail

ART. 33.

Le régime des détachements de travail devra être semblable à celui des camps de prisonniers de guerre, en particulier en ce qui concerne les conditions hygiéniques, la nourriture, les soins en cas d'accident ou de maladie, la correspondance et la réception des colis.

Tout détachement de travail relèvera d'un camp de prisonniers. Le commandant de ce camp sera responsable de l'observation, dans le détachement de travail, des dispositions de la présente Convention.

CHAPITRE V.

Du salaire

ART. 34

Les prisonniers de guerre ne recevront pas de salaire pour les travaux concernant l'administration, l'aménagement et l'entretien des camps.

Les prisonniers employés à d'autres travaux auront droit à un salaire à fixer par des accords entre les belligérants.

Ces accords spécifieront également la part que l'admi-

HOOFDSTUK III

De verboden arbeid

ART. 31.

De door de krijgsgevangenen verrichte werkzaamheden mogen niet rechtstreeks in betrekking staan met de krijgsverrichtingen. Het is inzonderheid verboden gevangenen te gebruiken voor de vervaardiging en het vervoer van wapens of van ammunitie, van welken aard ook, alsmede voor het vervoer van materieel dat voor strijdende eenheden bestemd is.

In geval van overtreding der beschikkingen van de vorige alinea, hebben de gevangenen het recht, na de uitvoering of na een begin van uitvoering van het bevel, hunne bezwaren te doen indienen door bemiddeling der personen van vertrouwen wier ambt in artikels 43 en 44 voorzien is of, bij ontstentenis van een persoon van vertrouwen, door bemiddeling der vertegenwoordigers van de beschermende Mogendheid.

ART. 32.

Het is verboden aan de gevangenen ongezonder of gevaarlijk werk te doen verrichten.

Elke verzwaring der arbeidsvoorwaarden toegepast als tuchtmaatregel is verboden.

HOOFDSTUK IV

De arbeidsdetachementen

ART. 33.

Het regime der arbeidsdetachementen zal gelijk moeten zijn aan het regime der krijgsgevangenenkampen, inzonderheid wat betreft de hygiënische voorwaarden, de voeding, de verzorging in geval van ziekte of van ongeval, de briefwisseling en de ontvangst van colli.

Elk arbeidsdetachement zal van een krijgsgevangenenkamp afhangen. De bevelhebber van dit kamp zal verantwoordelijk zijn voor de naleving, in het arbeidsdetachement, der beschikkingen van de onderhavige Overeenkomst.

HOOFDSTUK V

Het salaris

ART. 34

De krijgsgevangenen zullen geen salaris trekken voor werkzaamheden betreffende het bestuur, de inrichting en het onderhoud der kampen.

De krijgsgevangenen die andere werkzaamheden verrichten, zullen recht hebben op een salaris dat door akkoord onder de oorlogvoerenden dient te worden vastgesteld.

Deze akkoorden zullen ook vaststellen welk deel door het

nistration du camp pourra retenir, la somme qui appartiendra au prisonnier de guerre et la manière dont cette somme sera mise à sa disposition pendant la durée de sa captivité.

En attendant la conclusion des dits accords, la rétribution du travail des prisonniers sera fixée selon les normes ci-dessous :

a) Les travaux faits pour l'Etat seront payés d'après les tarifs en vigueur pour les militaires de l'armée nationale exécutant les mêmes travaux, ou, s'il n'en existe pas, d'après un tarif en rapport avec les travaux exécutés;

b) Lorsque les travaux ont lieu pour le compte d'autres administrations publiques ou pour des particuliers, les conditions en seront réglées d'accord avec l'autorité militaire.

Le solde restant au crédit du prisonnier lui sera remis à la fin de sa captivité. En cas de décès, il sera transmis par la voie diplomatique aux héritiers du défunt.

SECTION IV

Des relations des prisonniers de guerre avec l'extérieur

ART. 35.

Dès le début des hostilités, les belligérants publieront les mesures prévues pour l'exécution des dispositions de la présente section.

ART. 36.

Chacun des belligérants fixera périodiquement le nombre des lettres et des cartes postales que les prisonniers de guerre des diverses catégories seront autorisés à expédier par mois, et notifiera ce nombre à l'autre belligérant. Ces lettres et cartes seront transmises par la poste suivant la voie la plus courte. Elles ne pourront être retardées ni retenues pour motifs de discipline.

Dans le délai maximum d'une semaine après son arrivée au camp et de même en cas de maladie, chaque prisonnier sera mis en mesure d'adresser à sa famille une carte postale l'informant de sa capture et de l'état de sa santé. Les dites cartes postales seront transmises avec toute la rapidité possible et ne pourront être retardées d'aucune manière.

En règle générale, la correspondance des prisonniers sera rédigée dans la langue maternelle de ceux-ci. Les belligérants pourront autoriser la correspondance en d'autres langues.

bestuur van het kamp mag worden afgehouden, welke som aan den krijgsgevangene toebehoort en op welke manier deze som gedurende zijn gevangenschap te zijner beschikking zal worden gesteld.

In afwachting dat deze akkoorden gesloten worden, zal de bezoldiging van den arbeid der gevangenen vastgesteld worden volgens de navolgende regels :

a) De voor den Staat verrichte werkzaamheden zullen betaald worden volgens de tarieven die worden toegepast voor de militairen van het nationale leger die dezelfde werkzaamheden verrichten, of, indien zulke tarieven niet bestaan, volgens een tarief dat met de uitgevoerde werkzaamheden in verhouding is.

b) Wanneer de werkzaamheden voor rekening van andere openbare besturen of voor particulieren geschieden, zullen de voorwaarden ervan in overleg met de militaire overheid geregeld worden.

Het saldo dat op het credit van den gevangene blijft, zal hem op het einde van zijn gevangenschap ter hand gesteld worden. In geval van overlijden, zal het langs den diplomatieken weg aan de erfgenamen van den overledene overgemaakt worden.

AFDEELING IV

De betrekkingen der krijgsgevangenen met het buitenland

ART. 35.

Van het begin der vijandelijkheden af, zullen de oorlogvoerenden de voor de uitvoering der beschikkingen van onderhavige afdeling voorziene maatregelen bekendmaken.

ART. 36.

Ieder der oorlogvoerenden zal op geregelde tijden het getal brieven en postkaarten vaststellen die de krijgsgevangenen der verschillende categorieën per maand zullen mogen verzenden, en zal dit getal aan den anderen oorlogvoerende mededeelen. Deze brieven en kaarten zullen met de post langs den kortsten weg doorgezonden worden. Zij zullen niet met vertraging mogen verzonden noch weerhouden worden om redenen van tucht.

Binnen een maximum-termijn van eene week na zijne aankomst in het kamp, zoomede in geval van ziekte, zal ieder krijgsgevangene in staat worden gesteld aan zijne familie eene postkaart te zenden om haar over zijne gevangenneming en over den staat zijner gezondheid in te lichten. Gezegde postkaarten zullen zoo snel mogelijk doorgezonden worden en hunne verzending zal op geenerlei wijze mogen vertraagd worden.

In algemeenen regel dient de briefwisseling der gevangenen in hunne moedertaal te worden opgesteld. De oorlogvoerenden zullen de toelating kunnen verleenen om in andere talen briefwisseling te voeren.

ART. 37.

Les prisonniers de guerre seront autorisés à recevoir individuellement des colis postaux contenant des denrées alimentaires et d'autres articles destinés à leur ravitaillement ou à leur habillement. Les colis seront remis aux destinataires contre quittance.

ART. 38.

Les lettres et envois d'argent ou de valeurs, ainsi que les colis postaux destinés aux prisonniers de guerre ou expédiés par eux, soit directement, soit par l'intermédiaire des bureaux de renseignements prévus à l'article 77, seront affranchis de toutes taxes postales, aussi bien dans les pays d'origine et de destination que dans les pays intermédiaires.

Les dons et secours en nature destinés aux prisonniers seront pareillement affranchis de tous droits d'entrée et autres ainsi que des taxes de transport sur les chemins de fer exploités par l'Etat.

Les prisonniers pourront, en cas d'urgence reconnue, être autorisés à expédier des télégrammes, contre paiement des taxes usuelles.

ART. 39.

Les prisonniers de guerre seront autorisés à recevoir individuellement des envois de livres, qui pourront être soumis à la censure.

Les représentants des Puissances protectrices et des sociétés de secours dûment reconnues et autorisées pourront envoyer des ouvrages et des collections de livres aux bibliothèques des camps de prisonniers. La transmission de ces envois aux bibliothèques ne pourra être retardée sous prétexte de difficultés de censure.

ART. 40.

La censure des correspondances devra être faite dans le plus bref délai possible. Le contrôle des envois postaux devra, en outre, s'effectuer dans des conditions propres à assurer la conservation des denrées qu'ils pourront contenir, et, si possible, en présence du destinataire ou d'un homme de confiance dûment reconnu par lui.

Les interdictions de correspondance édictées par les belligérants, pour des raisons militaires ou politiques, ne pourront avoir qu'un caractère momentané et devront être aussi brèves que possible.

ART. 41.

Les belligérants assureront toutes facilités pour la transmission des actes, pièces ou documents destinés aux prisonniers de guerre ou signés par eux, en particulier des procurations et des testaments.

ART. 37.

Het zal aan de krijgsgevangenen toegelaten zijn persoonlijk postcolli te ontvangen bevattend eetwaren en andere waren die voor hun voeding of voor hun kleding bestemd zijn. De colli zullen tegen kwitantie aan de geadresseerden afgegeven worden.

ART. 38.

De brieven en zendingen van geld of van waarden, alsmede de postcolli bestemd voor de krijgsgevangenen of door hen verzonden, hetzij rechtstreeks, hetzij door de bemiddeling der in artikel 77 voorziene inlichtingsbureelen, zullen van alle posttaxen vrijgesteld zijn, zoowel in de landen van oorsprong en van bestemming als in de tussenlanden.

De voor de gevangenen bestemde giften en ondersteuning in natura zullen eveneens vrij zijn van alle invoeren en andere rechten, alsmede van de taxen van vervoer op de door den Staat geëxploiteerde spoorwegen.

In geval van erkende hoogdringendheid zal het den gevangenen toegelaten zijn telegrammen te verzenden tegen betaling der gebruikelijke taxen.

ART. 39.

De gevangenen zullen persoonlijk zendingen boeken mogen ontvangen; deze boeken zullen aan de censuur kunnen onderworpen worden.

De vertegenwoordigers der beschermende Mogendheden en der behoorlijk erkende en gemachtigde vereenigingen voor hulpverlening zullen aan de boekerijen der gevangenenkampen werken en verzamelingen van boeken mogen toezenden. De verzending dezer voorwerpen aan de boekerijen zal niet mogen vertraagd worden onder voorwendsel van censuur-moeilijkheden.

ART. 40.

De censuur der briefwisseling zal zoo spoedig mogelijk moeten geschieden. De controle der postzendingen zal bovendien moeten geschieden in voorwaarden die van aard zijn de bewaring te verzekeren der eetwaren die ze bevatten en, indien mogelijk, in de aanwezigheid van den geadresseerde of van een door hem behoorlijk erkenden persoon van vertrouwen.

De verboden van briefwisseling te voeren, om militaire of politieke redenen door de oorlogvoerenden uitgevaardigd, zullen slechts een tijdelijk karakter mogen hebben en zoo kortstondig mogelijk moeten zijn.

ART. 41.

De oorlogvoerenden zullen alle faciliteiten verleen voor het doorzenden van akten, stukken of documenten bestemd voor de krijgsgevangenen of door hen onderleekend, inzonderheid voor het doorzenden van volmachten en van testamenten.

Ils prendront les mesures nécessaires pour assurer, en cas de besoin, la légalisation des signatures données par les prisonniers.

SECTION V

Des rapports des prisonniers de guerre avec les autorités

CHAPITRE PREMIER

Des plaintes des prisonniers de guerre à raison du régime de la captivité

ART. 42.

Les prisonniers de guerre auront le droit de faire connaître aux autorités militaires sous le pouvoir desquelles ils se trouvent leurs requêtes concernant le régime de captivité auquel ils sont soumis.

Ils auront également le droit de s'adresser aux représentants des Puissances protectrices pour leur signaler les points sur lesquels ils auraient des plaintes à formuler à l'égard du régime de la captivité.

Ces requêtes et réclamations devront être transmises d'urgence.

Même si elles sont reconnues non fondées, elles ne pourront donner lieu à aucune punition.

CHAPITRE II

Des représentants des prisonniers de guerre

ART. 43.

Dans toute localité où se trouveront des prisonniers de guerre, ceux-ci seront autorisés à désigner des hommes de confiance chargés de les représenter vis-à-vis des autorités militaires et des Puissances protectrices.

Cette désignation sera soumise à l'approbation de l'autorité militaire.

Les hommes de confiance seront chargés de la réception et de la répartition des envois collectifs. De même, au cas où les prisonniers décideraient d'organiser entre eux un système d'assistance mutuelle, cette organisation serait de la compétence des hommes de confiance. D'autre part, ceux-ci pourront prêter leurs offices aux prisonniers pour faciliter leurs relations avec les sociétés de secours mentionnées à l'article 78.

Dans les camps d'officiers et assimilés, l'officier prisonnier de guerre le plus ancien dans le grade le plus élevé sera reconnu comme intermédiaire entre les autorités du camp et les officiers et assimilés prisonniers. A cet effet, il aura la faculté de désigner un officier prisonnier

Zij zullen de noodige maatregelen treffen om desnoods de door de gevangenen gestelde handteekeningen te doen eechterklaren.

AFDEELING V

De betrekkingen der krijgsgevangenen met de overheden

EERSTE HOOFDSTUK

De klachten der krijgsgevangenen aangaande het régime der gevangenschap

ART. 42.

De krijgsgevangenen zullen het recht hebben aan de militaire overheden onder wier macht zij staan, hunne verzoeken te doen kennen aangaande het regime van gevangenschap waaraan zij onderworpen zijn.

Zij zullen eveneens het recht hebben zich te richten tot de vertegenwoordigers der beschermende Mogendheden om hen te wijzen op de punten waarover zij klachten zouden te formuleeren hebben ten opzichte van het regime der gevangenschap.

Deze verzoeken en klachten zullen ten spoedigste moeten doorgezonden worden. Zij zullen tot geenerlei straf mogen aanleiding geven, zelfs indien zij als ongegrond erkend worden.

HOOFDSTUK II

De vertegenwoordigers der krijgsgevangenen

ART. 43.

In elke plaats waar er zich krijgsgevangenen bevinden, zullen deze laatsten personen van vertrouwen mogen aanwijzen die gelast zullen zijn hen bij de militaire overheden en bij de beschermende Mogendheden te vertegenwoordigen.

Deze aanwijzing zal aan de goedkeuring der militaire overheid onderworpen worden. De personen van vertrouwen zullen met de ontvangst en de verdeling der collectieve zendingen belast zijn. Evenzoo, ingeval de gevangenen zouden besluiten onder elkaar een stelsel van onderlingen bijstand in te richten, zou deze inrichting tot de bevoegdheid der personen van vertrouwen behooren. Anderzijds zullen deze laatsten aan de gevangenen hunne diensten mogen verleen ten einde de betrekkingen der gevangenen met de in artikel 78 vermelde vereenigingen voor hulpverlening te vergemakkelijken.

In de kampen voor officieren en geassimileerden zal de in den hoogsten graad oudst benoemde officier-krijgsgevangene erkend worden als tussenpersoon tussen de overheden van het kamp en de gevangen gehouden officieren of geassimileerden. Te dien einde zal hij het recht

pour l'assister en qualité d'interprète au cours des conférences avec les autorités du camp.

ART. 44.

Lorsque les hommes de confiance seront employés comme travailleurs, leur activité comme représentants des prisonniers de guerre devra être comptée dans l'année obligatoire du travail.

Toutes facilités seront accordées aux hommes de confiance pour leur correspondance avec les autorités militaires et avec la Puissance protectrice. Cette correspondance ne sera pas limitée.

Aucun représentant des prisonniers ne pourra être transféré sans que le temps nécessaire lui ait été laissé pour mettre ses successeurs au courant des affaires en cours.

CHAPITRE III.

Des sanctions pénales à l'égard des prisonniers de guerre

I. — Dispositions générales

ART. 45.

Les prisonniers de guerre seront soumis aux lois, règlements et ordres en vigueur dans les armées de la Puissance détentrice.

Tout acte d'insubordination autorisera à leur égard les mesures prévues par ces lois, règlements et ordres.

Demeurant réservées, toutefois, les dispositions du présent chapitre.

ART. 46.

Les prisonniers de guerre ne pourront être frappés par les autorités militaires et les tribunaux de la Puissance détentrice d'autres peines que celles qui sont prévues pour les mêmes faits à l'égard des militaires des armées nationales.

A identité de grade, les officiers, sous-officiers ou soldats prisonniers de guerre subissant une peine disciplinaire ne seront pas soumis à un traitement moins favorable que celui prévu, en ce qui concerne la même peine, dans les armées de la Puissance détentrice.

Sont interdites toute peine corporelle, toute incarcération dans des locaux non éclairés par la lumière du jour et, d'une manière générale, toute forme quelconque de cruauté.

Sont également interdites les peines collectives pour des actes individuels.

ART. 47.

Les faits constituant une faute contre la discipline, et notamment la tentative d'évasion, seront constatés d'ur-

hebben een officier-gevangene aan te wijzen om hem als tolk bij te staan in den loop der besprekingen met de overheden van het kamp.

ART. 44.

Wanneer de mannen van vertrouwen als arbeiders gebruikt worden, zal het door hen als vertegenwoordigers der krijgsgevangenen verrichte werk bij den verplichten arbeidsduur moeten meegeteld worden.

Alle faciliteiten zullen aan de personen van vertrouwen verleend worden voor hunne briefwisseling met de militaire overheden en met de beschermende Mogendheid. Deze briefwisseling zal niet beperkt zijn.

Er zal geen vertegenwoordiger der gevangenen mogen verplaatst worden zonder dat hem de noodige tijd gelaten werd om zijne opvolgers op de hoogte te stellen van de loopende zaken.

HOOFDSTUK III

De strafmaatregelen tegenover de krijgsgevangenen

I. — Algemeene beschikkingen

ART. 45.

De krijgsgevangenen zullen onderworpen zijn aan de wetten, reglementen en bevelen die in de legers der detinerende Mogendheid van kracht zijn.

Elke daad van verzet zal aanleiding geven tot toepassing, te hunnen opzichte, der maatregelen voorzien door deze wetten, reglementen en bevelen.

Evenwel blijven de beschikkingen van het onderhavig hoofdstuk voorbehouden.

ART. 46.

Er zullen door de militaire overheden en door de rechtbanken der detinerende Mogendheid aan de krijgsgevangenen geen andere straffen mogen opgelegd worden dan deze welke voor dezelfde feiten ten opzichte van de militairen der nationale legers voorzien zijn.

Bij gelijkheid van graad, zullen de officieren-, onder-officieren- of soldaten-gevangenen die eene tuchtstraf ondergaan niet onderworpen worden aan een minder gunstige behandeling dan deze welke voor dezelfde straf in de legers der detinerende Mogendheid voorzien is.

Zijn verboden, elke lichamelijke straf, elke opsluiting in lokalen die niet door het daglicht verlicht worden en, over het algemeen, elke vorm van wreedheid.

Zijn eveneens verboden, collectieve straffen toegediend voor persoonlijke daden.

ART. 47.

Feiten die een fout tegen de tucht uitmaken, inzonderheid de poging tot ontsnapping, zullen ten spoedigste vast-

gence; pour tous les prisonniers de guerre, gradés ou non, les arrêts préventifs seront réduits au strict minimum.

Les instructions judiciaires contre les prisonniers de guerre seront conduites aussi rapidement que le permettront les circonstances; la détention préventive sera restreinte le plus possible.

Dans tous les cas, la durée de la détention préventive sera déduite de la peine infligée disciplinairement ou judiciairement, pour autant que cette déduction est admise pour les militaires nationaux.

ART. 48.

Les prisonniers de guerre ne pourront, après avoir subi les peines judiciaires ou disciplinaires qui leur auront été infligées, être traités différemment des autres prisonniers.

Toutefois, les prisonniers punis à la suite d'une tentative d'évasion pourront être soumis à un régime de surveillance spécial, mais qui ne pourra comporter la suppression d'aucune des garanties accordées aux prisonniers par la présente Convention.

ART. 49.

Aucun prisonnier de guerre ne peut être privé de son grade par la Puissance détentric.

Les prisonniers punis disciplinairement ne pourront être privés des prérogatives attachées à leur grade. En particulier, les officiers et assimilés qui subiront des peines entraînant la privation de liberté ne seront pas placés dans les mêmes locaux que les sous-officiers ou hommes de troupe punis.

ART. 50.

Les prisonniers de guerre évadés qui seraient repris avant d'avoir pu rejoindre leur armée ou quitter le territoire occupé par l'armée qui les a capturés ne seront passibles que de peines disciplinaires.

Les prisonniers qui, après avoir réussi à rejoindre leur armée ou à quitter le territoire occupé par l'armée qui les a capturés, seraient de nouveau faits prisonniers ne seront passibles d'aucune peine pour leur fuite antérieure.

ART. 51.

La tentative d'évasion, même s'il y a récidive, ne sera pas considérée comme une circonstance aggravante dans le cas où le prisonnier de guerre serait déféré aux tribunaux pour des crimes ou délits contre les personnes ou contre la propriété commis au cours de cette tentative.

Après une évasion tentée ou consommée, les camarades

gesteld worden; voor al de krijgsgevangenen, zoo gegradeerden als niet gegradeerden, zullen de voorloopige arresten tot het strikte minimum beperkt worden.

De gerechtelijke onderzoeken tegen de krijgsgevangenen zullen zoo spoedig mogelijk uitgevoerd worden; de voorloopige hechtenis zal zooveel mogelijk beperkt worden.

In ieder geval zal de duur der voorloopige hechtenis afgetrokken worden van de bij wijze van tuchtmaatregel of in rechten toegediende straf, in zooverre deze afhouding voor de militairen van het land zelf aangenomen wordt.

ART. 48.

Na de hun toegediende gerechtelijke of tuchtstraffen te hebben ondergaan, zullen de betrokken krijgsgevangenen niet anders dan de overige gevangenen mogen behandeld worden.

Evenwel zullen de gevangenen die wegens een poging tot ontvluchting gestraft werden, aan een bijzonder regime van toezicht kunnen onderworpen worden dat echter niet de afschaffing zal mogen medebrengen van om het even welke der waarborgen die door deze Overeenkomst aan de gevangenen verleend worden.

ART. 49.

Geen gevangene kan door de detineerende Mogendheid van zijn graad beroofd worden.

De gevangenen die eene disciplinaire straf opgelopen hebben, zullen niet van de aan hun graad verbonden voordeelen mogen beroofd worden. In het bijzonder zullen de officieren en geassimileerden die straffen ondergaan welke berooving van vrijheid medebrengen niet in dezelfde lokalen als de gestrafte onderofficieren of soldaten ondergebracht worden.

ART. 50.

De ontvluchte krijgsgevangenen die terug zouden gevat worden alvorens hun leger te hebben kunnen vervoegen of het grondgebied te hebben kunnen verlaten van het leger dat hen gevangengenomen heeft, zullen slechts met disciplinaire straffen kunnen gestraft worden.

De gevangenen die, na er in gelukt te zijn hun leger te vervoegen of het grondgebied te verlaten van het leger dat hen gevangengenomen heeft, opnieuw zouden gevangengenomen worden, zullen voor hun vorige ontvluchting niet kunnen gestraft worden.

ART. 51.

De poging tot ontvluchting zal, zelfs in geval van herhaling, niet als een bezwarende omstandigheid beschouwd worden ingeval de krijgsgevangene naar de rechtbanken zou verwezen worden uit hoofde van misdaden of misdrijven bij deze poging tegen personen of tegen eenig eigendom begaan.

Nadat er een poging tot ontvluchting of een ontvluchting

de l'évadé qui auront coopéré à l'évasion ne pourront encourir de ce chef qu'une punition disciplinaire.

ART. 52.

Les belligérants veilleront à ce que les autorités compétentes usent de la plus grande indulgence dans l'appréciation de la question de savoir si une infraction commise par un prisonnier de guerre doit être punie disciplinairement ou judiciairement.

Il en sera notamment ainsi lorsqu'il s'agira d'apprécier des faits connexes à l'évasion ou à la tentative d'évasion.

Un prisonnier ne pourra, à raison du même fait ou du même chef d'accusation, être puni qu'une seule fois.

ART. 53.

Aucun prisonnier de guerre frappé d'une peine disciplinaire, qui se trouverait dans les conditions prévues pour le rapatriement, ne pourra être retenu pour la raison qu'il n'a pas subi sa peine.

Les prisonniers à rapatrier qui seraient sous le coup d'une poursuite pénale pourront être exclus du rapatriement jusqu'à la fin de la procédure, et, le cas échéant, jusqu'à l'exécution de la peine; ceux qui seraient déjà détenus en vertu d'un jugement pourront être retenus jusqu'à la fin de leur détention.

Les belligérants se communiqueront les listes de ceux qui ne pourront être rapatriés pour les motifs indiqués à l'alinéa précédent.

II. — Peines disciplinaires

ART. 54.

Les arrêts sont la peine disciplinaire la plus sévère qui puisse être infligée à un prisonnier de guerre.

La durée d'une même punition ne peut dépasser trente jours.

Ce maximum de trente jours ne pourra pas davantage être dépassé dans le cas de plusieurs faits dont un prisonnier aurait à répondre disciplinairement au moment où il est statué à son égard, que ces faits soient connexes ou non.

Lorsque au cours ou après la fin d'une période d'arrêts, un prisonnier sera frappé d'une nouvelle peine disciplinaire, un délai de trois jours au moins séparera chacune des périodes d'arrêts, dès que l'une d'elle est de dix jours ou plus.

ART. 55.

Sous réserve de la disposition faisant l'objet du dernier alinéa de l'article II, sont applicables, à titre d'aggravation de peine, aux prisonniers de guerre punis discipli-

geschied is, zullen de kameraden van den ontvluchte die aan de ontvluchting hebben medegewerkt, uit dien hoofde slechts eene tuchtstraf kunnen oploopen.

ART. 52.

De oorlogvoerenden zullen er voor zorgen dat de bevoegde overheden de grootste inschikkelijkheid aan den dag leggen bij het nagaan of eene door een krijgsgevangene begane overtreding eene disciplinaire dan wel eene gerechtelijke straf verdient.

Zulks zal inzonderheid het geval zijn wanneer het er op aankomt feiten te beoordeelen die met de ontvluchting of met de poging tot ontvluchting in verband staan.

Een gevangene zal, wegens hetzelfde feit of hetzelfde punt van beschuldiging, slechts eenmaal kunnen gestraft worden.

ART. 53.

Het zal niet toegelaten zijn een krijgsgevangene aan wien eene disciplinaire straf opgelegd werd en die de voor repatriëring vereischte voorwaarden vervult, in gevangenschap te houden omdat hij zijne straf niet ondergaan heeft.

De te repatriëeren gevangenen tegen wie een strafvervolgning zou ingespannen zijn, zullen van de repatriëering kunnen uitgesloten worden totdat de procedure beëindigd en, in voorkomend geval, de straf uitgevoerd is; deze die reeds krachtens een vonnis in hechtenis zouden gehouden zijn, zullen tot aan het einde hunner hechtenis in krijgsgevangenschap kunnen gehouden worden.

De oorlogvoerenden zullen aan elkaar de lijsten mededeelen van dezen die, om de in de voorafgaande alinea aangegeven redenen, niet mogen gerepatriëerd worden.

II. — Disciplinaire straffen

ART. 54.

Het arrest is de strengste disciplinaire straf die aan een krijgsgevangene kan opgelegd worden.

De duur eener zelfde straf mag dertig dagen niet overschrijden.

Dit maximum van dertig dagen zal ook niet mogen overschreden worden wanneer het gaat over verschillende feiten die een gevangene disciplinair zou te verantwoorden hebben op het oogenblik dat er te zijnen opzichte een beslissing genomen wordt, hetzij deze feiten alsdan niet met elkaar verband hebben.

Wanneer tijdens of op het einde van een tijdperk van arrest een gevangene eene nieuwe disciplinaire straf oploopt, zal een termijn van ten minste drie dagen elke periode van arrest scheiden, zoohaast eene dier perioden een duur heeft van ten hoogste tien dagen.

ART. 55.

Onder voorbehoud der beschikking die het voorwerp der laatste alinea van artikel II uitnaakt, zijn toepasselijk, bij wijze van verzwaring van straf, op de disciplinaire ge-

nairement les restrictions de nourriture admises dans les armées de la puissance détentrice.

Toutefois, ces restrictions ne pourront être ordonnées que si l'état de santé des prisonniers punis le permet.

ART. 56.

En aucun cas, les prisonniers de guerre ne pourront être transférés dans les établissements pénitentiaires (prisons, pénitenciers, bagnes, etc.), pour y subir des peines disciplinaires.

Les locaux dans lesquels seront subies les peines disciplinaires seront conformes aux exigences de l'hygiène.

Les prisonniers punis seront mis à même de se tenir en état de propreté.

Chaque jour, ces prisonniers auront la faculté de prendre de l'exercice ou de séjourner en plein air pendant au moins deux heures.

ART. 57.

Les prisonniers de guerre punis disciplinairement seront autorisés à lire et à écrire, ainsi qu'à expédier et à recevoir des lettres.

En revanche, les colis et les envois d'argent pourront n'être délivrés aux destinataires qu'à l'expiration de la peine. Si les colis non distribués contiennent des denrées périssables, celles-ci seront versées à l'infirmerie ou à la cuisine du camp.

ART. 58.

Les prisonniers de guerre punis disciplinairement seront autorisés, sur leur demande, à se présenter à la visite médicale quotidienne. Ils recevront les soins jugés nécessaires par les médecins et, le cas échéant, seront évacués sur l'infirmerie du camp ou sur les hôpitaux.

ART. 59.

Réserve faite de la compétence des tribunaux et des autorités militaires supérieures, les peines disciplinaires ne pourront être prononcées que par un officier muni de pouvoirs disciplinaires en sa qualité de commandant de camp ou de détachement, ou par l'officier responsable qui le remplace.

III. — Poursuites judiciaires

ART. 60.

Lors de l'ouverture d'une procédure judiciaire dirigée contre un prisonnier de guerre, la Puissance détentrice en avertira aussitôt qu'elle pourra le faire, et toujours avant la date fixée pour l'ouverture des débats, le représentant de la Puissance protectrice.

strafte krijgsgevangenen, de voedingsbeperkingen die in de legers der detinerende Mogendheid toegepast worden.

Deze beperkingen zullen evenwel slechts kunnen opgelegd worden indien de gezondheidstoestand der gestrafte gevangenen zulks toelaat.

ART. 56.

De krijgsgevangenen zullen in geen geval mogen overgebracht worden naar verbeterhuizen (gevangenissen, tuchthuizen, bagno's) om er disciplinaire straffen te ondergaan.

De lokalen waarin de disciplinaire straffen ondergaan worden zullen aan de eischen der hygiëne beantwoorden.

De gestrafte gevangenen zullen in staat gesteld worden zich zindelijk te houden.

Iederen dag zullen deze gevangenen vrij zijn beweging te nemen en zich in de opene lucht te begeven gedurende ten minste twee uren.

ART. 57.

Het zal den disciplinair gestraften krijgsgevangenen toegelaten zijn te lezen en te schrijven, alsook brieven te verzenden en te ontvangen.

Daarentegen zal het toegelaten zijn colli en geldverzendingen eerst na de uitvoering der straf af te leveren. Indien de niet uitgedeelde colli aan bederf onderhevige waren bevatten, zullen deze ter beschikking worden gesteld van de infirmerie of van de keuken van het kamp.

ART. 58.

De disciplinair gestrafte krijgsgevangenen zullen zich op hun aanvraag voor het dagelijksch geneeskundig onderzoek mogen aanmelden. Zij zullen de door de geneesheeren noodig geoordeelde zorgen ontvangen en zullen in voorkomend geval naar de infirmerie van het kamp of naar de hospitalen overgebracht worden.

ART. 59.

Onder voorbehoud der bevoegdheid van de rechtbanken en van de hogere militaire overheden, zullen de disciplinaire straffen slechts kunnen uitgesproken worden door een officier voorzien van disciplinaire macht in zijne hoedanigheid van kamp- of detachementbevelhebber, of door den verantwoordelijken officier die hem vervangt.

III. — Gerechtelijke vervolgingen

ART. 60.

Bij het openen eener gerechtelijke procedure gericht tegen een krijgsgevangene, zal de detinerende Mogendheid zoo spoedig mogelijk, en altijd vóór den datum vastgesteld voor de opening der debatten, daarvan kennis geven aan den vertegenwoordiger der beschermende Mogendheid.

Cet avis contiendra les indications suivantes :

- a) état civil et grade du prisonnier;
- b) lieu de séjour ou de détention;
- c) spécification du ou des chefs d'accusation, avec mention des dispositions légales applicables.

S'il n'est pas possible de donner dans cet avis l'indication du tribunal qui jugera l'affaire, celle de la date d'ouverture des débats et celle du local où ils auront lieu, ces indications seront fournies ultérieurement au représentant de la Puissance protectrice, le plus tôt possible, et en tout cas trois semaines au moins avant l'ouverture des débats.

ART. 61.

Aucun prisonnier de guerre ne pourra être condamné sans avoir eu l'occasion de se défendre.

Aucun prisonnier ne pourra être contraint de se reconnaître coupable du fait dont il est accusé.

ART. 62.

Le prisonnier de guerre sera en droit d'être assisté par un défenseur qualifié de son choix et de recourir, si c'est nécessaire, aux offices d'un interprète compétent. Il sera avisé de son droit, en temps utile avant les débats, par la Puissance détentrice.

A défaut d'un choix par le prisonnier, la Puissance protectrice pourra lui procurer un défenseur. La Puissance détentrice remettra à la Puissance protectrice, sur la demande de celle-ci, une liste de personnes qualifiées pour présenter la défense.

Les représentants de la Puissance protectrice auront le droit d'assister aux débats de la cause.

La seule exception à cette règle est celle où les débats de la cause doivent rester secrets dans l'intérêt de la sûreté de l'Etat. La Puissance détentrice en préviendrait la Puissance protectrice.

ART. 63.

Un jugement ne pourra être prononcé à la charge d'un prisonnier de guerre que par les mêmes tribunaux et suivant la même procédure qu'à l'égard des personnes appartenant aux forces armées de la Puissance détentrice.

ART. 64.

Tout prisonnier de guerre aura le droit de recourir contre tout jugement rendu à son égard, de la même manière que les individus appartenant aux forces armées de la Puissance détentrice.

Dit bericht zal de volgende aanduidingen bevatten :

- a) burgerlijke stand en graad van den gevangene;
- b) plaats van verblijf of van hechtenis;
- c) nauwkeurige bepaling van het punt of van de punten van beschuldiging, met vermelding der toepasselijke wettelijke beschikkingen.

Indien het niet mogelijk is in dit bericht de rechtbank aan te duiden die over de zaak uitspraak zal doen, noch den datum van de opening der debatten noch het lokaal waar deze zullen plaats hebben, zullen deze aanduidingen naderhand aan den vertegenwoordiger der beschermende Mogendheid verstrekt worden, zoo spoedig mogelijk en in alle geval ten minste drie weken vóór de opening der debatten.

ART. 61.

Geen gevangene zal kunnen veroordeeld worden zonder de gelegenheid gehad te hebben zich te verdedigen.

Geen gevangene zal kunnen gedwongen worden te erkennen dat hij zich schuldig gemaakt heeft aan het feit waarvan hij beschuldigd wordt.

ART. 62.

De krijgsgevangene zal het recht hebben bijgestaan te worden door een bevoegden verdediger naar zijn keuze en, indien noodig, zijn toevlucht te nemen tot de diensten van een bevoegden tolk. Er zal hem door de detineerende Mogendheid, te gelegener tijd, vóór de debatten, kennis worden gegeven van zijn recht.

Indien de gevangene geen verdediger kiest, zal de beschermende Mogendheid er hem een kunnen bezorgen. De detineerende Mogendheid zal aan de beschermende Mogendheid, op aanvraag van deze laatste, eene lijst overhandigen van personen die bevoegd zijn om de verdediging voor te dragen.

De vertegenwoordigers der beschermende Mogendheid zullen het recht hebben de verhandelingen over de zaak bij te wonen.

De eenige uitzondering op dezen regel is het geval waarin de verhandelingen over de zaak in het belang der veiligheid geheim moeten blijven. De detineerende Mogendheid zou in zulk geval de beschermende Mogendheid verwittigen.

ART. 63.

Een vonnis zal ten laste van een krijgsgevangene slechts kunnen gevelde worden door dezelfde rechtbanken en volgens dezelfde procedure als ten opzichte der personen die tot de legers der detineerende Mogendheden behooren.

ART. 64.

Ieder krijgsgevangene zal het recht hebben in hooger beroep te komen van elk te zijnen opzichte gevelde vonnis, op dezelfde wijze als de personen die tot de legers der detineerende Mogendheid behooren.

ART. 65.

Les jugements prononcés contre les prisonniers de guerre seront immédiatement communiqués à la Puissance protectrice.

ART. 66.

Si la peine de mort est prononcée contre un prisonnier de guerre, une communication exposant en détail la nature et les circonstances de l'infraction sera adressée, au plus tôt, au représentant de la Puissance protectrice, pour être transmise à la Puissance dans les armées de laquelle le prisonnier a servi.

Le jugement ne sera pas exécuté avant l'expiration d'un délai d'au moins trois mois à partir de cette communication.

ART. 67.

Aucun prisonnier de guerre ne pourra être privé du bénéfice des dispositions de l'article 42 de la présente Convention à la suite d'un jugement ou autrement.

TITRE IV

De la fin de la captivité

SECTION I

Du rapatriement direct et de l'hospitalisation
en pays neutre

ART. 68.

Les belligérants seront tenus de renvoyer dans leur pays sans égard au grade ni au nombre, après les avoir mis en état d'être transportés, les prisonniers de guerre grands malades et grands blessés.

Des accords entre les belligérants fixeront en conséquence, aussitôt que possible, les cas d'invalidité ou de maladie entraînant le rapatriement direct, ainsi que les cas entraînant éventuellement l'hospitalisation en pays neutre. En attendant que ces accords soient conclus, les belligérants pourront se référer à l'accord-type annexé, à titre documentaire, à la présente Convention.

ART. 69.

Dès l'ouverture des hostilités, les belligérants s'entendront pour nommer des commissions médicales mixtes. Ces commissions seront composées de trois membres, dont deux appartenant à un pays neutre et un désigné par la

ART. 65

De tegen de krijgsgevangenen uitgesproken vonnissen zullen onmiddellijk aan de beschermende Mogendheid medegedeeld worden.

ART. 66.

Indien de doodstraf tegen een krijgsgevangene wordt uitgesproken, zal er zoo spoedig mogelijk aan den vertegenwoordiger der beschermende Mogendheid eene mededeeling toegezonden worden, waarbij de aard en de omstandigheden van het misdrijf grondig uiteengezet worden, en die zal doorgezonden worden aan de Mogendheid in wier legers de gevangene gediend heeft.

Het vonnis zal niet worden uitgevoerd vóór afloop van een tijdperk van ten minste drie maand te rekenen van den datum dezer mededeeling.

ART. 67.

Geen gevangene zal, naar aanleiding van een vonnis of anders, kunnen beroofd worden van het voordeel der beschikkingen van artikel 42 dezer Overeenkomst.

TITEL IV

Het einde der gevangenschap

AFDEELING I

Rechtstreeksche repatriëering en hospitalisatie
in een neutraal land

ART. 68.

De oorlogvoerenden zullen er toe verplicht zijn, zonder inachtneming van graad of aantal, de krijgsgevangenen die ernstig ziek zijn of die zware verwondingen opgelopen hebben, naar hun land terug te zenden na hen in staat te hebben gesteld vervoerd te worden.

Akkoorden gesloten tusschen de oorlogvoerenden zullen dienvolgens zoo spoedig mogelijk de gevallen van invaliditeit of van ziekte vaststellen die tot rechtstreeksche repatriëering aanleiding geven, alsook de gevallen die eventueel hospitalisatie in een neutraal land medebrengen. In afwachting dat dezê akkoorden gesloten worden, zullen de oorlogvoerenden zich kunnen houden aan het modelakkoord dat ter informatie bij de onderhavige Overeenkomst gevoegd is.

ART. 69.

Zoodra de vijandelijkheden begonnen zijn, zullen de oorlogvoerenden overeenkomen om gemengde geneeskundige commissiën aan te stellen. Deze commissiën zullen samengesteld zijn uit drie leden, waarvan er twee tot een neu-

Puissance détentrice; l'un des médecins du pays neutre présidera. Ces commissions médicales mixtes procéderont à l'examen des prisonniers malades ou blessés et prendront toutes décisions utiles à leur égard.

Les décisions de ces commissions seront prises à la majorité et exécutées dans le plus bref délai.

ART. 70.

Outre ceux qui auront été désignés par le médecin du camp, les prisonniers de guerre suivants seront soumis à la visite de la commission médicale mixte mentionnée à l'article 69, en vue de leur rapatriement direct ou de leur hospitalisation en pays neutre :

- a) les prisonniers qui en feront la demande directement au médecin du camp;
- b) les prisonniers qui seront présentés par les hommes de confiance prévus à l'article 43, ceux-ci agissant de leur propre initiative ou à la demande des prisonniers eux-mêmes;
- c) les prisonniers qui auront été proposés par la Puissance dans les armées de laquelle ils ont servi ou par une association de secours dûment reconnue et autorisée par cette Puissance.

ART. 71.

Les prisonniers de guerre victimes d'accidents du travail, exception faite des blessés volontaires, seront mis, en ce qui concerne le rapatriement ou éventuellement l'hospitalisation en pays neutre, au bénéfice des mêmes dispositions.

ART. 72.

Pendant la durée des hostilités et pour des raisons d'humanité, les belligérants pourront conclure des accords en vue du rapatriement direct ou de l'hospitalisation en pays neutre des prisonniers de guerre valides ayant subi une longue captivité.

ART. 73.

Les frais de rapatriement ou de transport dans un pays neutre des prisonniers de guerre seront supportés, à partir de la frontière de la Puissance détentrice, par la Puissance dans les armées de laquelle ces prisonniers ont servi.

ART. 74.

Aucun rapatrié ne pourra être employé à un service militaire actif.

traal land zullen behooren en een door de detineerende Mogendheid zal benoemd worden; een der geneesheeren van het neutrale land zal het voorzitterschap waarnemen. Deze gemengde geneeskundige commissiën zullen de zieke of gekwetste gevangenen onderzoeken en zullen alle noodige maatregelen te hunnen opzichte nemen.

De beslissingen dezer commissiën zullen bij meerderheid van stemmen genomen en binnen den kortst mogelijken tijd uitgevoerd worden.

ART. 70.

Benevens de krijgsgevangenen die door den geneesheer van het kamp zullen aangeduid zijn, zullen de volgende krijgsgevangenen onderworpen worden aan het onderzoek der in artikel 69 vermelde gemengde geneeskundige commissie, met het oog op hunne rechtstreeksche repatriëring of op hunne hospitalisatie in een neutraal land :

- a) de krijgsgevangenen die zulks rechtstreeks aan den bevelhebber van het kamp zullen aanvragen;
- b) de gevangenen die zullen voorgesteld zijn door de in artikel 43 voorziene personen van vertrouwen, handelend op eigen initiatief of op verzoek van de gevangenen zelf;

- c) de gevangenen die zullen voorgesteld zijn door de Mogendheid in wier legers zij gediend hebben of door eene vereeniging voor hulpverlening behoorlijk door deze Mogendheid erkend en gemachtigd.

ART. 71.

De krijgsgevangenen slachtoffers van arbeidsongevallen, de vrijwillige gekwetsten uitgezonderd, zullen wat de repatriëring en eventueel de hospitalisatie in een neutraal land betreft, het voordeel van dezelfde beschikkingen genieten.

ART. 72.

Tijdens de vijandelijkheden en om redenen van humanitair aard, zullen de oorlogvoerenden akkoorden kunnen aangaan met het oog op de rechtstreeksche repatriëring of de hospitalisatie in een neutraal land van gezonde gevangenen die reeds lang in gevangenschap verblijven.

ART. 73.

De kosten van repatriëring der krijgsgevangenen of van hun vervoer in een neutraal land zullen, van de grens der detineerende Mogendheden af, gedragen worden door de Mogendheid in wier legers deze gevangenen gediend hebben.

ART. 74.

Geen gerepatrieerde zal voor actieven militairen dienst mogen gebruikt worden.

SECTION II.

De la libération et du rapatriement à la fin des hostilités

ART. 75.

Lorsque les belligérants concluront une convention d'armistice, ils devront, en principe, y faire figurer des stipulations concernant le rapatriement des prisonniers de guerre. Si des stipulations à cet égard n'ont pas pu être insérées dans cette convention, les belligérants se mettront néanmoins, le plus tôt possible, en rapport à cet effet. Dans tous les cas, le rapatriement des prisonniers s'effectuera dans le plus bref délai après la conclusion de la paix.

Les prisonniers de guerre qui seraient sous le coup d'une poursuite pénale pour un crime ou un délit de droit commun pourront, toutefois, être retenus jusqu'à la fin de la procédure et, le cas échéant, jusqu'à l'expiration de la peine. Il en sera de même de ceux condamnés pour un crime ou délit de droit commun.

D'entente entre les belligérants, des commissions pourront être instituées dans le but de rechercher les prisonniers dispersés et d'assurer leur rapatriement.

TITRE V

Du décès des prisonniers de guerre.

ART. 76.

Les testaments des prisonniers de guerre seront reçus et dressés dans les mêmes conditions que pour les militaires de l'armée nationale.

On suivra également les mêmes règles en ce qui concerne les pièces relatives à la constatation des décès.

Les belligérants veilleront à ce que les prisonniers de guerre décédés en captivité soient enterrés honorablement et à ce que les tombes portent toutes indications utiles, soient respectées et convenablement entretenues.

TITRE VI

Des bureaux de secours et de renseignements concernant les prisonniers de guerre.

ART. 77.

Dès le début des hostilités, chacune des Puissances belligérantes, ainsi que les Puissances neutres qui auront recueilli des belligérants, constitueront un bureau officiel de

AFDEELING II

De invrijheidstelling en de repatriëring op het einde der vijandelijkheden

ART. 75.

Wanneer de oorlogvoerenden een wapenstilstandovereenkomst aangaan, zullen zij er, in beginsel, bepalingen aangaande de repatriëring der krijgsgevangenen moeten in neerschrijven. Indien er in deze overeenkomst geene bepalingen dienaangaande konden ingelascht worden, zullen de oorlogvoerenden zich nochtans zoo spoedig mogelijk te dien einde met elkaar in betrekking moeten stellen. In ieder geval zal de repatriëring der gevangenen zoo spoedig mogelijk na het sluiten van den vrede geschieden.

De gevangenen tegen wie gerechtelijke vervolgingen zouden ingespannen zijn uit hoofde van een misdrijf of misdrijf van gemeen recht, zullen evenwel kunnen in gevangenschap gehouden worden tot aan het einde der procedure en, in voorkomend geval, tot na afloop der straf. Dit zal ook het geval zijn met degenen die uit hoofde van een gemeenrechtelijke misdrijf of misdrijf veroordeeld werden.

Bij gemeen overleg onder de oorlogvoerenden zullen er commissies kunnen ingesteld worden met het doel de op verschillende plaatsen verspreide gevangenen op te zoeken en voor hunne repatriëring te zorgen.

TITEL V

Het overlijden der krijgsgevangenen

ART. 76.

De testaments van krijgsgevangenen zullen ontvangen en opgemaakt worden in dezelfde voorwaarden als voor de militairen van het eigen leger.

Dezelfde regelen zullen eveneens gevolgd worden wat betreft de stukken aangaande de vaststelling der sterfgevallen.

De oorlogvoerenden zullen er zorg voor dragen dat de in gevangenschap overleden krijgsgevangenen op waardige wijze begraven worden en dat de graven alle nuttige aanwijzingen dragen en geëerbiedigd en behoorlijk onderhouden worden.

TITEL VI

De Hulp- en Inlichtingskantoren betreffende de krijgsgevangenen

ART. 77.

Zoodra de vijandelijkheden begonnen zijn, zal elk der oorlogvoerende Mogendheden, alsmede de onzijdige Mogendheden die oorlogvoerenden zullen opgenomen hebben,

renseignements sur les prisonniers de guerre se trouvant sur leur territoire.

Dans le plus bref délai possible, chacune des Puissances belligérantes informera son bureau de renseignements de toute capture de prisonniers effectuée par ses armées, en lui donnant tout renseignement d'identité dont elle dispose permettant d'aviser rapidement les familles intéressées, et en lui faisant connaître les adresses officielles auxquelles les familles pourront écrire aux prisonniers.

Le bureau de renseignements fera parvenir d'urgence toutes ces indications aux Puissances intéressées, par l'entremise, d'une part, des Puissances protectrices et, d'autre part, de l'agence centrale prévue à l'article 79.

Le bureau de renseignements, chargé de répondre à toutes les demandes qui concernent les prisonniers de guerre, recevra des divers services compétents toutes les indications relatives aux internements et aux mutations, aux mises en liberté sur parole, aux rapatriements, aux évactions, aux séjours dans les hôpitaux, aux décès ainsi que les autres renseignements nécessaires pour établir et tenir à jour une fiche individuelle pour chaque prisonnier de guerre.

Le bureau portera sur cette fiche, dans la mesure du possible et sous réserve des dispositions de l'article 5, le numéro matricule, les nom et prénoms, la date et le lieu de naissance, le grade et le corps de troupe de l'intéressé, le prénom du père et le nom de la mère, l'adresse de la personne à aviser en cas d'accident, les blessures, la date et le lieu de la capture, de l'internement, des blessures, de la mort, ainsi que tous les autres renseignements importants.

Des listes hebdomadaires contenant tous les nouveaux renseignements susceptibles de faciliter l'identification de chaque prisonnier seront transmises aux Puissances intéressées.

La fiche individuelle du prisonnier de guerre sera remise après la conclusion de la paix à la Puissance qu'il aura servi.

Le bureau de renseignements sera, en outre, tenu de recueillir tous les objets d'usage personnel, valeurs, correspondances, carnets de solde, signe d'identité, etc., qui auront été délaissés par les prisonniers de guerre rapatriés, libérés sur parole, évadés ou décédés, et de les transmettre aux pays intéressés.

ART. 78.

Les sociétés de secours pour les prisonniers de guerre, régulièrement constituées selon la loi de leur pays, et ayant pour objet d'être les intermédiaires de l'action charitable, recevront de la part des belligérants, pour elles et pour leurs agents dûment accrédités, toute facilité, dans les limites tracées par les nécessités militaires, pour accomplir efficacement leur tâche d'humanité. Les délégués de ces sociétés pourront être admis à distribuer des secours

een officieel kantoor inrichten voor inlichtingen betreffende de krijgsgevangenen die zich op hun grondgebied bevinden.

Elk der oorlogvoerende Mogendheden zal in den kortst mogelijken tijd aan haar inlichtingskantoor bericht zenden van elke gevangenneming van krijgsgevangenen door hare legers gedaan; zij zal tevens aan dit kantoor alle inlichtingen betreffende de identiteit zenden waarover zij beschikt en welke het mogelijk maken de betrokken families spoedig te verwittigen, en verder aan hetzelfde kantoor de officieele adressen doen kennen aan dewelke de families zullen kunnen schrijven aan de krijgsgevangenen.

Het inlichtingskantoor zal al deze aanwijzingen ten spoedigste doen toekomen aan de betrokken Mogendheden, door tusschenkomst, eensdeels, der Beschermende Mogendheden en, anderdeels, van het centrale agentschap voorzien in artikel 79.

Het inlichtingskantoor, belast met het beantwoorden van al de vragen die betrekking hebben op de krijgsgevangenen, zal van de verschillende bevoegde diensten al de aanwijzingen ontvangen betreffende de interneeringen en de overplaatsingen, de invrijheidstellingen op eerevoord, de repatrieringen, de ontvluchtingen, de verblijven in de hospitalen, de sterfgevallen, alsmede de andere inlichtingen welke noodig zijn om een persoonlijke kaart voor elken krijgsgevangene op te maken en bij te houden.

Het kantoor zal, in de mate van het mogelijke en onder voorbehoud der beschikkingen van artikel 5, op die kaart vermelden: het stamboeknummer, de naam en voornamen, den datum en de plaats van geboorte, den graad en het troepenkorps van den betrokkene, den voornaam van den vader en den naam der moeder, het adres van den persoon die moet verwittigd worden wanneer een ongeval zich voordoet, de kwetsuren, den datum en de plaats van de gevangenneming, de interneering, de kwetsuren en het overlijden, alsmede alle andere belangrijke inlichtingen.

Wekelijksche lijsten al de nieuwe inlichtingen bevattend die van aard zijn om de identificatie van elken krijgsgevangene te vergemakkelijken zullen aan de betrokken Mogendheden worden toegezonden.

De persoonlijke kaart van den krijgsgevangene zal na het sluiten van den vrede overhandigd worden aan de Mogendheid die hij zal gediend hebben.

Het inlichtingskantoor zal bovendien gehouden zijn al de gebruiksvoorwerpen, waarden, brieven, soldijboekjes, identiteitsteekens, enz., die achtergelaten werden door de gerepatrieerde, op eerewoord vrijgelaten, ontvluchte of overleden krijgsgevangenen te verzamelen en ze aan de betrokken landen te overhandigen.

ART. 78.

De vereenigingen voor hulp aan krijgsgevangenen, regelmatig opgericht volgens de wet van hun land en die voor doel hebben als tusschenpersoon op te treden voor de liefdadige werking, zullen van wege de oorlogvoerenden, voor hen zelf en voor hunne behoorlijk geaccrediteerde agenten, elke facilité krijgen, binnen de grenzen aangewezen door de militaire noodzakelijkheden, om hunne menschlievende taak op afdoende wijze te vervullen. Aan de afgevaardig-

dans les camps, ainsi qu'aux lieux d'étape des prisonniers rapatriés, moyennant une permission personnelle délivrée par l'autorité militaire et en prenant l'engagement, par écrit, de se soumettre à toutes les mesures d'ordre et de police que celle-ci prescrirait.

ART. 79.

Une agence centrale de renseignements sur les prisonniers de guerre sera créée en pays neutre. Le Comité international de la Croix-Rouge proposera aux Puissances intéressées, s'il le juge nécessaire; l'organisation d'une telle agence.

Cette agence sera chargée de concentrer tous les renseignements, intéressant les prisonniers, qu'elle pourra obtenir par les voies officielles ou privées; elle les transmettra le plus rapidement possible au pays d'origine des prisonniers ou à la Puissance qu'ils auront servie.

Ces dispositions ne devront pas être interprétées comme restreignant l'activité humanitaire du Comité international de la Croix-Rouge.

ART. 80.

Les bureaux de renseignements jouiront de la franchise de port en matière postale, ainsi que de toutes exemptions prévues à l'article 38.

TITRE VII

De l'application de la Convention à certaines catégories de civils.

ART. 81.

Les individus qui suivent les forces armées sans en faire directement partie, tels que les correspondants, les reporters de journaux, les vivandiers, les fournisseurs, qui tomberont au pouvoir de l'ennemi et que celui-ci jugera utile de détenir, auront droit au traitement des prisonniers de guerre, à condition qu'ils soient munis d'une légitimation de l'autorité militaire des forces armées qu'ils accompagnaient.

TITRE VIII

De l'exécution de la Convention.

SECTION I

Dispositions générales

ART. 82.

Les dispositions de la présente Convention devront être respectées par les Hautes Parties Contractantes en toutes circonstances.

den dezer vereenigingen zal kunnen toegelaten worden in de kampen, alsmede in de etappeplaatsen der gerepatrieerde krijgsgevangenen, ondersteuning uit te deelen, mits een persoonlijke toelating afgeleverd door de militaire overheid en mits schriftelijk de verbintenis aan te gaan zich te onderwerpen aan alle orde- en politie maatregelen die deze laatste zou voorschrijven.

ART. 79.

Een centraal agentschap voor inlichtingen omtrent de krijgsgevangenen zal in een neutraal land worden opgericht. Het Internationaal Comité van het Roode Kruis zal, indien het zulks noodig acht, aan de betrokken Mogendheden de inrichting van een dergelijk agentschap voorstellen.

Dit agentschap zal gelast zijn alle inlichtingen betreffende de krijgsgevangenen, die het langs officiële of particuliere wegen zal kunnen verkrijgen, te verzamelen; het zal deze inlichtingen zoo vlug mogelijk doorzenden aan het land van oorsprong der krijgsgevangenen of aan de Mogendheid die zij zullen gediend hebben.

Deze beschikkingen moeten niet uitgelegd worden alsof zij de menschlievende werking van het Internationaal Comité van het Roode Kruis beperken.

ART. 80.

De inlichtingskantoren zullen in postzaken portvrijdom, alsmede al de andere vrijstellingen voorzien in artikel 38, genieten.

TITEL VII

Toepassing der overeenkomst op zekere categorieën burgers

ART. 81.

De personen, die de legermachten volgen zonder er rechtstreeks deel van uit te maken, zooals de correspondenten, dagbladreporters, marketenters, leveranciers, die in de macht van den vijand zullen vallen en die deze het nuttig zal achten gevangen te houden, zullen recht hebben op de behandeling der krijgsgevangenen, op voorwaarde dat zij voorzien zijn van een legitimatiestuk afgeleverd door de militaire overheid der legermachten die zij vergezelden.

TITEL VIII

Uitvoering der overeenkomst

AFDEELING I

Algemeene beschikkingen

ART. 82.

De beschikkingen dezer Overeenkomst zullen door de Hooge Contracteerende Partijen in alle omstandigheden geëerbiedigd moeten worden.

Au cas où, en temps de guerre, un des belligérants ne serait pas partie à la Convention, ses dispositions demeureront néanmoins obligatoires entre les belligérants qui y participent.

ART. 83.

Les Hautes Parties Contractantes se réservent le droit de conclure des conventions spéciales sur toutes questions relatives aux prisonniers de guerre qu'il leur paraîtrait opportun de régler particulièrement.

Les prisonniers de guerre resteront au bénéfice de ces accords jusqu'à l'achèvement du rapatriement, sauf stipulations expresses contraires contenues dans les susdits accords ou dans des accords ultérieurs, ou également sauf mesures plus favorables prises par l'une ou l'autre des Puissances belligérantes à l'égard des prisonniers qu'elles retiennent.

En vue d'assurer l'application, de part et d'autre, des stipulations de la présente Convention, et de faciliter la conclusion des conventions spéciales prévues ci-dessus, les belligérants pourront autoriser, dès le début des hostilités, des réunions de représentants des autorités respectives chargées de l'administration des prisonniers de guerre.

ART. 84.

Le texte de la présente Convention et des conventions spéciales prévues à l'article précédent sera affiché, autant que possible dans la langue maternelle des prisonniers de guerre, à des emplacements où il pourra être consulté par tous les prisonniers.

Le texte de ces conventions sera communiqué, sur leur demande, aux prisonniers qui se trouveraient dans l'impossibilité de prendre connaissance du texte affiché.

ART. 85.

Les Hautes Parties Contractantes se communiqueront par l'intermédiaire du Conseil fédéral suisse les traductions officielles de la présente Convention, ainsi que les lois et règlements qu'elles pourront être amenées à adopter pour assurer l'application de la présente Convention.

SECTION II.

De l'organisation du contrôle

ART. 86.

Les Hautes Parties Contractantes reconnaissent que l'application régulière de la présente Convention trouvera une garantie dans la possibilité de collaboration des Puissances protectrices chargées de sauvegarder les intérêts des belligérants; à cet égard, les Puissances protectrices pourront, en dehors de leur personnel diplomatique, dési-

Ingeval in tijd van oorlog een der oorlogvoerenden geene partij bij de Overeenkomst zou zijn, zullen hare beschikkingen nochtans verplichtend blijven tusschen de oorlogvoerenden die er partij bij zijn.

ART. 83.

De Hooge Contracteerende Partijen behouden zich het recht voor bijzondere overeenkomsten te sluiten over alle kwesties betreffende de krijgsgevangenen, die zij het gewenscht zullen achten afzonderlijk te regelen.

De krijgsgevangenen zullen het voordeel dezer akkoorden blijven genieten tot aan het einde hunner repatriëring, onder voorbehoud der tegenovergestelde uitdrukkelijke bepalingen in bovenvermelde akkoorden of in latere akkoorden verval, of eveneens onder voorbehoud van meer gunstige maatregelen genomen door de eene of de andere der oorlogvoerende Mogendheden ten opzichte van de krijgsgevangenen die zij detineeren.

Ten einde de wederzijdsche toepassing van de beschikkingen dezer Overeenkomst te verzekeren en het sluiten der hierboven voorziene bijzondere overeenkomsten te vergemakkelijken, zullen de oorlogvoerenden, onmiddellijk na het begin der vijandelijkheden, bijeenkomsten kunnen toelaten van vertegenwoordigers der respectieve overheden belast met het beheer der krijgsgevangenen.

ART. 84.

De tekst van deze Overeenkomst en van de bijzondere overeenkomsten in voorgaand artikel voorzien zal worden aangeplakt, zooveel mogelijk in de moedertaal der krijgsgevangenen, op plaatsen waar hij door alle krijgsgevangenen kan geraadpleegd worden.

De tekst dezer overeenkomsten zal aan de krijgsgevangenen, die zich in de onmogelijkheid zouden bevinden kennis te nemen van den aangeplakten tekst, op hun verzoek worden medegedeeld.

ART. 85.

De Hooge Contracteerende Partijen zullen elkander door bemiddeling van den Zwitserschen Bondsraad de officieele vertalingen van deze Overeenkomst mededeelen, alsmede de wetten en reglementen welke zij zouden kunnen aannemen om de toepassing dezer Overeenkomst te verzekeren.

AFDEELING II

Inrichting van het toezicht

ART. 86.

De Hooge Contracteerende Partijen erkennen dat de regelmatige toepassing van deze Overeenkomst een waarborg zal vinden in de mogelijkheid van samenwerking der beschermende Mogendheden belast met het vrijwaren der belangen van de oorlogvoerenden; in dit opzicht zullen de beschermende Mogendheden, buiten hun diplomatiek per-

guier des délégués parmi leurs propres ressortissants ou parmi les ressortissants d'autres Puissances neutres. Ces délégués devront être soumis à l'agrément du belligérant auprès duquel ils exerceront leur mission.

Les représentants de la Puissance protectrice ou ses délégués agréés seront autorisés à se rendre dans toutes les localités, sans aucune exception, où sont internés des prisonniers de guerre. Ils auront accès dans tous les locaux occupés par des prisonniers et pourront s'entretenir avec ceux-ci, en règle générale sans témoin, personnellement ou par l'intermédiaire d'interprètes.

Les belligérants faciliteront dans la plus large mesure possible la tâche des représentants ou des délégués agréés de la Puissance protectrice. Les autorités militaires seront informées de leur visite.

Les belligérants pourront s'entendre pour admettre que des personnes de la propre nationalité des prisonniers soient admises à participer aux voyages d'inspection.

ART. 87.

En cas de désaccord entre les belligérants sur l'application des dispositions de la présente Convention, les Puissances protectrices devront, dans la mesure du possible, prêter leurs bons offices aux fins de règlement du différend.

A cet effet, chacune des Puissances protectrices pourra, notamment, proposer aux belligérants intéressés une réunion de représentants de ceux-ci, éventuellement sur un territoire neutre convenablement choisi. Les belligérants seront tenus de donner suite aux propositions qui leur seront faites dans ce sens. La Puissance protectrice pourra, le cas échéant, soumettre à l'agrément des Puissances en cause une personnalité appartenant à une Puissance neutre ou une personnalité déléguée par le Comité international de la Croix-Rouge, qui sera appelée à participer à cette réunion.

ART. 88.

Les dispositions qui précèdent ne font pas obstacle à l'activité humanitaire que le Comité international de la Croix-Rouge pourra déployer pour la protection des prisonniers de guerre, moyennant l'agrément des belligérants intéressés.

SECTION III.

Dispositions finales

ART. 89.

Dans les rapports entre Puissances liées par la Convention de La Haye concernant les lois et coutumes de la

sonneel, afgevaardigden kunnen aanwijzen onder hun eigen onderhoorigen of onder de onderhoorigen van andere onzijdige Mogendheden. De benoeming dezer afgevaardigden zal moeten onderworpen worden aan de goedkeuring van den oorlogvoerende bij wien zij hunne zending zullen uitoefenen.

De vertegenwoordigers der Beschermende Mogendheid of hare erkende afgevaardigden zullen gemachtigd zijn zich te begeven naar alle plaatsen, zonder eenige uitzondering, waar krijgsgevangenen geïnterneerd zijn. Zij zullen toegang hebben tot alle door krijgsgevangenen bezette lokalen en zullen met deze laatsten, over 't algemeen zonder getuigen, persoonlijk of door tussenkomst van tolken, mogen spreken.

De oorlogvoerenden zullen in de ruimst mogelijke mate de taak der vertegenwoordigers of der erkende afgevaardigden van de Beschermende Mogendheid vergemakkelijken. De militaire overheden zullen van hun bezoek verwittigd worden.

De oorlogvoerenden zullen zich onderling kunnen verstaan om aan te nemen dat aan personen der eigen nationaliteit van de krijgsgevangenen wordt toegelaten aan de inspectie-reizen deel te nemen.

ART. 87.

Ingeval de oorlogvoerenden het niet eens zijn over de toepassing van de beschikkingen dezer Overeenkomst, dan zullen de Beschermende Mogendheden in de mate van het mogelijke hunne medewerking moeten verleen met het oog op de regeling van het geschil.

Te dien einde zal elk der Beschermende Mogendheden onder meer aan de betrokken oorlogvoerenden kunnen voorstellen dat een vergadering van vertegenwoordigers dezer laatsten, eventueel op een behoorlijk gekozen neutraal grondgebied zou belegd worden. De oorlogvoerenden zullen gehouden zijn gevolg te geven aan de voorstellen die hun in dezen zin gedaan zullen worden. De Beschermende Mogendheid zal in voorkomend geval aan de goedkeuring der betrokken Mogendheden een personaliteit kunnen voorstellen behoorend tot een onzijdige Mogendheid of een personaliteit afgevaardigd door het Internationale Comité van het Rode Kruis, die als opdracht zal hebben aan deze vergadering deel te nemen.

ART. 88.

De bovenstaande beschikkingen doen geen afbreuk aan de menschlievende werking die het Internationaal Comité van het Rode Kruis zal kunnen ondernemen voor de bescherming der krijgsgevangenen, mits goedkeuring der betrokken oorlogvoerenden.

AFDEELING III

Slotbepalingen

ART. 89.

In de betrekkingen tusschen de Mogendheden gebonden door de Overeenkomst van 's Gravenhage betreffende de

guerre sur terre, qu'il s'agisse de celle du 29 juillet 1899 ou de celle du 18 octobre 1907, et qui participent à la présente Convention, celle-ci complètera le chapitre II du Règlement annexé aux susdites Conventions de La Haye.

ART. 90.

La présente Convention, qui portera la date de ce jour, pourra, jusqu'au premier février 1930, être signée au nom de tous les pays représentés à la Conférence qui s'est ouverte à Genève le 1er juillet 1929.

ART. 91.

La présente Convention sera ratifiée aussitôt que possible.

Les ratifications seront déposées à Berne.

Il sera dressé du dépôt de chaque instrument de ratification un procès-verbal dont une copie, certifiée conforme, sera remise par le Conseil fédéral suisse aux Gouvernements de tous les pays au nom de qui la Convention aura été signée ou l'adhésion notifiée.

ART. 92.

La présente Convention entrera en vigueur six mois après que deux instruments de ratification au moins auront été déposés.

Ultérieurement, elle entrera en vigueur pour chaque Haute Partie Contractante six mois après le dépôt de son instrument de ratification.

ART. 93.

A partir de la date de sa mise en vigueur, la présente Convention sera ouverte aux adhésions données au nom de tout pays au nom duquel cette Convention n'aura pas été signée.

ART. 94.

Les adhésions seront notifiées par écrit au Conseil fédéral suisse et produiront leurs effets six mois après la date à laquelle elles lui seront parvenues.

Le Conseil fédéral suisse communiquera les adhésions aux Gouvernements de tous les pays au nom de qui la Convention aura été signée ou l'adhésion notifiée.

ART. 95.

L'état de guerre donnera effet immédiat aux ratifications déposées et aux adhésions notifiées par les Puissances belligérantes avant ou après le début des hostilités. La communication des ratifications ou adhésions reçues des Puissances en état de guerre sera faite par le Conseil fédéral suisse par la voie la plus rapide.

wetten en gebruiken van den oorlog te land, of het gaat om die van 29 Juli 1899 of om die van 18 October 1907, en die partijen zijn bij de onderhavige Overeenkomst, zal deze laatste hoofdstuk II aanvullen van het Reglement gevoegd bij bovengenoemde Overeenkomsten van 's Gravenhage.

ART. 90.

Deze Overeenkomst, die den datum van heden zal dragen, zal tot op één Februari 1930 onderteeekend kunnen worden in naam van al de landen vertegenwoordigd ter Conferentie die te Genève geopend werd op 1 Juli 1929.

ART. 91.

Deze Overeenkomst zal zoodra mogelijk bekrachtigd worden.

De bekrachtigingen zullen nedergelegd worden te Bern.

Van de nederlegging van elke akte van bekrachtiging zal er een proces-verbaal worden opgemaakt waarvan een eensluidend verklaard afschrift door den Zwitserschen Bondsraad zal overhandigd worden aan de Regeeringen van alle landen in wier naam de Overeenkomst geteeekend werd of de toetreding genotificeerd.

ART. 92.

Deze Overeenkomst zal in werking treden zes maanden nadat ten minste twee akten van bekrachtiging nedergelegd zullen zijn.

Daarna zal zij voor elke Hooge Contracteerende Partij in werking treden zes maanden na de nederlegging harer akte van bekrachtiging.

ART. 93.

Te rekenen van den datum harer inwerkingstelling, zal deze Overeenkomst openstaan voor de toetredingen gegeven in naam van elk land in welks naam deze Overeenkomst niet geteeekend werd.

ART. 94.

De toetredingen zullen schriftelijk genotificeerd worden aan den Zwitserschen Bondsraad en hunne uitwerking hebben zes maanden na den datum waarop deze laatste ze zal ontvangen hebben.

De Zwitsersche Bondsraad zal kennis geven van de toetredingen aan de Regeeringen van al de landen in wier naam de Overeenkomst geteeekend of de toetreding genotificeerd zal zijn.

ART. 95.

De staat van oorlog zal onmiddellijk uitwerking geven aan de bekrachtigingen nedergelegd en aan de toetredingen genotificeerd door de oorlogvoerende Mogendheden voor of na het begin der vijandelijkheden. De kennisgeving van de bekrachtigingen of toetredingen ontvangen van de Mogendheden in staat van oorlog zal door den Zwitserschen Bondsraad langs den vlugsten weg uitgevoerd worden.

ART. 96.

Chacune des Hautes Parties Contractantes aura la faculté de dénoncer la présente Convention. La dénonciation ne produira ses effets qu'un an après que la notification en aura été faite par écrit au Conseil fédéral suisse. Celui-ci communiquera cette notification aux Gouvernements de toutes les Hautes Parties Contractantes.

La dénonciation ne vaudra qu'à l'égard de la Haute Partie Contractante qui l'aura notifiée.

En outre, cette dénonciation ne produira pas ses effets au cours d'une guerre dans laquelle serait impliquée la Puissance dénonçante. En ce cas, la présente Convention continuera à produire ses effets, au delà du délai d'un an, jusqu'à la conclusion de la paix et, en tout cas, jusqu'à ce que les opérations du rapatriement soient terminées.

ART. 97.

Une copie certifiée conforme de la présente Convention sera déposée aux archives de la Société des Nations par les soins du Conseil fédéral suisse. De même, les ratifications, adhésions et dénonciations qui seront notifiées au Conseil fédéral suisse seront communiquées par lui à la Société des Nations.

EN FOI DE QUOI les Plénipotentiaires susnommés ont signé la présente Convention.

FAIT à Genève, le vingt-sept juillet mil neuf cent vingt-neuf, en un seul exemplaire, qui restera déposé dans les archives de la Confédération Suisse et dont des copies, certifiées conformes, seront remises aux Gouvernements de tous les pays invités à la Conférence.

Pour l'Allemagne :

(s.) EDMUND RHOMBERG,

Pour les Etats-Unis d'Amérique :

(s.) ELIOT WADSWORTH,
HUGH R. WILSON,

Pour l'Autriche :

(s.) LEITMAIER,

Pour la Belgique :

(s.) Dr DEMOLDER,
J. DE RUELLE,

Pour la Bolivie :

(s.) A. CORTADELLAS,

ART. 96.

Elk der Hooge Contracteerende Partijen zal het recht hebben deze Overeenkomst op te zeggen. De opzegging zal slechts hare uitwerking hebben één jaar nadat de notificatie daarvan schriftelijk gericht werd tot den Zwitserschen Bondsraad. Deze laatste zal kennis geven van deze notificatie aan de Regeeringen van al de Hooge Contracteerende Partijen.

De opzegging zal slechts gelden ten opzichte van de Hooge Contracteerende Partij die ze zal genotificeerd hebben.

Bovendien zal deze opzegging hare uitwerking niet hebben tijdens een oorlog waarin de opzeggende Mogendheid zou betrokken zijn. In dat geval zal deze Overeenkomst voortgaan hare uitwerking te hebben na den termijn van een jaar, tot aan het sluiten van den vrede en, in alle geval, tot dat de repatrieringsverrichtingen geëindigd zijn.

ART. 97.

Een gelijkluidend verklaard afschrift van deze Overeenkomst zal nedergelegd worden in het archief van den Volkenbond door de zorgen van den Zwitserschen Bondsraad. Evenzoo zullen de bekrachtigingen, toetredingen en opzeggingen die aan den Zwitserschen Bondsraad genotificeerd zullen worden, door dezen aan den Volkenbond worden medegedeeld.

Ter Oorkonde waarvan de bovengenoemde Gevolmachtigden deze Overeenkomst hebben onderteeekend.

Gedaan te Genève, den zeven en twintigsten Juli negentien honderd negen en twintig, in een enkel exemplaar, dat nedergelegd zal blijven in het archief van den Zwitserschen Bondsraad en waarvan gelijkvormig verklaarde afschriften overhandigd zullen worden aan de Regeeringen van al de ter Conferentie uitgenoodigde landen.

Voor Deutschland :

(get.) EDMUND RHOMBERG,

Voor de Vereenigde Staten van Amerika :

(get.) ELIOT WADSWORTH,
HUGH R. WILSON,

Voor Oostenrijk :

(get.) LEITMAIER,

Voor België :

(get.) Dr DEMOLDER,
J. DE RUELLE,

Voor Bolivia :

(get.) A. CORTADELLAS,

Pour le Brésil :

(s.) Raul DO RIO-BRANCO,

Pour la Grande-Bretagne et l'Irlande du Nord, ainsi que toute partie de l'Empire Britannique non membre séparé de la Société des Nations :

(s.) Horace RUMBOLD,

Pour le Canada :

(s.) W. A. RIDDELL,

Pour l'Australie :

(s.) Claud RUSSEL,

Pour la Nouvelle-Zélande :

(s.) Claud RUSSEL,

Pour l'Afrique du Sud :

(s.) Eric H. LOUW,

Pour l'Etat Libre d'Irlande :

(s.) Sean LESTER,

Pour l'Inde :

(s.) Claud RUSSEL,

Pour la Bulgarie :

(s.) D. MIKOFF,
Stephan N. LAFTCHIEFF,

Pour le Chili :

(s.) Gmo NOVOA,
D. PULGAR,

Pour la Chine :

(s.) C. Y. HSIAO,

Pour la Colombie :

(s.) Francisco José URRUTIA,

Pour Cuba :

(s.) Carlos de ARMENTEROS,
Carlos BLANCO,

Pour le Danemark :

(s.) Harald SCAVENIUS,
Gustav RASMUSSEN,

Voor Brazilië :

(get.) Raul DO RIO-BRANCO,

Voor Groot-Brittannië en Noord-Ierland, alsmede elk deel van het Britsche Rijk dat geen afzonderlijk lid van den Volkenbond is :

(get.) Horace RUMBOLD,

Voor Canada :

(get.) W. A. RIDDELL,

Voor Australië :

(get.) Claud RUSSEL,

Voor Nieuw-Zeeland :

(get.) Claud RUSSEL,

Voor Zuid-Afrika :

(get.) Eric H. LOUW,

Voor den Ierschen Vrijstaat :

(get.) Sean LESTER,

Voor Indië :

(get.) Claud RUSSEL,

Voor Bulgarije :

(get.) D. MIKOFF,
Stephan N. LAFTCHIEFF,

Voor Chili :

(get.) Gmo NOVOA,
D. PULGAR,

Voor China :

(get.) C. Y. HSIAO,

Voor Columbia :

(get.) Francisco José URRUTIA,

Voor Cuba :

(get.) Carlos de ARMENTEROS,
Carlos BLANCO,

Voor Denemarken :

(get.) Harald SCAVENIUS,
Gustav RASMUSSEN,

Pour la République Dominicaine :

(s.) Ch. ACKERMANN,

Pour l'Égypte :

(s.) Mohammed Abdel Moneim RIAD,
H. W. M. SIMAIKA,

Pour l'Espagne :*Ad Referendum*

(s.) Mauricio LOPEZ ROBERTS Y TERRY,
Marqués de la Torrehermosa,

Pour l'Estonie :

(s.) Dr LEESMENT,

Pour la Finlande :

(s.) A. E. MARTOLA,

Pour la France :

(s.) H. de MARCILLY,
J. du SAULT,

Pour la Grèce :

(s.) R. RAPHAËL,
S. VENIZELOS,

Pour la Hongrie :

(s.) Paul de HEVESY,

Pour l'Italie :

(s.) Giovanni CIRAOLO,

Pour le Japon :

(s.) Isaburo YOSHIDA,
S. SHIMOMURA,
S. MIURA,

Pour la Lettonie :

(s.) Charles DUZMANS,
Dr Oskar VOIT,

Pour le Luxembourg :

(s.) Ch. G. VERMAIRE,

Pour le Mexique :

(get.) Fr. Castillo NAJERA,

Voor de Dominicaansche Republiek :

(get.) Ch. ACKERMANN,

Voor Egypte :

(get.) Mohammed Abdel Moneim RIAD,
H. W. M. SIMAIKA,

Voor Spanje :*Ad Referendum*

(get.) Mauricio LOPEZ ROBERTS Y TERRY,
Marqués de la Torrehermosa;

Voor Estland :

(get.) Dr LEESMENT,

Voor Finland :

(get.) A. E. MÄRTOLA,

Voor Frankrijk :

(get.) H. de MARCILLY,
J. du SAULT,

Voor Griekenland :

(get.) R. RAPHAËL,
S. VENIZELOS,

Voor Hongarije :

(get.) Paul de HEVESY,

Voor Italië :

(get.) Giovanni CIRAOLO,

Voor Japan :

(get.) Isaburo YOSHIDA,
S. SHIMOMURA,
S. MIURA,

Voor Letland :

(get.) Charles DUZMANS,
Dr Oskar VOIT,

Voor Luxemburg :

(get.) Ch. G. VERMAIRE,

Voor Mexico :

(s.) Fr. Castillo NAJERA,

Pour le Nicaragua :

(s.) A. SOTTILE,

Pour la Norvège :(s.) J. IRGENS,
Jens MEINICH,**Pour les Pays-Bas :**(s.) W. DOUDE VAN TROOSTWIJK,
Dr DIEHL,
J. HARBERTS,**Pour la Perse :**

(s.) ANOUCHIREVAN SEPAHBODI,

Pour la Pologne :(s.) Józef G. PRACKI,
W. Jerzy BABECKI,**Pour le Portugal :**(s.) VASCO DE QUEVEDO,
F. de CALHEIROS E MENEZES,**Pour la Roumanie :**(s.) M. B. BOERESCO,
Colonel E. VERTEJANO,**Pour le Royaume des Serbes, Croates et Slovènes :**

(s.) I. CHOUMENKOVITCH,

Pour le Siam :

(s.) VARNVAIDYA,

Pour la Suède :

(s.) K. I. WESTMAN,

Pour la Suisse :(s.) Paul DINICHERT,
HAUSER,
ZUBLIN,
de la HARPE,
SCHINDLER,**Pour la Tchécoslovaquie :**

(s.) ZD. FIERLINGER,

Voor Nicaragua :

(get.) A. SOTTILE,

Voor Noorwegen :(get.) J. IRGENS,
Jens MEINICH,**Voor Nederland :**(get.) W. DOUDE VAN TROOSTWIJK,
Dr DIEHL,
J. HARBERTS,**Voor Perzië :**

(get.) ANOUCHIREVAN SEPAHBODI,

Voor Polen :(get.) Józef G. PRACKI,
W. Jerzy BABECKI,**Voor Portugal :**(get.) VASCO DE QUEVEDO,
F. de CALHEIROS E MENEZES,**Voor Roemenië :**(get.) M. B. BOERESCO,
Colonel E. VERTEJANO,**Voor het Koninkrijk der Serviërs, Kroaten en Slovenen**

(get.) I. CHOUMENKOVITCH,

Voor Siam :

(get.) VARNVAIDYA,

Voor Zweden :

(get.) K. I. WESTMAN,

Voor Zwitserland :(get.) Paul DINICHERT,
HAUSER,
ZUBLIN,
de la HARPE,
SCHINDLER,**Voor Tsjechoslowakije :**

(get.) ZD. FIERLINGER,

Pour la Turquie :

(s.) HASSAN,
Dr ABDULKADIR,
M. NUSRET,
Dr AKIL MOUKHTAR,

Pour l'Uruguay :

(s.) Alfredo de CASTRO,

Pour le Vénézuéla :

(s.) C. PARRA-PÉREZ,
I. M. HURTADO-MACHADO,

ANNEXE A LA CONVENTION

**relative au traitement des prisonniers de guerre
du 27 juillet 1929.**

ACCORD-TYPE

*concernant le rapatriement direct et l'hospitalisation en
pays neutre des prisonniers de guerre pour raisons de
santé.*

**I. — Principes directeurs pour le rapatriement direct
et l'hospitalisation en pays neutre****A. — Rapatriement direct**

Seront rapatriés directement :

1° Les malades et blessés dont, d'après les prévisions médicales, la curabilité en une année n'est pas présumable, leur état exigeant un traitement, et leur aptitude intellectuelle ou corporelle paraissant avoir subi une diminution considérable;

2° Les malades et blessés incurables dont l'aptitude intellectuelle ou corporelle paraît avoir subi une diminution considérable;

3° Les malades et blessés guéris dont l'aptitude intellectuelle ou corporelle paraît avoir subi une diminution considérable.

B. — Hospitalisation en pays neutre

Seront hospitalisés :

1° Les malades et blessés dont la guérison est présumable dans le délai d'un an, cette guérison apparaissant comme plus sûre et plus rapide si les malades et blessés

Voor Turkije :

(get.) HASSAN,
Dr ABDULKADIR,
M. NUSRET,
Dr AKIL MOUKHTAR,

Voor Uruguay :

(get.) Alfredo de CASTRO,

Voor Venezuela :

(get.) C. PARRA-PÉREZ,
I. M. HURTADO-MACHADO.

BIJLAGE BIJ DE OVEREENKOMST

**betreffende de behandeling der krijgsgevangenen
van 27 Juli 1929**

MODEL-AKKOORD

*betreffende de rechtstreeksche repatriëring en de hospitalisatie in een neutraal land der krijgsgevangenen
wegens gezondheidsredenen.*

**I. — Leidende beginselen voor de rechtstreeksche
repatriëring en de hospitalisatie in een neutraal land****A. — Rechtstreeksche repatriëring**

Zullen rechtstreeks gerepatriëerd worden :

1° De zieken en de gewonden van wie niet te vermoeden is, volgens de medische vooruitzichten, dat zij binnen een jaar genezen zullen zijn, daar hun toestand een behandeling vereischt, en hun verstandelijk of lichamelijk vermogen een aanmerkelijke vermindering schijnt te hebben ondergaan;

2° De ongeneesbare zieken en gewonden wier verstandelijk of lichamelijk vermogen een aanmerkelijke vermindering schijnt te hebben ondergaan;

3° De herstelde zieken en gewonden wier verstandelijk of lichamelijk vermogen een aanmerkelijke vermindering schijnt te hebben ondergaan.

B. — Hospitalisatie in een neutraal land

Zullen worden gehospitaliseerd :

1° De zieken en gewonden van wie te vermoeden is dat zij binnen een jaar genezen zullen zijn, terwijl deze genezing, indien de zieken en gewonden in het genot worden

sont mis au bénéfice des ressources qu'offre le pays neutre que si leur captivité proprement dite est prolongée;

2° Les prisonniers de guerre dont la santé intellectuelle ou physique paraît, d'après les prévisions médicales, menacée sérieusement par le maintien en captivité, tandis que l'hospitalisation en pays neutre pourrait probablement les soustraire à ce risque.

C. — Rapatriement des hospitalisés en pays neutre

Seront rapatriés les prisonniers de guerre hospitalisés en pays neutre qui appartiennent aux catégories suivantes :

1° Ceux dont l'état de santé se présente comme étant ou devenant tel qu'ils rentrent dans les catégories des rapatriables pour raisons de santé;

2° Les guéris dont l'aptitude intellectuelle ou physique paraît avoir subi une diminution considérable.

II. — Principes spéciaux pour le rapatriement direct ou l'hospitalisation en pays neutres

A. — Rapatriement

Seront rapatriés :

1° Tous les prisonniers de guerre atteints, à la suite de lésions organiques, des altérations suivantes, effectives ou fonctionnelles : perte de membre, paralysie, altérations articulaires ou autres, pour autant que le défaut est d'au moins un pied ou une main, ou qu'il équivaut à la perte d'un pied ou d'une main;

2° Tous les prisonniers de guerre blessés ou lésés dont l'état est tel qu'il fait d'eux des infirmes dont on ne peut pas, médicalement, prévoir la guérison dans le délai d'un an;

3° Tous les malades dont l'état est tel qu'il fait d'eux des infirmes dont on ne peut pas, médicalement, prévoir la guérison dans le délai d'un an;

à cette catégorie appartiennent en particulier :

a) Les tuberculoses progressives d'organes quelconques qui, d'après les prévisions médicales, ne peuvent plus être guéries ou au moins considérablement améliorées par une cure en pays neutre;

b) Les affections non tuberculeuses des organes respiratoires présumées incurables (ainsi, avant tout, l'emphyseme pulmonaire fortement développé avec ou sans bronchite, les dilatations bronchiques, l'asthme grave, les intoxications par les gaz, etc.);

c) Les affections chroniques graves des organes de la circulation (par exemple : les affections valvulaires avec tendances aux troubles de compensation, les affections relativement graves du myocarde, du péricarde et des vaisseaux, en particulier les anévrysmes inopérables; des gros vaisseaux, etc.);

gesteld der hulpmiddelen welke het neutrale land biedt, met meer zekerheid en spoed schijnt verkregen te kunnen worden dan indien hunne eigenlijk gezegde gevangenschap verlengd wordt;

2° De krijgsgevangenen wier verstandelijk of lichamelijk vermogen, volgens de medische vooruitzichten, ernstig bedreigd schijnt te zijn door het behoud in gevangenschap, terwijl de hospitalisatie in een onzijdig land hen zeer waarschijnlijk aan dat gevaar zou onttrekken.

C. — Repatriëring der in een neutraal land gehospitaliseerden

Zullen worden gerepatriëerd de in een neutraal land gehospitaliseerde krijgsgevangenen die tot de volgende categorieën behooren :

1° Degenen wier gezondheidstoestand zich voordoet als zoodanig zijnde of wordend dat zij vallen in de categorieën dergenen die om gezondheidsredenen repatriëerbaar zijn;

2° De herstelden wier verstandelijk of lichamelijk vermogen een aanmerkelijke vermindering schijnt te hebben ondergaan.

II. — Bijzondere beginselen voor de rechtstreeksche repatriëring of de hospitalisatie in een neutraal land

A. — Repatriëring

Zullen worden gerepatriëerd :

1° Al de krijgsgevangenen die, ten gevolge van organische letsels, getroffen zijn door de volgende werkelijke of functioneele wijzigingen van hun gestel : verlies van een lidmaat, verlamming, gewrichtswijzigingen of andere, voor zoover het defect ten minste een voet of een hand betreft, of dat het gelijk staat met het verlies van een voet of een hand;

2° Al de gekwetste of een letsel vertoonende krijgsgevangenen wier toestand zoodanig is dat hij van hen gebrekkigen maakt van wie men geneeskundig niet kan voorzien dat zij binnen een jaar hersteld zullen zijn;

3° Al de zieken wier toestand zoodanig is dat hij van hen gebrekkigen maakt van wie men geneeskundig niet kan voorzien dat zij binnen een jaar hersteld zullen zijn;

Tot deze categorie behooren in het bijzonder :

a) De toenemende teringen van gelijk welke organen die, volgens de medische vooruitzichten, niet meer genezen kunnen worden of ten minste aanmerkelijk verbeterd door een kuur in een onzijdig land;

b) De vermoedelijk ongeneesbare, niet-teringachtige aandoeningen van de ademhalingsorganen (aldus, voornamelijk, sterk ontwikkelde longenluichtucht met of zonder bronchitis, verwijdingen der luchtpijptakken, ernstige asthma, vergiftigingen door gassen, enz.);

c) De ernstige chronische aandoeningen der organen van den bloedsomloop (bij voorbeeld : aandoeningen der klapvliezen met neigingen tot compensatie-stoornissen, betrekkelijk ernstige aandoeningen van de hartspier, het weivlies en de bloedvaten, inzonderheid de niet opereerbare gezwellen der dikke bloedvaten, enz.);

d) Les affections chroniques graves des organes digestifs;

e) Les affections chroniques graves des organes urinaires et sexuels (avant tout, par exemple : tous les cas de néphrites chroniques confirmées avec séméiologie complète, et tout particulièrement lorsqu'il existe déjà des altérations cardiaques et vasculaires, de même les pyélites et cystites chroniques, etc.);

f) Les maladies chroniques graves du système nerveux central et périphérique (ainsi, avant tout, la neurasthénie et l'hystérie graves, tous les cas incontestables d'épilepsie, le Basedow grave, etc.);

g) La cécité des deux yeux, ou celle d'un œil lorsque la vision de l'autre reste inférieure à 1 malgré l'emploi de verres correcteurs; la diminution de l'acuité visuelle au cas où il est impossible de la ramener par la correction à l'acuité de 1/2 pour un œil du moins; les autres affections oculaires rentrant dans la présente catégorie (glaucome, iritis, choroidite, etc.);

h) La surdité totale bilatérale, ainsi que la surdité unilatérale au cas où l'oreille incomplètement sourde ne perçoit plus la voix parlée ordinaire à un mètre de distance;

i) Tous les cas incontestables d'affections mentales;

k) Les cas graves d'intoxication chronique par les métaux ou par d'autres causes (saturnisme, hydrargyrisme, morphinisme, cocaïnisme, alcoolisme, intoxication par les gaz, etc.);

l) Les affections chroniques des organes locomoteurs (arthrite déformante, goutte, rhumatisme avec altérations décelables cliniquement), à la condition qu'elles soient graves;

m) Tous les néoplasmes malins, s'ils ne sont pas justiciables d'interventions opératoires relativement bénignes sans danger pour la vie de l'opéré;

n) Tous les cas de malaria avec altérations organiques appréciables (augmentation chronique importante du volume du foie, de la rate, cachexie, etc.);

o) Les affections cutanées chroniques graves, pour autant que leur nature ne constitue pas une indication médicale d'hospitalisation en pays neutre;

p) Les avitaminoses graves (béri-béri, pellagra, scorbut chronique).

B. — Hospitalisation

Les prisonniers de guerre doivent être hospitalisés s'ils sont atteints des affections suivantes :

1° Toutes les formes de tuberculose d'organes quelconques, si, d'après les connaissances médicales actuelles, elles peuvent être guéries, ou du moins considérablement améliorées par les méthodes applicables en pays neutre (altitude, traitement dans les sanatoria, etc.);

2° Toutes les formes — nécessitant un traitement — d'affections des organes respiratoires, circulatoires, di-

d) De ernstige chronische aandoeningen der spijsverteringsorganen;

e) De ernstige chronische aandoeningen der water- en geslachtsorganen (voornamelijk, bij voorbeeld : al de gevallen van vaststaande chronische nierontstekingen met volledige ziekte tekenen, en inzonderheid wanneer er reeds letsels aan het hart of de bloedvaten bestaan, eveneens de chronische nierbekkenontstekingen en de chronische blaasontstekingen, enz.);

f) De ernstige chronische ziekten van het centraal en het peripherisch zenuwstelsel (aldus, voornamelijk, de ernstige gevallen van neurasthenie en hysterie, al de onbetwistbare gevallen van vallende ziekte, ernstige Basedow-sche ziekte, enz.);

g) De blindheid van beide oogen, of die van een oog wanneer het gezicht van het andere onder 1 blijft niettegenstaande het gebruik van verbeterende glazen; de vermindering der gezichtsscherpte in geval het onmogelijk is deze door de verbetering terug te brengen tot de scherpte van 1/2 voor minstens een oog; de andere oog-aandoeningen die tot deze categorie behooren (groene staar, ontsteking van den regenboog, ontsteking van het adervlies van het oog, enz.);

h) De totale doofheid aan beide kanten, alsmede de totale doofheid aan een kant ingeval het niet volledig doove oor de gewone gesproken stem op een meter afstand niet meer opvangt;

i) Alle onbetwistbare gevallen van geestesaandoeningen;

k) De ernstige gevallen van chronische vergiftiging door metalen of door andere oorzaken (saturnisme, hydrargyrisme, morphinevergiftiging, cocaïne-vergiftiging, alcoholisme, vergiftiging door de gassen, enz.);

l) De chronische aandoeningen der bewegingsorganen (misvormende gewrichtsontsteking, jicht, reumatiek met klinisch vaststelbare veranderingen), op voorwaarde dat zij ernstig zijn;

m) Alle kwaadaardige vormingen van nieuwe weefsels, indien zij niet verholpen kunnen worden door betrekkelijk ongevaarlijke operatieve behandelingen zonder gevaar voor het leven van den geopereerde;

n) Alle gevallen van malaria met merkbare organische wijzigingen (belangrijke chronische vermeerdering van den omvang van de lever, van de milt, kwaadsappigheid, enz.);

o) De ernstige chronische huidaandoeningen, voor zover hun aard geen medische aanwijzing is voor hospitalisatie in een onzijdig land;

p) De ernstige avitaminosen (beri-beri, pellagra, chronische scheurbuik).

B. — Hospitalisatie

De krijgsgevangenen moeten gehospitaliseerd worden indien zij aan de volgende aandoeningen lijden :

1° Al de vormen van toring van gelijk welke organen, indien zij, volgens de huidige medische kennis, genezen kunnen worden, of ten minste aanmerkelijk verbeterd door de in een neutraal land toepasbare methoden (hoogte, behandeling in sanatoria, enz.);

2° Al de — een behandeling eischende — vormen van aandoeningen der ademhalings-, bloedsomloop-, spijsver-

gestifs, génito-urinaires, nerveux, des organes des sens, des appareils locomoteur et cutané, à condition, toutefois, que ces formes d'affections n'appartiennent pas aux catégories prescrivant le rapatriement direct, ou qu'elles ne soient pas des maladies aiguës proprement dites ayant une tendance à la guérison franche. Les affections envisagées dans ce paragraphe sont celles qui offrent par l'application des moyens de cure disponibles en pays neutre des chances de guérison réellement meilleures pour le patient que si celui-ci était traité en captivité.

Il y a lieu de considérer tout spécialement les troubles nerveux dont les causes efficientes ou déterminantes sont les événements de la guerre ou de la captivité même, comme la psychasthénie des prisonniers de guerre et autres cas analogues.

Tous les cas de ce genre dûment constatés doivent être hospitalisés, pour autant que leur gravité ou leurs caractères constitutionnels n'en font pas des cas de rapatriement direct.

Les cas de psychasthénie des prisonniers de guerre qui ne sont pas guéris après trois mois d'hospitalisation en pays neutre ou qui, après ce délai, ne sont pas manifestement en voie de guérison définitive, devront être rapatriés.

3° Tous les cas de blessures, de lésions et leurs conséquences qui offrent des chances de guérison meilleures en pays neutre qu'en captivité, à condition que ces cas ne soient pas, ou bien justiciables du rapatriement direct, ou bien insignifiants;

4° Tous les cas de malaria dûment constatés et ne présentant pas d'altérations organiques décelables cliniquement (augmentation de volume chronique du foie, de la rate, cachexie, etc.), si le séjour en pays neutre offre des perspectives particulièrement favorables de guérison définitive;

5° Tous les cas d'intoxication (en particulier par les gaz, les métaux, les alcaloïdes) pour lesquels les perspectives de guérison en pays neutre sont spécialement favorables.

Seront exclus de l'hospitalisation :

1° Tous les cas d'affections mentales dûment constatées;

2° Toutes les affections nerveuses organiques ou fonctionnelles réputées incurables;

(Ces deux catégories appartiennent à celles donnant droit au rapatriement direct.)

3° L'alcoolisme chronique grave;

4° Toutes les affections contagieuses dans la période où elles sont transmissibles (maladies infectieuses aiguës, syphilis primaire et secondaire, trachôme, lèpre, etc.).

III. — Observations générales

Les conditions fixées ci-dessus doivent, d'une façon générale, être interprétées et appliquées dans un esprit aussi large que possible.

terings-, geslachts- en waterorganen, van het zenuwstelsel, de zintuigen, de bewegingsorganen en de huid, op voorwaarde echter dat deze vormen van aandoeningen niet behoorren tot de categorieën waarvoor de rechtstreeksche repatriëring wordt voorgeschreven of dat het geen eigenlijk gezegde acute ziekten zijn die een neiging tot een volkomen genezing hebben.

De in deze paragraaf bedoelde aandoeningen zijn degene die door de toepassing der kuurmiddelen waarover men in een neutraal land kan beschikken, werkelijk betere kansen van herstel voor den patient bieden dan indien deze in gevangenschap zou worden behandeld.

Zeer bijzonder dienen de zenuwstoringen in aanmerking te worden genomen, waarvan de gebeurtenissen van den oorlog of van de gevangenschap zelf de werkende of beslissende oorzaken zijn, zooals de zielszwakte der krijgsgevangenen en andere dergelijke gevallen.

Al de behoorlijk vastgestelde gevallen van dien aard moeten gehospitaliseerd worden, voor zoover ze niet voor rechtstreeksche repatriëring in aanmerking komen wegens hun ernstigen aard of omdat ze hun oorsprong vinden in het gestel van den betrokken gevangene.

De gevallen van zielszwakte der krijgsgevangenen die niet genezen zijn na drie maanden hospitalisatie in een neutraal land of die, na dezen termijn, niet klaarblijkelijk op den weg van het definitief herstel zijn, zullen gerepatriëerd moeten worden.

3° al de gevallen van kwetsuren, letsels en hunne gevolgen die betere kansen van herstel bieden in een neutraal land dan in gevangenschap, op voorwaarde dat deze gevallen noch aanleiding geven tot rechtstreeksche repatriëring noch onbeteekend zijn;

4° al de behoorlijk vastgestelde gevallen van malaria, die geene klinisch vaststelbare organische wijzigingen vertoonen (chronische vermeerdering van den omvang van de lever, van de milt, kwaadsappigheid, enz.), indien het verblijf in een neutraal land bijzonder gunstige uitzichten op definitief herstel biedt;

5° al de gevallen van vergiftiging (in het bijzonder door de gassen, de metalen, de alcaloïden) waarvoor de uitzichten op herstel in een neutraal land bijzonder gunstig zijn.

Worden van de hospitalisatie uitgesloten :

1° al de behoorlijk vastgestelde gevallen van geestverbijstering;

2° al de ongeneesbaar geachte organische of functioneele zenuwziekten (deze twee categorieën behoorren tot degene die recht geven op rechtstreeksche repatriëring;

3° ernstig chronisch alcoholisme;

4° al de besmettelijke aandoeningen in de periode waarin zij overdraagbaar zijn (acute besmettelijke ziekten, primaire en secundaire syphilis, trachoma, melaatschheid, enz.).

III. — Algemeene opmerkingen

De bovenstaande voorwaarden moeten over 't algemeen in een zoo ruim mogelijken geest worden uitgelegd en toegepast.

Cette largeur d'interprétation doit être appliquée particulièrement aux états névropathiques ou psychopathiques causés ou déterminés par les événements de la guerre ou de la captivité même (psychasthénie des prisonniers de guerre), ainsi qu'aux cas de tuberculose à tous les degrés.

Il va de soi que les médecins de camp et les commissions médicales mixtes peuvent se trouver en présence d'une foule de cas non mentionnés parmi les exemples donnés sous chiffre II, ou de cas ne s'adaptant pas à ces exemples. Les exemples mentionnés ci-dessus ne sont donnés que comme exemple typiques; une liste analogue d'exemples d'altérations chirurgicales n'a pas été établie parce que, abstraction faite des cas incontestables par leur nature même (amputations), il est difficile de dresser une liste de types particuliers; l'expérience a démontré qu'un exposé de ces cas particuliers n'était pas sans inconvénients dans la pratique.

On résoudra tous les cas ne s'adaptant pas exactement aux exemples cités en s'inspirant de l'esprit des principes directeurs ci-dessus.

Deze ruime uitlegging dient inzonderheid te worden toegepast op de neuropathische of psychopathische toestanden die hun werkende of beslissende oorzaak vinden in de gebeurtenissen van den oorlog of van de gevangenschap zelf (zielszwakte der krijgsgevangenen), alsmede op de gevallen van tering in alle graden.

Het spreekt vanzelf dat de kampgeneesheeren en de gemengde medische commissies zich tegenover een massa gevallen kunnen bevinden die niet vermeld zijn onder de in paragraaf II gegeven voorbeelden, of van gevallen die zich bij deze voorbeelden niet laten aanpassen. De hierboven vermelde voorbeelden worden slechts als typische voorbeelden gegeven; een soortgelijke lijst van chirurgische wijzigingen werd niet opgemaakt omdat, afgezien van de wegens hun aard onbetwistbare gevallen (afzettingen), het moeilijk is een lijst van afzonderlijke typen op te maken; de ondervinding heeft aangetoond dat een uiteenzetting van deze afzonderlijke gevallen niet zonder nadeelen was in de praktijk.

Alle gevallen die zich niet juist aan de aangehaalde voorbeelden laten aanpassen, zullen opgelost worden volgens den geest der bovenstaande leidende beginselen.